

- ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ
- ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ
- «ΜΗ ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΡΩΝ»
- ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ
- ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΣΟΒΟ
- Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ
- ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ
- Η Μετανάστευση σαν Διεθνές και Ελληνικό Φαινόμενο
- ΜΟΝΗ ΑΠΕΙΛΗ: Η ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΑΣ
- Ξετυλίνοντας το γεωστρατηγικό πλάνο ασφάλειας
- Φεγγαράκι μου λαμπρό...

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ

(15 Απρ. 07)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Διερχόμεθα ήδη το δεύτερο μήνα της άνοιξης με τις πρώιμες θερμές, ως καλοκαιρινές, ημέρες εν μέσω των μηνυμάτων των Παθών και της Αναστάσεως του Θεανθρώπου αλλά και των συζητήσεων των απλών και λαϊκών ανθρώπων, παρακινουμένων προς τούτο και από τους ειδήμονες, δια το «αναποδογύρισμα» του πλανήτη γη, που προκάλεσε η ανθρώπινη απληστία με την υπερεκμετάλλευση του ανθρώπου και του φυσικού περιβάλλοντος, που ενδεχομένως να οδηγήσουν στην μετάλλαξη ή και την εξαφάνιση του είδους του. Είθε να πρυτανεύσει ο νους και η λογική, χαρακτηριστικά που δίδουν το προβάδισμα και την ξεχωριστή θέση του ανθρώπου στον πλανήτη γη δια αυτοσυγκράτηση και συμπόρευση με τους νόμους της φύσης. Σχέδια δια διάσωση και επικράτηση των ολίγων και εκλεκτών είναι ουτοπίες. Και οι πρωτόπλαστοι, μόνοι, στον παράδεισο ήταν δυστυχείς.

Την 25^η Μαρτίου, σύμπτωση με την εθνική επέτειο της Εθνεγερσίας του Γένους των Ελλήνων προς απόκτηση της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας από το ζυγό της δουλείας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, εορτάσθησαν και τα πενήντα χρόνια από την πρώτη εμφάνιση του πυρήνα των έξι της τότε ΕΟΚ και της σημερινής των είκοσι επτά χωρών της σύγχρονης ΕΕ. Η Ελλάς στα εκατόν ογδοήκοντα και πλέον χρόνια κατόρθωσε να βρει την ελευθερία της έστω και αν δεν απέκτησε την εδαφική της ολοκλήρωση. Η Ευρώπη στα πενήντα χρόνια της πορείας συνεχίζει επιτυχώς μεν την οικονομική της ενότητα, έστω και με το ευρώ ως νόμισμα των δεκατριών και όχι των είκοσι επτά χωρών, μελών της, ανεπιτυχώς δε την προσπάθεια δομής και σύνθεσης μιας συντεταγμένης κοινής πολιτικής οντότητας. Μιας κοινής εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής που θα της δώσουν λόγο και δύναμη και την επιβαλλόμενη ανεξαρτησία δια να οριοθετήσει το ανάχωμα των παγκοσμίων προκλήσεων κατά των αρχών και αξιών της ώστε να αναδειχθεί σε αυτόνομο πόλο στους υφισταμένους αλλά και αναδύομενους γεωπολιτικούς συσχετισμούς. Αναγκαιούν πεφωτισμένοι και τολμηροί ηγέτες που να προηγούνται των λαών και των εθνών των.

Επιτέλους φαίνεται πως κάτι κινείται. Υλοποιείται έστω και αργά, διστακτικά, κοινό μέτωπο κατά της λαθρομετανάστευσης από την ΕΕ. Ελλάς - Κύπρος - Αίγυπτος, Ιταλία - Μάλτα και Ισπανία - Λιβύη συνεργάζονται, προκειμένου να θωρακισθεί ολόκληρη η Μεσόγειος από τη λαθραία διακίνηση και είσοδο μεταναστών. Πέραν των οποιωνδήποτε μέτρων η ανάληψη μιας παγκόσμιας εκστρατείας δια τη λήψη μέτρων απάλειψης των υπαρχουσών ανισοτήτων παιδείας και απαιδείας, υπεργεννητικότητας και υπογεννητικότητας, πλούτου και πτώχειας, ασφαλείας και ανασφαλείας στους τόπους γέννησής των θα επέλυαν ριζικώς τα προβλήματα της μετακίνησης των πληθυσμών με τις δυσμενείς επιπτώσεις στη διατήρηση, της παγκόσμιας ασφάλειας και ειρήνης.

Η Ακαδημία των Αθηνών, το κορυφαίο πνευματικό κέντρο της χώρας, όρθωσε το ανάστημά της και έλαβε θέση, προτείνουσα την απόσυρση του «μεταμοντέρνου» βιβλίου της Ελληνικής Ιστορίας που διδάσκεται στους μαθητές της έκτης τάξεως των δημοτικών σχολείων της Ελλάδος. Ένα βιβλίο που βάνουσα πλήττει το εθνικό φρόνημα των Ελληνοπαίδων και δεν συμβάλλει στην συνταγματική επιταγή της εκπαίδευσης δια ανάπτυξη της εθνικής συνείδησής των. Το βιβλίο πρέπει να αποσυρθεί και να συγγραφεί νέο βιβλίο από ομάδα ιστορικών, εκπροσωπόντων το ιδεολογικό φάσμα της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Η επιβολή των απόψεων των μειοψηφιών απάδει προς τις δημοκρατικές αρχές και διαδικασίες. Η διασάλευση της τάξης, της δημόσιας ζωής, η παρότρυνση σε απείθεια κατά των ψηφισόμενων νόμων του κράτους ανήκουν πλέον στο παρελθόν. Οι αντιπρόσωποι του λαού δεν πεζοδρομούν, δεν αντινομούν, βουλεύονται στον οικείο χώρο και είναι υποχρεωμένοι να σέβονται και να υποτάσσονται στις αποφάσεις της πλειοψηφίας.

Η εξ ανατολών «φίλη» Τουρκία συνεχίζει να αμφισβητεί παντειοτρόπως τα κυριαρχικά της Ελλάδος δικαιώματα, που δυστυχώς βρίσκει ευήκοα ώτα και στους συμμάχους μας. Ευτυχώς! Ναι ευτυχώς που ο κύριος Μπέρνς μας δικαίωσε υποστηρίζοντας την Ελληνικότητα της νήσου του Αγίου Ευστρατίου. Η Τουρκία είναι έτοιμη να εισβάλει στο βόρειο Ιράκ προς αποφυγή της δημιουργίας πυρήνος, ανεξάρτητης μορφής, Κουρδικού κράτους. Παρουσιάζεται όμως έτοιμη και δια να υπερασπισθεί τον κοσμικό χαρακτήρα του κράτους της, σύμφωνα προς τις αρχές και τις παρακαταθήκες του Κεμάλ Ατατούρκ, αποτρέπουσα την αναρρίχηση Ισλαμιστή ως προέδρου της Δημοκρατίας. Ασφαλώς διερωτάσθε. Εμείς, οι Έλληνες, διατί δεν μένομε πιστοί στις αρχές του δικού μας Εθνάρχη Ελευθερίου Βενιζέλου, του δημιουργού της σύγχρονης μονοεθνικής Ελλάδος; Καιρός να αφυπνισθώμεν και να δούμε την πραγματικότητα και να βγούμε από το λήθαργο, την εκμαύλιση, την αποχαύνωση και τον πάσης φύσεως ηδονισμό.

Η Ελλάς μετά από επίμονες προσπάθειες δεκαεσσάρων χρόνων εσύναψε τη συμφωνία κατασκευής του αγωγού Πύργου (Μπουργκάς) - Αλεξανδρούπολης, του οποίου η λειτουργία, ως όχι και τόσο απλή υπόθεση, θα αποδειχθεί λίαν επωφελής δια τη χώρα, συνδυασμένη ασφαλώς και με τους αγωγούς φυσικού αερίου Ελλάδος - Τουρκίας που επίκειται να εγκαινιασθεί τον προσεχή Ιούνιο και Ελλάδος - Ιταλίας, που προβλέπεται να αρχίσει να κατασκευάζεται το 2008. Η Ελλάς αναβαθμίζει την γεωστρατηγική της και γεωπολιτική της θέση, αποκτώσα σημαντικό μέρος και ρόλο στα μεγάλα ενεργειακά δίκτυα. Απαιτείται όμως ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή προς αποφυγή εμπλοκής στη διαπάλη των μεγάλων δυνάμεων δια έλεγχο και επικράτηση στην περιοχή της Μεσογείου και των Βαλκανίων.

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

(Φεβρουάριος - Μάρτιος 2007)

1. ΕΛΛΑΣ

α. Διήμερη περιοδεία στους νομούς Ξάνθης και Ροδόπης πραγματοποίησε η ΥΠΕΞ προσκεκλημένη των παραγωγικών φορέων της περιοχής. Η επίσκεψη εγένετο στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού της μειονοτικής πολιτικής, με την Τουρκία ανησυχούσα, καθόσον εκτιμά ότι οι σχετικές ρυθμίσεις έχουν στόχο να παραπλανήσουν την μουσουλμανική μειονότητα.

Η διοργάνωση ελληνοτουρκικού γεύματος στην Κομοτηνή (με το ισχυρό Τουρκικό Προξενείο), αναδεικνύει την..θαυμάσια σχέση της Ελληνοτουρκικής φιλίας, όπως την χαρακτήρισε ο ..Κεμάλ και αποστέλλει αρκετά μηνύματα. Δεν μπορούσε να διοργανωθεί σε άλλη πόλη π.χ. στην Αλεξανδρούπολη;

β. Να σεβασθεί τη διεθνή νομιμότητα και τις διακρατικές συμφωνίες, κάλεσε η Αθήνα την Άγκυρα, μετά τις απειλές της δευτέρας να μην πραγματοποιήσει η Κύπρος συμφωνία με την Αίγυπτο και τον Λίβανο για έρευνα και εξόρυξη πετρελαίου στην Ανατολική Μεσόγειο.

Η Άγκυρα με κάθε ευκαιρία, όταν ευρίσκεται σε αμηχανία και «στριμωγμένη στο καναβάτσο», ανακοινώνει Casus Belli (εντυπώσεων) στην Μεσόγειο, προκειμένου να υπαναχωρήσουν ενδιαφερόμενες εταιρείες και όχι μόνον, αγνοώντας την ύπαρξη «μνηστήρων» οι οποίοι ανήκουν στους πετρελαϊκούς κολοσσούς, αρκεί η Ελλάς να μην στείλει το θέμα στις καλένδες.. «και τα πετρέλαια κείνται μακράν»!!!

γ. Σε πέντε έτη θα είναι έτοιμος, σύμφωνα με το υπάρχον σχέδιο, ο ελληνοϊταλικός αγωγός μεταφοράς φυσικού αερίου. Ο υπόψιν αγωγός αποτελεί συμπληρωματικό έργο του - υπό κατασκευήν - ελληνοτουρκικού αγωγού αερίου, αποσκοπώντας στην μεταφορά από την περιοχή της Κασπίας προς την δύση μέσω Τουρκίας και Ελλάδος.

Με την «διπλωματία» των αγωγών, η Ελλάς τοποθετείται στο μέσον ενός ιδιόμορφου «ενεργειακού πολέμου» μεταξύ των υπερδυνάμεων για την κυριαρχία στον συγκεκριμένο χώρο και όχι μόνον!

δ. Ενδοκυβερνητικές παρενέργειες προκάλεσε ανακοίνωση του Ελληνικού ΥΠΕΞ με την οποία επεκρίθησαν οι ρωσικές θέσεις για τα αντιπυραυλικά συστήματα τα οποία θέλουν να εγκαταστήσουν οι ΗΠΑ σε Πολωνία και Τσεχία.

Η προκύψασα κρίση στις ελληνορωσικές σχέσεις λόγω της φιλοαμερικανικής θέσεως του ΥΠΕΞ, συνδυαζόμενη και με την «γκριζοποίηση» του Αγίου Ευσταθίου, την διαχείριση του Κυπριακού, την κατάσταση του Σκοπιανού (από το κακό στο χειρότερο) και τον κατ'ευφημισμό πρωταγωνιστικό ρόλο της Ελλάδας στα Βαλκάνια, δημιούργησε σκιάς στην σχετική... ακτινογραφία, οι οποίες δύσκολο να απαλειφθούν.

ε. Υπεγράφη στην Αθήνα η ιστορική συμφωνία Ελλάδος, Ρωσίας και Βουλγαρίας για την κατασκευή του αγωγού μεταφοράς ρωσικού πετρελαίου από τον λιμένα Πύργος (Μπουργκάς) της Βουλγαρίας στην Αλεξανδρούπολη. Η σημασία του αγωγού υπεγραμμίσθη από την παρουσία του Ρώσου Προέδρου ο οποίος ομού με τον Έλληνα Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Έλληνα Πρωθυπουργό και τον Βούλγαρο ομόλογό του παρευρέθησαν στην τελετή υπογραφής της διακρατικής συμφωνίας.

Μετά από 14 έτη διαβουλεύσεων, προκειμένου να ξεπεραστούν τα εμπόδια, η Ελλάς εγγράφεται στην λίστα του παγκοσμίου ενεργειακού χάρτου, αναγνωρίζοντας την γεωπολιτική θέση και ενισχύοντας τον ρόλο της χώρας στο ενεργειακό γίγνεσθαι.

στ. Τριήμερο επίσκεψη στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, πραγματοποίησε η ΥΠΕΞ της Ελλάδος με στόχο να ενδυναμώσει τις διμερείς σχέσεις και να προωθήσει την οικονομική συνεργασία.

ζ. Για το σύνολο των θεμάτων της Ελληνικής διπλωματίας συνεζήτησε η ΥΠΕΞ της Ελλάδος με την Αμερικανίδα ομόλογό της στο Στέϊτ Ντιπάρτμεντ ενώ σε συνάντηση με τον ΓΓ του ΟΗΕ συνεζητήθησαν, εκτός των Σκοπίων, το Κυπριακό και τα Βαλκάνια, με έμφαση στις διαπραγματεύσεις για το τελικό καθεστώς του Κοσόβου.

Ως παραγωγικό εχαρακτηρίσθη το ταξίδι της ΥΠΕΞ στις ΗΠΑ. Ευτυχώς που ο γνωστός Μπερνς. ξεκαθάρισε τη θέση του ότι «δεν τίθεται θέμα ελληνικότητας του Αγίου Ευστρατίου και ότι δεν είναι αποστρατικοποιημένη περιοχή». Τρομάρα μας!!!

η. Με κατηγορηματικό τρόπο το ΥΠΕΞ διέψευσε ότι ο Τούρκος επιστήμονας ο οποίος επέβαινε στο ελληνικό ωκεανογραφικό σκάφος «ΑΙΓΑΙΟΝ» είχε την «ιδιότητα του παρατηρητού εκ μέρους της Αγκύρας αλλά του ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ του Πανεπιστημίου του».

Νέα δυναμική φαίνεται ότι αποκτά η Τουρκική προσπάθεια, η οποία βήμα-βήμα προσπαθεί να αναθεωρήσει το Status Quo στο Αιγαίο, μετά την απαίτηση για τουρκικό έλεγχο σε κάθε δραστηριότητα στην

υφαλοκρηπίδα, ακόμη και όταν δεν πρόκειται για τις παγίως αμφισβητούμενες περιοχές.

θ. Ανεβλήθη η προγραμματισθείσα αεροπορική άσκηση του ΝΑΤΟ στον Άγιο Ευστράτιο. Ο Αμερικανός Διοικητής του συμμαχικού Στρατηγείου της Σμύρνης έκανε δεκτό αίτημα του Τούρκου Διοικητού του Νατοϊκού Αεροπορικού Στρατηγείου στο Εσκή Σεχίρ ο οποίος υπεστήριξε την πάγια θέση της Τουρκίας ότι το υπόψη νησί θεωρείται αποστρατικοποιημένη ζώνη.

Το χαρτί της προκλήσεως (με «ντρίπλα» στο ΝΑΤΟ) έπαιξαν για άλλη μια φορά οι Τούρκοι στο Αιγαίο, αμφισβητώντας, λίγο πριν από τη διεξαγωγή της υπόψιν ασκήσεως, την ελληνικότητα του Αγίου Ευστρατίου. Η υιοθέτηση του επιχειρήματος της Αγκύρας από τον Αμερικανό Πτέραρχο, με την επίκληση της ουδετερότητας του ΝΑΤΟ σε τυχόν διαφωνία μεταξύ δύο χωρών-μελών, προκαλεί «καταχθόνιες» σκέψεις, η δε θέση των Αθηνών ότι ανεβλήθη λόγω κακών καιρικών συνθηκών, ακολουθεί την «γραμμή του αιγιαλού» στην κατάσταση των Ελληνοτουρκικών σχέσεων. Τελικώς, με τις αμφισβητήσεις - θρασύτητα των Τούρκων και την Ελληνική υποχωρητικότητα - ανεκτικότητα, οι ασκήσεις θα πρέπει να πραγματοποιούνται για την Π.Α. στο .λούνα παρκ και για το Π.Ν. στην ..λίμνη Καστοριάς!!!

ι. Άνω των έξη (6) εκατομμυρίων ευρώ είχαν αποκομίσει με παράνομη δραστηριότητα μέσω Ίντερνετ τρεις απόστρατοι ανώτατοι αξιωματικοί (στρατού, ναυτικού, αεροπορίας).

Το πνεύμα.της διακλαδικότητας στο μεγαλείο του!!!

ια. Μεγάλο θόρυβο προξένησε από την αποκάλυψη του σκανδάλου της παρανόμου απαλλαγής από την στράτευση σημαντικού αριθμού νέων (κουνενέδων) πλουσίων οικογενειών - της «ελίτ» της ελληνικής κοινωνίας - το οποίο όμως ήταν γνωστό από καιρό στους αρμοδίου οι οποίοι και το ανέχοντο!

Ο Αριστοτέλης θεωρούσε ως βασική προϋπόθεση του δικαιώματος του Αθηναίου πολίτου την αντίστοιχη του οπλίτου και μάλιστα με υποχρεωτική διειρήνη στρατιωτική θητεία (Αριστοτέλους Πολιτικά). Η εξαγορά της «συνειδήσεως» επίορκων ιθυνόντων έχει γίνει της μόδας και τα.κεφάλια πρέπει να κοπούν!!!

ιβ. Σύμφωνα με στοιχεία των ΜΜΕ ο μέσος όρος των αυτοκτονιών στις Ένοπλες Δυνάμεις (περίπου 8 ετησίως) είναι αυξημένος ελάχιστα με τα επίσημα καταγεγραμμένα κρούσματα στον γενικό πληθυσμό (1 ή 2 περισσότερα) και χαμηλότερος σε σχέση με τους στρατούς άλλων ξένων

χωρών. Τα μηνύματα ερωτικής απογοητεύσεως, το ψυχοπαθολογικά αίτια και τα ατομικά τυφέκια δίνουν την χαρακτηριστική βολή.

Την ίδια «συνδρομή ψυχολογικής υποστηρίξεως» η οποία λειτουργεί αρκετά χρόνια, σώζοντας ζωές, είχαν και οι.γενιές του '12-'13 και του '40. Μήπως πρέπει να ερευνηθούν πολύ βαθύτερα τα αίτια;

ιγ. Το πλαίσιο της σχεδιαζομένης «μετεξελίξεως» των Ενόπλων Δυνάμεων, το ΥΠΕΘΑ προσανατολίζεται σε συμπτύξεις μονάδων ώστε να επιτευχθεί μεγαλύτερο ποσοστό επανδρώσεως και περιορισμός - αλλαγές στην δομή των μειζόνων σχηματισμών.

Μεγίστη προσοχή απαιτεί η επικειμένη αναδιοργάνωση με ιδιαίτερη έμφαση στην ετοιμότητα της εφεδρείας!! Ερωτηματικό παραμένει τι θα γίνουν τα στρατόπεδα τα οποία θα κλείσουν!!!

ιδ. Πρόσκληση προς Έλληνες και Ινδούς επιχειρηματίες θα συνεργασθούν στον εμπορικό τουριστικό και επενδυτικό τομέα απηύθυνε ο Έλλην Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κατά την επίσκεψη ελληνικής επιχειρηματικής αποστολής στην Ινδία.

Οι πρώτες «δουλειές» έκλεισαν στην Ινδία με την προσφορά των πλεονεκτημάτων και των σημαντικών ευκαιριών για τους επενδυτές. Το μέλλον θα δείξει πόσο ελπιδοφόρες υπήρξαν οι σχετικές επαφές.

ιε. «Τα δημόσια οικονομικά της Ελλάδος ευρίσκονται στο σωστό δρόμο» δήλωσε από τις Βρυξέλλες ο αρμόδιος Επίτροπος, αξιολογώντας το πρόγραμμα οικονομικής σταθερότητας της χώρας της περιόδου 2006-2009, καλώντας παραλλήλως για λήψη μέτρων περαιτέρω μειώσεως του δημοσίου χρέους.

Μπορεί η οικονομία να ευρίσκεται σε καλό δρόμο, το υψηλό όμως χρέος και το συνταξιοδοτικό δημιουργούν ανησυχίες. Από το σωστό υπάρχει και το.σωστότερο!!

ιστ.Βαρύ κλίμα εδημιουργήθη μετά το σκάνδαλο σε χρηματιστηριακή εταιρεία, όπου άπληστοι χρηματισταί, εκμεταλλεύθησαν ανίδεες διοικήσεις με τη διοχέτευση ομολόγων τα οποία παρουσίαζαν κινδύνους.

Κάποιοι «ξέμειναν από εχθρούς» για να στρέφονται οι μεν εναντίον των δε. «Το γκρέμισμα είναι καλύτερο από το χτίσιμο» Την «πρακτική των ομολογιακών δανείων.άλλοι την ανεκάλυψαν»!

ιζ.Σε έντονη κριτική σε όσους αρνούνται τον διάλογο για την επίλυση των προβλημάτων στην παιδεία προέβη η Υπουργός Παιδείας, ενώ οι

Πανεπιστημιακοί Καθηγητές συνέχιζαν τις επαναλαμβανόμενες πενήνήμερες απεργίες στο πλαίσιο των κινητοποιήσεων που έχει κηρύξει το συνδικαλιστικό τους όργανο και οι φοιτηταί συνεχίζουν τις καταλήψεις.

Το «θέλω» των ελαχίστων επιβάλλεται στα «πιστεύω» των πολλών!!!

ιη. Το κέντρο των Αθηνών ευρέθη υπό την κατοχή των γνωστών-αγνώστων κουκουλοφόρων κατά τον τελευταίο χρόνο, συνηθίζοντας μια φορά την εβδομάδα, με αφορμή τις διαδηλώσεις για την παιδεία, να μεταβάλουν τους δρόμους σε πεδία μαχών.

Αδίστακτοι κουκουλοφόροι, υποστηριζόμενοι από τους.. «γνωστούς-αγνώστους», οργάνωσαν επιθέσεις εναντίον αστυνομικών τους οποίους απείλησαν με ολοκαύτωμα. Τα Πανεπιστήμια παραμένουν κλειστά, υπερασπιζόμενα το «δημόσιο Πανεπιστήμιο» το οποίο δεν έχει θέση ούτε στα δημόσια Πανεπιστήμια του κόσμου. Τα «βολεμένα κατεστημένα» δεν μπορούν να παίζουν με την αγωνία των επιθυμούντων να σπουδάσουν νέων και πρέπει το δυνατόν συντομώτερο να κατεδαφισθούν. Η υποστήριξη από Πρυτανική Αρχή ότι είχαν παραχωρηθεί συγκεκριμένοι χώροι «σε φοιτητές» για εκδηλώσεις (εργοστασίων παρασκευής..μολότωφ κ.λ.π.) καταδεικνύει την κατάντια στην ανωτάτη παιδεία.

ιθ. Χαώδης παρέμεινε η κατάσταση στον χώρο της παιδείας με συνέχιση για τετάρτη εβδομάδα των απεργιών και καταλήψεων, ενώ εψηφίσθη ο νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ. Εκτεταμένα επεισόδια μεταξύ αντιεξουσιαστών και δυνάμεων της αστυνομίας κατά τη διάρκεια πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου κυρίως έμπροσθεν του μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτου με αποκορύφωμα το κάψιμο φυλακίου του επόπτου στον υπόψη χώρο και την αποχώρηση των Τσολιάδων.

Η βεβήλωση του μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτου αποδεικνύει την αδράνεια τόσο των δυνάμεων ασφαλείας όσο και των φρουρών του μνημείου. (Ο ΣΠΚ ορίζει σε τι ενέργειες προβαίνει ο σκοπός!!!). Ο «χορός» τον οποίον είχαν στήσει οι κουκουλοφόροι ανενόχλητοι στον προαναφερθέντα χώρο, καλά «κράτησε», πλην όμως προβληματίσε;; Καθόσον αναμένονται νέα δελτία «εκπαιδευτικής θυέλλης».

κ. Οι ελληνικές οικογένειες δαπανούν ετησίως περί τα 4,5 δις ευρώ σε φροντιστήρια και ιδιαίτερα μαθήματα για να αποκτήσουν τα παιδιά τους τις γνώσεις οι οποίες σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη παρέχονται σε όλα τα στάδια μέχρι και τριτοβάθμια εκπαίδευση, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΓΣΕΕ.

Σε μύθο εξελίσσεται η δωρεάν εκπαίδευση στην Ελλάδα, μύθος ο οποίος καλλιεργείται εντέχνως για να συντηρείται ο φαύλος κύκλος της παραπαιδείας!!!

κα. Θέση στη διαμάχη η οποία έχει ξεσπάσει γύρω από το βιβλίο της Ιστορίας, έλαβαν κάποιοι Πανεπιστημιακοί καθηγητές του μαθήματος υποστηρίζοντας την άποψη ότι το βιβλίο «εισάγει μια νέα εκπαιδευτική θεώρηση των ιστορικών γεγονότων, οξύνει το κριτικό πνεύμα, εξασφαλίζοντας μεγαλύτερα διαφάνεια στον τρόπο με τον οποίον αντιλαμβανόμεθα το παρελθόν..» χαρακτηρίζοντας τις κριτικές, εξωεπιστημονικές. Παράλληλα η Ακαδημία Αθηνών ενετόπισε εβδομήντα λάθη στο συγκεκριμένο βιβλίο, εκφράζοντας την άποψη ότι το βιβλίο πρέπει να αποσυρθεί.

Με την θέση του Υπουργείου Παιδείας ότι το βιβλίο έχει γραφεί από «επιστήμονες» (ποιους; του γόνατου;) ανέκρουσε πρύμνα σε ότι αφορά στην απόσυρση και επιμένει (το ινάτι βγάζει μάτι!!!) στις διορθώσεις, προκειμένου να εξυπηρετήσει ποίους σκοπούς; Κάποιοι νεόκοποι «καθηγητίσκοι» της ιστορίας μπορεί να αμφισβητούν την συνέχεια του Ελληνισμού (τύφλα νάχει η Τουρκική προπαγάνδα και ο Φαλμεράϊερ), φαίνεται όμως ότι αγνοούν τα συνεχή επαναστατικά κινήματα του ελληνικού γένους από το 1453 μέχρι την επανάσταση. Ο εξωραϊσμός της οθωμανικής κατοχής και η διαστρέβλωση των γεγονότων, προκαλεί σοβαρά ερωτηματικά για τους συντάκτες του συγκεκριμένου βιβλίου και όχι μόνον αυτού.

κβ. Ένταση επεκράτησε στην Βουλή κατά την ψήφιση του νέου νομοσχεδίου για τους μετανάστες με αίτιο την ρύθμιση κατά την οποία αρμόδιες αρχές δικαιούνται να απορρίψουν αίτημα νομιμοποίησης μετανάστου για λόγους ασφαλείας καθώς και η απουσία εκπροσώπων αλλοδαπών.

Προς τι οι εντάσεις; Ας έλθουν όλοι οι μετανάστες (που υπάρχουν στην Ευρώπη) στην Ελλάδα.για να φύγουν οι Έλληνες!!

κγ. Νομαρχιακός σύμβουλος της Θεσσαλονίκης προτείνει να μετονομασθεί η οδός Αγίου Παύλου σε. «Κεμάλ Ατατούρκ». Δημοτική σύμβουλος στον ίδιο δήμο, θέλησε να δωρήσει βιβλίο για την Ιστορία της Θεσσαλονίκης όπου κατά την γνώμη της η πόλη είναι «πολυεθνική και πολυφυλετική».

Περίεργες συμπτώσεις αμφισβητούσες ή επιδιώκουσες τον ελληνισμό της Θεσσαλονίκης εμφανίζονται τον τελευταίο καιρό. Δεν θα πρέπει να διαφεύγει το γεγονός ότι κάποτε ορισμένοι θεωρούσαν την πόλη ως «νέα Ιερουσαλήμ». Οι παραχαράκτες της Ιστορίας λησμόνησαν την γενοκτονία των Ποντίων και τα Σεπτεμβριανά του 1955-56 καθώς και την συστηματική προσπάθεια να απωλέσει η Ελλάς ολόκληρη την

εθνική της συνείδηση (προσπάθειες εταιρείας Σόρος κ.λ.π.) χρησιμοποιώντας διαφορετικές μεθόδους αφελληνισμού. Ας μην ξεχνούν όμως ότι και σήμερα θα υπάρχουν Μακεδονομάχοι!!!

κδ. Σύμφωνα με δημοσιευθέντα στοιχεία, η κάθαρση στη δικαιοσύνη έχει ως εξής : 12 δικασταί απεπέμφθησαν, 36 είναι σε αργία, 3 παρητήθησαν, 49 έχουν διωχθεί πειθαρχικά, 37 έχουν ποινική δίωξη και 10 ετιμωρήθησαν από 5 μήνες έως 25 έτη φυλακή.

Το θέμα είναι πως αισθάνονται οι δικασθέντες και καταδικασθέντες από τους δικαστάς του οποίους φυλακίζουν άλλοι δικαστές. «Τους νόμους τοις αραχνίοις ομοίους» και γαρ εκείνοι εάν εμπέση τι κούφον και ασθενές στέγειν, εάν δε μείζον, διακόψουν οίχεσθαι. Σόλων». *Dura Lex, Sed Lex!!*

κε. Διαδηλωτές αφήρεσαν από την πλατεία Κοραή την προτομή του Ναπολέοντος Ζέρβα.

Προφανώς το μορφωτικό τους επίπεδο να μην τους επέτρεπε να γνωρίζουν ποιος ήταν και πως χάρη και σε αυτόν η χώρα μας είναι ελεύθερη και μπορούν κάποιοι «λεβέντες» να διαδηλώνονται ελεύθερα!!

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Κλίμα εντάσεως καλλιεργεί τελευταίως η Τουρκία με αφορμή την απόφαση της Λευκωσίας να πραγματοποιήσει έρευνες για πετρέλαιο και αέριο στα χωρικά της ύδατα.

Η συνέχιση των προκλήσεων με τον ισχυρισμό ότι η Τουρκία έχει λόγο και ότι αφορά στα συμφέροντά της στην Ανατολική Μεσόγειο και οι δηλώσεις του εκπροσώπου του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ κατά τις οποίες οι ΗΠΑ «αναγνωρίζουν την Κύπρο ως κυρίαρχο κράτος και η όποια δραστηριότητα αναπτύχθει στα ανοικτά της Κύπρου, να γίνει με τρόπο που να ενισχύει τις προοπτικές επανενώσεως της νήσου» δημιουργούν ερωτηματικά. Ανεξάρτητα από τα ανωτέρω ουδείς πρέπει να αμφισβητεί το άμεσο και σημαντικό ενδιαφέρον αμερικανικών πετρελαϊκών κολοσσών!!

β. Ένα δώρο με ιδιαίτερη σημασία έκρυβε στις σελίδες του το τελευταίο τεύχος του «TIME» : το 52λεπτο της διάρκειας DVD με την ιστορία της γενοκτονίας των Αρμενίων. Σε σχετική προειδοποίηση προς τις ΗΠΑ προέβη ο Τούρκος ΥΠΕΞ, εάν αναγνωρισθεί η γενοκτονία των Αρμενίων, θα υποστούν σημαντικό πλήγμα οι διπλωματικές σχέσεις των δύο χωρών.

Η διανομή του υπόψιν υλικού, συμβαίνει σε χρονική στιγμή κατά την οποία πληθαίνουν σε όλο τον κόσμο οι φωνές υπέρ της αναγνώρισης της συγκεκριμένης γενοκτονίας. Το γεγονός ότι εφημερίδες, περιοδικά και η πλειοψηφία των βουλευτών των δύο κομμάτων στις ΗΠΑ, δηλώνουν ότι εκλαμβάνουν την Αρμενική γενοκτονία ως αδιαμφισβήτητο ιστορικό γεγονός, «ξύνει» μια από τις προβληματικές πτυχές της Τουρκικής Ιστορίας.

γ. Η κρατική εταιρεία πετρελαίου του Ιράκ ανακοίνωσε προς τις Τουρκικές εξαγωγικές εταιρείες ραφιναρισμένου πετρελαίου, ότι στο εξής για τις εξαγωγίμες ποσότητες προς το Βόρειο Ιράκ να **συνεννοούνται με την Κουρδική διοίκηση του Βορείου Ιράκ».**

Παρά την αρνητική απάντηση των ΗΠΑ περί δημιουργίας Κουρδικού κράτους, το πρόβλημα «καίει» την Άγκυρα, η οποία έπαυσε κάθε δραστηριότητα καθόσον θα προέβαινε σε de facto αναγνώριση του Κουρδικού κράτους. Η εξέλιξη έχει πανικοβάλλει την Τουρκική ηγεσία καθόσον ο ΥΠΕΞ και ο Αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων μετέβησαν στις ΗΠΑ για διαβουλεύσεις ζητώντας την συνδρομή για την πάταξη της δράσεως του ΡΚΚ στο Β. Ιράκ και την αυτονόμηση του Κιρκούκ.

δ. Στην αντεπίθεση περνά η Τουρκία για τα πετρέλαια στο Αιγαίο, σύμφωνα με δημοσιεύματα Τουρκικών ΜΜΕ. Η Άγκυρα φέρεται να προχωρεί σε έρευνες για εξόρυξη πετρελαίου σε Αιγαίο και Μεσόγειο.

Η πρωτοβουλία της Λευκωσίας εξύπνησε το «βασικό ένστικτο» της Τουρκίας, η οποία ευρίσκεται σε έναν κλοιό πετρελαιοπαραγωγών περιοχών χωρίς να αποκομίζει κανένα όφελος από την γεωγραφική της θέση. Είναι δυνατό οι Αμερικανοί να έχουν σαφή εικόνα για την ύπαρξη κοιτασμάτων σε Αιγαίο και Μεσόγειο, καταγράφοντας τις υπόψη περιοχές μέσω δορυφόρων και σύμφωνα με εκτιμήσεις και η Τουρκία έχει εικόνα του υπεδάφους του Αιγαίου, δια τούτο και η συνεχής ένταση για το υπόψη θέμα. Η στάση της Αγκύρας δεν αφήνει σοβαρά περιθώρια αμφιβολίας - γράφοντας τις διεθνείς συμβάσεις στα «παλαιά της υποδήματα» - πως η ήδη ακανθώδης ατζέντα των σχέσεων της με Αθήνα και Λευκωσία, μόλις απέκτησε ένα ακόμη σημείο τριβής με την ελληνική πλευρά «απλώς να παρακολουθεί τις εξελίξεις ως συνήθως»!!

ε. Στο ΝΑΤΟ προσέφυγε η Τουρκία, ενημερώνοντάς το να είναι «έτοιμο για όλα», προκειμένου να ανακοπεί η δυναμική για πραγματοποίηση ερευνών στη θαλάσσια περιοχή της Κύπρου.

Το πετρέλαιο έχει γίνει ο εφιάλτης της Αγκύρας λαμβανομένου υπόψιν ότι οι εταιρείες δεν λαμβάνουν υπόψιν τις εθνικές ευαισθησίες της

Τουρκίας. Η δημιουργία εντάσεως αποτελεί μονόδρομο για την Τουρκική διπλωματία και συνεπώς η επιβαλλομένη εγρήγορση σε Ελλάδα και Κύπρο δεν βλάπτει.

στ. Η Τουρκία προειδοποίησε τις διεθνείς εταιρείες ενεργείας να μη συμμετάσχουν στον προκηρυχθέντα από την Κυπριακή κυβέρνηση διαγωνισμό για εξερεύνηση αποθεμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου τα οποία ευρίσκονται εντός των ακτών της Κύπρου.

Η έναρξη διπλωματικής εκστρατείας προς ΕΕ, ΗΠΑ, Ρωσία και Κίνα από την Τουρκική κυβέρνηση με τον ισχυρισμό ότι ο προκηρυχθείς διαγωνισμός θα εντείνει την αστάθεια, αποτελεί την συνήθη γνωστή τακτική της κινδυνολογίας εκ μέρους της Αγκύρας. «και ότι βγει». Η θέση των ΗΠΑ, εκφρασθείσα δια του Πρέσβευς αυτών στην Λευκωσία, αποτελεί απάντηση στους τουρκικούς ισχυρισμούς.

ζ. Η Άγκυρα διαπραγματεύεται την αγορά αμφιβίων αρμάτων από την Κορέα, των μοναδικών στον κόσμο, τα οποία έχουν τη δυνατότητα βυθίσεως στα 5 μέτρα.

Η εκδήλωση ενδιαφέροντος της Τουρκίας για το υπόψιν άρμα είναι ενδεικτικό των «δευτέρων» σκέψεων του στρατιωτικού κατεστημένου το οποίο εξακολουθεί να βλέπει το Αιγαίο ως πεδίο εν δυνάμει εντάσεων και δυνατόν να οδηγήσει σε αποβατική ενέργεια σε νήσο ή βραχονησίδα «αμφισβητούμενης κυριαρχίας» σύμφωνα με τα συμφέροντα της τουρκικής διπλωματίας. Το «σύμπτωμα βαριάς αδιαθεσίας» των Ε/Τ σχέσεων συνάδει με την εκκρεμούσα από τον Οκτώβριο επίσκεψη στην Ελλάδα του Τούρκου ΥΠΕΞ.

η. «Βέτο» για πρώτη φορά στην ιστορία έθεσε ο Τούρκος Πρόεδρος με την μη επικύρωση του διορισμού πέντε Πρέσβευς σε γραμματειακές θέσεις του Τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών.

Δεν αποκλείεται η θέση του βέτο σε ένα διαδικαστικό ζήτημα της τουρκικής διπλωματίας να αποτελεί σοβαρό προειδοποιητικό μήνυμα για τον ΥΠΕΞ του οποίου το όνομα ακούγεται ως πιθανότερου μελλοντικού πρωθυπουργού, προκαλώντας πονοκέφαλο στην τουρκική κυβέρνηση, ενώ παράλληλα πιθανώς να ανοίγεται νέο μέτωπο με τους «Κεμαλιστάς», με το ενδεχόμενο της πολιτειακής αλλαγής, αποτελούσης το «βαθύτερο δέος του βαθέως κράτους».

θ. Απεσύρθη τελικώς από την ιστοσελίδα του Τουρκικού Υπουργείου Παιδείας ο χάρτης ο οποίος ενεφάνιζε τη δυτική Θράκη ως ανεξάρτητο κράτος, προηγηθέντος εντονότατου διαβήματος του Ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών προς την Τουρκική κυβέρνηση για το υπόψιν θέμα.

Ο κρετινισμός μερικών να ξεθάψουν ανώνυμους αμφισβητίες και να τους χρίσουν ως υποψηφίους τοπικούς άρχοντες επιφέρει και μελλοντικά «δώρα» παίζοντας το παιχνίδι των γκρίζων λύκων στην ελληνικότατη Θράκη.

Ι. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις ενέκριναν την μερική επανέναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία, συμφωνώντας να ανοίξει το κεφάλαιο «Βιομηχανία - Επιχειρήσεις». Παράλληλα δυσφορία προεκλήθη στην Άγκυρα για την μη πρόσκληση στα γενέθλια της Ευρώπης.

ια. Θρίλερ διαδραματίζεται τις τελευταίες ημέρες στην Άγκυρα με τους Αμερικανούς να προσπαθούν να «μπλοκάρουν» την σχεδιαζόμενη τουρκική εισβολή στο Ιράκ (στο τριεθνές Τουρκίας-Ιράκ-Ιράν), η οποία έχει ως σκοπό την απώθηση 4.000 ενόπλων του ΡΚΚ.

Είναι γνωστό ότι απώτερος στόχος των Τούρκων στην περιοχή είναι η αποτροπή ενσωματώσεως της περιοχής του Κιρκούκ σε μια Κουρδική κρατική οντότητα. Έχουν αντιληφθεί ότι οι Αμερικανοί παίζουν διπλό παιχνίδι «αγοράζοντας χρόνο» και προβαίνουν σε απειλές, οι οποίες εάν πραγματοποιηθούν θα δημιουργήσουν νέα προβλήματα ασφαλείας τινάζοντας όλα τα σχέδια τους στον αέρα.

3. ΚΥΠΡΟΣ

α. Σχεδόν πενήντα εταιρείες πετρελαίου από ολόκληρο τον κόσμο ερίζουν για τη συμμετοχή στις έρευνες στη θαλάσσια περιοχή νοτίως της Κύπρου, οι οποίες θα οδηγήσουν στην ανόρυξη πετρελαίου, το οποίο σύμφωνα με γερμανικό πρακτορείο ειδήσεων ανέρχεται σε 15 δις βαρέλια με προοπτική κέρδους 1,2 δις δολ.

Οι σοβαρές ενδείξεις για ύπαρξη κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου στην περιοχή μεταξύ Κύπρου, Αιγύπτου, Ισραήλ, Λιβάνου και Συρίας, δεν άφησαν ασυγκίνητη την Άγκυρα, πολύ περισσότερο τώρα που οι ενδείξεις τείνουν να γίνουν βεβαιότητας. Οι πρόσφατες απειλές της Αγκύρας να μην προχωρήσουν οι έρευνες καταδεικνύουν τον εκνευρισμό της Τουρκίας στο ενδεχόμενο να ανατραπούν ισορροπίες στην νοτιοανατολική Μεσόγειο. Το «μελλοντικό» βενζινάδικο» της ΕΕ σε εξέλιξη.

β. Η Λευκωσία ασκεί στο θέμα των πετρελαίων τα κυριαρχικά της δικαιώματα, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και την πρακτική που ακολουθείται σε τέτοιες περιπτώσεις, διεμήνυσε προς πάσα κατεύθυνση ο Κύπριος Πρόεδρος. Εν τω μεταξύ η Ουάσιγκτον βλέπει την επίλυση του Κυπριακού ως λύση της διενέξεως για την εξόρυξη πετρελαίου στην περιοχή.

Άλλο το πετρέλαιο και άλλο το Κυπριακό. Η παρέμβαση των ΗΠΑ παρέχει ανοχή στις τουρκικές αιτιάσεις, με μια «ελαφρά κλίση» προς ενίσχυση των όσων ισχυρίζεται η Άγκυρα. Προσοχή στην «κλίση».σύμμαχοι!!

γ. Παρά το γεγονός ότι η Τουρκία με τις αντιδράσεις της στο θέμα των ερευνών για το πετρέλαιο στην αποκλειστική οικονομική ζώνη της Κύπρου εκτίθεται διεθνώς, η Λευκωσία και η Αθήνα απέφυγαν να παίξουν το παιχνίδι της εντάσεως το οποίο καλλιεργεί η Άγκυρα για το πετρέλαιο.

Η αποτρεπτική ισχύς σε.κατίσχυση!!

δ. Στην Αθήνα ευρέθη ο Κύπριος Πρόεδρος ο οποίος είχε επαφές με τον Έλληνα Πρωθυπουργό για το πετρέλαιο και αέριο στην Μεσόγειο, το Κυπριακό , την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας αλλά και τις «προειδοποιήσεις» της Άγκυρας για το θέμα των πετρελαίων.

Η επίσκεψη ολοκληρώθηκε με τις διαβεβαιώσεις ότι Λευκωσία και Αθήνα ακολουθούν τον ίδιο βηματισμό τόσο στο Κυπριακό όσο και στο θέμα των τουρκικών απειλών για τα πετρέλαια. Με τον Τούρκο Πρωθυπουργό να επενδύει στον εθνικισμό προκειμένου να αποκρούσει τις πιέσεις του στρατεύματος και της αντιπολιτεύσεως, τον Κύπριο Πρόεδρο να απολαμβάνει πολιτικά οφέλη από την πετρελαϊκή κρίση και την τουρκική οργή για τις έρευνες και τον Έλληνα Πρωθυπουργό να συμπαραστέκεται στην Κύπρο, ο ρόλος του μαύρου «χρυσού» θα διαμορφώσει εξαιρετικά εύθραυστες ισορροπίες μεταξύ των τριών χωρών στο εγγύς μέλλον.

ε. Ήπιους τόνους κράτησε η Λευκωσία σχετικά με την ανακοίνωση του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ για την έρευνα κοιτασμάτων πετρελαίου, με τον Κύπριο Πρόεδρο να τονίζει ότι η θέση των ΗΠΑ δεν περιέχει αρνητικά στοιχεία για την Κύπρο. Στο ίδιο μήκος κύματος ετηρήθη και ο Τούρκος ΥΠΕΞ κατά τη συνάντησή του με την Αμερικανίδα ομόλογό του όπου συζήτησαν για τις εξελίξεις στην περιοχή.

Η επίδειξη λεονταρισμών, λόγω προεκλογικού κλίματος, από την Τουρκία, παρουσιάζει τάσεις μείωσης της αρχικής εντάσεως, λαμβανομένου υπόψιν των αντιδράσεων - θέσεων της ΕΕ, Βρετανίας και ΗΠΑ.

4. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Η πρόταση Αχτισάρι συνοψίζεται στη δημιουργία ενός κράτους υπό διεθνή επιτήρηση και προβλέπει μια μεταβατική περίοδο προς ένα καθεστώς ανεξαρτησίας υπό όρους στη διάρκεια της οποίας οι Αλβανοί του Κοσόβου

θα εξασφαλίσουν ευρεία αυτονομία, χωρίς να διαθέτουν δικό τους στρατό και έδρα στον ΟΗΕ.

Ο μεσολαβητής του ΟΗΕ αποφεύγοντας επιμελώς την λέξη ανεξαρτησία προσπάθησε να συντηρήσει τη δυνατότητα επαναλήψεως των συνομιλιών ανάμεσα στις δύο πλευρές, μετά την αποτυχία της τελευταίας συναντήσεώς τους στην Βιέννη.

β. Υπέρ της εδαφικής ανεξαρτησίας της Σερβίας ετάχθη ο ΓΓ του Συμβουλίου της Ευρώπης, λαμβάνοντας σαφείς αποστάσεις από το επικρατούν κλίμα στη Δύση του σχεδίου Αχτισάρι, το οποίο για πολλούς ανοίγει το δρόμο για πλήρη ανεξαρτοποίηση του Κοσόβου. Τις ενστάσεις της για το υπόψη σχέδιο επανέλαβε και η Ρωσία αναζωπυρώνοντας τις ελπίδες του Βελιγραδίου για βέτο όταν φθάσει το θέμα στον ΟΗΕ.

Η επισφράγιση του αδιεξόδου στις διαπραγματεύσεις της Βιέννης και στις καταληκτικές συνομιλίες κορυφής Βελιγραδίου και Πρίστινας για το τελικό καθεστώς του Κοσόβου, σηματοδοτεί την έναρξη διπλωματικού μαραθωνίου η επίδοση του υπόψη σχεδίου στον ΓΓ του ΟΗΕ.

γ. Για ανεξαρτησία - ως μόνη βιώσιμη λύση - προτείνει πλέον ανοικτά ο ειδικός μεσολαβητής στο τελικό σχέδιο για το καθεστώς του Κοσόβου. Τα αποσπάσματα του τελικού κειμένου διέρρευσαν σε Γαλλική εφημερίδα και το Βελιγράδι αρνήθηκε να την σχολιάσει επισημαίνοντας ότι θα σχολιασθεί όταν επισημοποιηθεί.

Έπεσαν οι μάσκες για το Κόσοβο! Καταλύτης στις διπλωματικές εξελίξεις η τελική πρόταση του σχεδίου για το οποίο αναμένεται αντίδραση της Ρωσίας με το ανεπιφύλακτο «ναι» των ΗΠΑ.

δ. Δημοτικές εκλογές διεξήχθησαν στην γειτονική Αλβανία, όπου παρατηρήθη μεγάλη καθυστέρηση στην καταμέτρηση των ψήφων (δύο ημέρες) και φαινόμενα παρατυπιών σε εκλογικά τμήματα της Χειμάρρας. Την απογοήτευσή του για τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών εξέφρασε ο Οργανισμός για την Ασφάλεια και Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ).

«Είδαν οι τυφλοί» στις αλβανικές εκλογές.

ε. Ο δρόμος για το ΝΑΤΟ διέρχεται μέσα από την Ελλάδα, διεμήνυσαν οι ΗΠΑ στα Σκόπια, δίδοντας τέλος στα κυκλοφορούντα στην γειτονική χώρα σενάρια ότι θα ελάμβαναν «λευκή επιταγή» παρά τις απειλές της Αθήνας για βέτο.

Ο εκπρόσωπος του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ φαίνεται να λησμόνησε ότι η χώρα του ανεγνώρισε τα Σκόπια με το όνομα «Μακεδονία». Οι ακροβασίες των Σκοπιανών ανάμεσα σε «απειλές» και σε αδιαλλαξία αποτελούν «νομιμοποιητική» θέση για την κυβέρνησή τους στις ελληνικές αντιδράσεις και σκλήρυνση της στάσεως.

5. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

α. Συμφωνία για τη συγκρότηση κυβερνήσεως εθνικής ενότητας υπεγράφη στην Μέκκα της Σ. Αραβίας από την Χαμάς και την Φατάχ, μετά τη διευθέτηση της κατανομής των Υπουργείων. Ασαφής παρέμεινε η θέσις της νέας κυβερνήσεως έναντι της αναγνώρισεως του κράτους του Ισραήλ.

Φως στο τούνελ της ενδοπαλαιστινιακής κρίσεως απετέλεσε η εν λόγω συμφωνία με την Χαμάς να ανακοινώνει ότι δεν θα αναγνωρίσει ποτέ το Ισραήλ.

β. Ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός εδήλωσε ότι ούτε αποδέχεται ούτε απορρίπτει την πρόσφατη συμφωνία Χαμάς-Φατάχ για τον σχηματισμό κυβερνήσεως εθνικής ενότητας, ζητώντας την ρητή αναγνώριση του Ισραήλ.

Καζάνι που βράζει, έτοιμο να εκραγεί ανά πάσα στιγμή, όπως το παρελθόν θέρος, θυμίζει και πάλι η Μέση Ανατολή.

γ. Ολοκληρώθηκαν οι συνομιλίες του Ισραηλινού Πρωθυπουργού και του Παλαιστινίου Προέδρου υπό την αιγίδα της ΥΠΕΞ των ΗΠΑ, με μια γενικόλογο διακήρυξη προσηλώσεως στον στόχο της ειρηνικής συνυπάρξεως των δύο κρατών.

Από τα ακολουθηθέντα «βήματα σημειωτόν» δεν διεφάνησαν συγκεκριμένα δείγματα προόδου στις προσπάθειες αναθερμάνσεως της ειρηνευτικής διαδικασίας στη Μέση Ανατολή.

δ. Έκκληση στις αραβικές χώρες να καταβάλουν κάθε προσπάθεια προς επίτευξη ειρήνης με το Ισραήλ απηύθυνε από την Αίγυπτο όπου ευρέθη στο πλαίσιο της περιοδείας της στην Μέση Ανατολή η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ. Στην περιοχή ευρέθη και ο ΓΓ του ΟΗΕ πιέζοντας και αυτός για την επανάληψη των ειρηνευτικών συνομιλιών μεταξύ Παλαιστινίων και Ισραηλινών.

Διπλωματικός πυρετός επικρατεί στην Μ. Ανατολή σε μια προσπάθεια να αναβιώσει η ειρηνευτική διαδικασία παρά τα υπάρχοντα προβλήματα.

ε. Στην πρώτη επίσημη αντίδρασή του στην επαναδιατύπωση της αραβικής προτάσεως για «γη έναντι ειρήνης», ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός εχαιρέτησε ως «επαναστατικές» τις ειρηνευτικές πρωτοβουλίες των Αράβων, εξακολουθεί όμως να απορρίπτει καίριες πτυχές του σχεδίου. Παράλληλα εξετίμησε πως υπάρχει πραγματική προοπτική ότι εντός πέντε ετών το Ισραήλ θα μπορέσει να επιτύχει μια ουσιαστική ειρηνευτική συμφωνία με τους εχθρούς του.

Στην πλήρη απόσυρση των Ισραηλινών από τα καταληφθέντα το 1967 εδάφη, στην αποδοχή της εγκαθιδρύσεως ανεξαρτήτου Παλαιστινιακού κράτους και στη «δίκαιη λύση» στο καυτό ζήτημα των Παλαιστινίων προσφύγων, είχαν ταχθεί μερικώς ευνοϊκά η προηγούμενη και η νυν κυβέρνηση του Ισραήλ. Το υπόψη σχέδιο δεν αποκλείεται να έχει διεθνή υποστήριξη και να επαναρχίσουν οι διακοπείσες συνομιλίες Ισραηλινών-Αράβων.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

στ. Εισβολή στο βόρειο Ιράκ προγραμματίζει (και σχεδιάζει) η Τουρκία υπό το πρόσχημα της εξουδετερώσεως των ανταρτών του PKK και της προστασίας των Τουρκομάνων του Κιρκούκ.

Το ενδιαφέρον των Τούρκων για τους 200.000 Τουρκομάνους του Ιράκ, έρχεται σε αντίθεση με την αδιαφορία για 25 εκατομμύρια Κούρδους που ζουν σ' αυτήν. Νέες περιπλοκές στην ήδη εκρηκτική κατάσταση τείνει να δημιουργήσει η αμερικανική αμηχανία στο ενδεχόμενο αναμείξεως της Τουρκίας στα εσωτερικά του Ιράκ και ιδιαίτερα στο βόρειο τμήμα - περιοχή Κιρκούκ αποτελούσα την «πολύφερνη νύφη» - για την κατάκτηση του οποίου είναι έτοιμοι όλοι να σφαχθούν !!

ζ. Το νέο σχέδιο ασφαλείας του αμερικανικού στρατού για την Βαγδάτη, το οποίο θα έβαζε τέλος στον εμφύλιο μεταξύ Σουνιτών και Σιιτών στο Ιράκ, δέχεται σφοδρές επικρίσεις από Ιρακινούς ως συνυπεύθυνους για το βομβιστικό κτύπημα στην αγορά της πρωτεύουσας, όπου έχασαν τη ζωή τους 135 άτομα. Τα ανώτατα κλιμάκια της Ιρανικής ηγεσίας κατηγόρησαν οι ΗΠΑ για τον εφοδιασμό των Σιιτών με εξελιγμένα όπλα τα οποία έχουν στοιχίσει τη ζωή σε εκατοντάδες Αμερικανούς.

Η δεύτερη μάχη της Βαγδάτης δεν έφερε τα αναμενόμενα στον από καιρού διεξαγόμενο ιδιόμορφο εμφύλιο πόλεμο, μεταξύ των δύο θρησκευτικών φατριών στην κλιμάκωση του οποίου συμβάλλουν οι «κατοχικές δυνάμεις» με τα λάθη και τις παραλείψεις τους.

η. Η Βρετανία θα μειώσει τον αριθμό των στρατιωτών της στο νότιο Ιράκ από 7.100 σε 5.500 αλλά θα διατηρήσει στην χώρα μάχιμες δυνάμεις και το

2008. Παράλληλα η Δανία θα αποσύρει τον Αύγουστο το σύνολο των δυνάμεών της από το Ιράκ (470 άνδρες) ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός της χώρας, μετά από συνεννόηση με τους συμμάχους και ιδιαίτερα με τους Βρετανούς.

Με την σιωπηρά αποδοχή εκ μέρους των Αμερικανών ότι θα απαιτηθεί πολύς χρόνος ακόμη για την εκπλήρωση των τεθέντων στόχων, δεν διαφαίνεται στο εγγύς μέλλον αποχώρηση ή και σημαντική μείωση των αμερικανικών δυνάμεων, καθόσον το σχέδιο για την σταθεροποίηση της χώρας έχει τεθεί εκτός χρονοδιαγράμματος. Τέσσερα έτη μετά την έναρξη του πολέμου στο Ιράκ και ο κύκλος της βίας δεν φαίνεται να κλείνει παρά τις ανακοινώσεις για μειώσεις των κατοχικών δυνάμεων.

θ. Κρίσιμη συμφωνία επετεύχθη για τη διαχείριση του πετρελαϊκού πλούτου του Ιράκ, με συμβιβασμό μεταξύ Σιιτών και Κούρδων επί προσχεδίου ομοσπονδιακού νόμου ο οποίος ορίζει τις δυνατότητες συνάψεως συμβολαίων προς εκμετάλλευση του «μαύρου» χρυσού.

Η συμφωνία, αποτελούσα κεντρικό αίτημα της αμερικανικής κυβερνήσεως, απηχεί σε σημαντικό βαθμό τις επιδιώξεις της αυτόνομης Κουρδικής κυβερνήσεως στο θέμα συνάψεως πετρελαϊκών συμβολαίων, παρέχοντας εμμέσως πλην σαφώς διαστάσεις κρατικής οντότητας στην υπόψη περιοχή. Τα μαύρα σύννεφα για την Τουρκία στον ορίζοντα!!

ι. Απαισιόδοξοι δηλώνουν οι Ιρακινοί για την καθημερινή τους ζωή, τέσσερα χρόνια μετά την επέμβαση των συμμαχικών δυνάμεων για την ανατροπή του καθεστώτος, ενώ ο βαθμός εμπιστοσύνης σε κυβέρνηση και συμμαχικά στρατεύματα παραμένει σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα σύμφωνα με δημοσκοπήσεις των δικτύων BBC και ABC.

Η «συμμαχία των προθύμων» προκάλεσε απογοήτευση και διχασμό στους Ιρακινούς, με την βία να συνεχίζεται αμείωτη και το «μικρόβιο της αισιοδοξίας» να απηχεί στην αμερικανική ηγεσία, η οποία απομονωμένη οσονούπω, λόγω αποχωρήσεως συμμαχικών δυνάμεων, διακρίνεται να πασχίζουν να απαγκιστρωθούν με αξιοπρέπεια από την περιοχή.

ια. Απερρίφθη το αίτημα του ΟΗΕ από το Ιράν, το οποίο αφορούσε τη διακοπή του εμπλουτισμού ουρανίου. Σύμφωνα με Ευρωπαίους διπλωμάτες το Ιράν έχει εγκαταστήσει δύο σειρές (328) συσκευών φυγοκεντρίσεως σε υπόγειο σταθμό, δημιουργώντας βάση εμπλουτισμού ουρανίου σε πλήρη κλίμακα. Βρετανική έκθεση μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, προειδοποίησε για τις «εξαιρετικά επικίνδυνες» συνέπειες μιας πιθανής στρατιωτικής επεμβάσεως των ΗΠΑ στο Ιράν.

Η τακτική του «μαστιγίου και καρότου» φαίνεται να μην έχει απήχηση στους Ιρανούς.

ιβ. Στην περιοχή του Αραβικού Κόλπου το Ιράν πραγματοποίησε δοκιμές πυραύλων ικανών να πλήττουν στόχους σε μεγάλο βεληνεκές.

Η εν λόγω ενέργεια σε συνδυασμό με τις δηλώσεις Ιρανού αξιωματούχου περί εντοπισμού κατασκόπων, διοχτευδόντων πληροφορίες σε ΗΠΑ-Ισραήλ τεντώνουν ακόμη περισσότερο το σχοινί στις σχέσεις των χωρών αυτών με το Ιράν.

ιγ. Την πρώτη και επιτυχή εκτόξευση πυραύλου στο διάστημα, για ερευνητικούς σκοπούς ανακοίνωσε η Τεχεράνη. Προετοιμασμένος για κάθε σενάριο, ακόμη και για πόλεμο, εδήλωσε ο Ιρανός Πρόεδρος, ο οποίος εμφανίζεται μεν έτοιμος για διαπραγματεύσεις, ωστόσο παρομοίασε το Ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα με «τρένο χωρίς φρένα». Εν τω μεταξύ, σύμφωνα με δημοσιεύματα Βρετανικής εφημερίδος, το Ισραήλ αναμένει το «πράσινο φως» των ΗΠΑ ώστε τα αεροσκάφη του να ιπταθούν άνωθεν του Ιράκ και να πλήξουν τις πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν.

Η απαιτούμενη τεχνολογία προκειμένου να εκτοξευθεί πύραυλος στο διάστημα, είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή διηπειρωτικών βαλλιστικών βλημάτων. Με την «εκτόξευση» της εντάσεως οι Ιρανοί δεν είναι - προς το παρόν - διατεθειμένοι να παύσουν το πυρηνικό τους πρόγραμμα.

ιδ. Η έκθεσις της διεθνούς ατομικής ενεργείας, επιβεβαιώνει πως το Ιράν κλιμακώνει και δεν παγώνει το πρόγραμμα πυρηνικών καυσίμων, γεγονός το οποίο εκθέτει την Τεχεράνη στον κίνδυνο επιβολής ευρύτερων κυρώσεων, μετά εκπνοή της περιόδου των 60 ημερών του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Και τρίτο αεροπλανοφόρο απεστάλη από τις ΗΠΑ στον Αραβικό Κόλπο, ενώ σύμφωνα με το BBC υπάρχει έτοιμο αμερικανικό σχέδιο επιθέσεως στο Ιράν το οποίο επεκτείνεται πέραν των πυρηνικών εγκαταστάσεων, στις περισσότερες στρατιωτικές εγκαταστάσεις της χώρας.

Άνοιξε ο δρόμος για νέες κυρώσεις στην Τεχεράνη με τον πυρηνικό της φάκελλο να οδεύει εκ νέου προς το Συμβούλιο Ασφαλείας, εν μέσω θυέλλης ανακοινώσεων και δηλώσεων σε Ευρώπη-Αμερική και Ασία.

ιε. Νέες κυρώσεις επέβαλε ομόφωνα το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Σύμφωνα με την σχετική απόφαση παρέχεται στην Τεχεράνη διορία 60 ημερών για να συμμορφωθεί. Εκπρόσωποι των ΗΠΑ και Ισραήλ εξέφρασαν την ικανοποίησή τους ενώ η ΕΕ εδήλωσε ότι θα επιδιώξει την αναβίωση του διαλόγου.

Ανυποχώρητο ενεφανίσθη το Ιράν, στη συνέχιση του εμπλουτισμού ουρανίου, παρά τις νέες επιβληθείσες κυρώσεις, ισχυριζόμενο ότι η κατοχή από το Ισραήλ πυρηνικού όπλου συνιστά «ιδιαιτέρως σοβαρά απειλή».

ιστ. «Αδικαιολόγητο και λανθασμένη» ε χαρακτήρισε ο Βρετανός Πρωθυπουργός την κράτηση των 18 Βρετανών ναυτών και πεζοναυτών από το Ιράν, το οποίο προέβη στην σύλληψη με τη δικαιολογία ότι είχαν εισέλθει στα χωρικά του ύδατα. Η κρίση στην περιοχή έχει εισέλθει σε επικίνδυνη φάση.

Στο κόκκινο ανήλθε η ένταση στη νέα κρίση η οποία προεκλήθη στην Μ. Ανατολή με την σύλληψη των Βρετανών ανδρών με τον Ιρανό Πρόεδρο να ρίχνει λάδι στην φωτιά με τις δηλώσεις του για το πυρηνικό πρόγραμμα της χώρας του. Οι διεξαγόμενες ασκήσεις των αμερικανικών ναυτικών δυνάμεων στον Περσικό, εκτός από την ένθερμο υποστήριξη προς την Βρετανία, παρέχουν σαφές μήνυμα επιδείξεως δυνάμεως στην περιοχή.

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Αίσθηση προκάλεσε η δήλωση του Προέδρου της Γαλλίας ότι η απόκτηση ενός ή δύο πυρηνικών βομβών από την Τεχεράνη δεν θα αποτελούσε μεγάλο κίνδυνο.

Το σύνδρομο Αλτσχάϊμερ σε εξέλιξη!!

β. Το κόκκινο κρασί αποτελεί ένα από τα ισχυρότερα όπλα που υπάρχουν στην μάχη κατά του γήρατος, σύμφωνα με Ισπανική έρευνα. Η έρευνα διεπίστωσε ότι όχι μόνο επιβραδύνεται η διαδικασία της γηράνσεως αλλά προστατεύει από την ασθένεια του Πάρκινσον και τις επιπλοκές του διαβήτη.

Κρασί.σε πίνω για καλό και συ με πας...στον τοίχο!!!

γ. Η Κυπριακή Δημοκρατία έχει απόλυτο δικαίωμα να συνάπτει διεθνείς συμφωνίες και αυτό δεν είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί, εδήλωσε στις Βρυξέλες ο εκπρόσωπος τύπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συνιστώντας μετριοπάθεια και αυτοσυγκράτηση.

Η σαφέστατη θέση στηρίζεως της Κομισιόν, έστω και καθυστερημένα, κατά των Τουρκικών απειλών, οι οποίες έχουν στόχο να αποτρέψουν την εξόρυξη πιθανών κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου στην οικονομική ζώνη εκμεταλλεύσεως της Κύπρου, αποτελεί την πρώτη επίσημη αντίδραση θεσμικού οργάνου.

δ. Επαναλαμβάνοντας την αντίθεσή του στην ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο υποψήφιος της κεντροδεξιάς για τις προεδρικές εκλογές στην Γαλλία, Σαρκοζί, πρότεινε ως εναλλακτική λύση την συγκρότηση μιας ενώσεως μεσογειακών κρατών, στην οποία να περιλαμβάνεται και η Άγκυρα. Αντίθετα τον κώδωνα του κινδύνου σχετικά με τις συνέπειες της μη εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ «έκρουσε» το βρετανικό περιοδικό Economist, χαρακτηρίζοντας ως «λάθος» την ένταξη της Κύπρου!!

Με την αντίθεση της Καγκελαρίου της Γερμανίας και του πιθανού Προέδρου της Γαλλίας στην πλήρη ένταξη της Τουρκίας, την «τουρκότερη θέση» των Βρετανών από τους Τούρκους, και τις διαφορετικές θέσεις - απόψεις των μελών της ΕΕ, το ρεύμα προς μια ειδική σχέση με την Άγκυρα έως το 2010 τείνει να γίνει ακαταμάχητο.

ε. Στην έλλειψη «ομοψυχίας» των κρατών - μελών της ΕΕ προσκρούει η χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕΠ) μέρους της κατασκευής του υποθαλασσίου αγωγού φυσικού αερίου, ο οποίος θα συνδέει την Ρωσία με την Γερμανία.

Μολονότι ο αγωγός αποτελούσε μια από τις προτεραιότητες της ΕΕ στο πλαίσιο των διευρωπαϊκών δικτύων, το γεγονός ότι δεν θα διέρχεται από το έδαφος κρατών-μελών της ΕΕ (και η αντίδραση κυρίως της Πολωνίας), προκαλεί την άρνηση της ΕΤΕΠ να το ενισχύσει.

στ. Η νέα ενεργειακή πολιτική της Ευρώπης υπήρξε το βασικό θέμα του Συμβουλίου των Υπουργών Ενέργειας της ΕΕ το οποίο έγινε στις Βρυξέλλες.

Η ενεργειακή εξάρτηση της ΕΕ όχι μόνο θα αυξάνεται αλλά και θα συνεπάγεται την στενή συνεργασία με συγκεκριμένες χώρες και περιοχές (Ρωσία, ΜΑ, Κασπία κ.λ.π.). Η δημιουργηθείσα σχέση εξαρτήσεως ΕΕ-Ρωσίας δυναμένη να μετατραπεί σε σχέση δύο αξιόπιστων εταίρων, ενοχλεί την εκείθεν πλευρά του Ατλαντικού η οποία παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις, αναμένουσα το μεγάλο λάθος προκειμένου να κερδίσουν έδαφος στον έλεγχο της ενεργειακής τροφοδοσίας της Ευρώπης. Η χρηματοδότηση από την ΕΕ των ερευνών σε «χωρικά ύδατα» και «οικονομικές ζώνες» αυτής θα ήταν μια καλλίστη ενέργεια.

ζ. Να μειωθεί κατά 20% η εκπομπή διοξειδίου του άνθρακος στην ΕΕ έως το 2020 συμφώνησαν οι Υπουργοί Περιβάλλοντος της Ενώσεως.

Με τους φιλόδοξους περιβαλλοντολογικούς στόχους το συμφωνηθέν πλαίσιο, αναμένεται να αποτελέσει και την διαπραγματευτική βάση των Ευρωπαίων για τη νέα διεθνή συνθήκη η οποία θα αντικαταστήσει το

Πρωτόκολλο του Κιότο, (λήγει το 2012), το οποίο δεν έχουν υπογράψει οι ΗΠΑ.

η. Τα σχέδια των ΗΠΑ για εγκατάσταση συστημάτων αντιπυραυλικής ασπίδος στην ανατολική Ευρώπη, δεν θα πρέπει να πυροδοτήσουν μια νέα κούρσα εξοπλισμών, ούτε να διχάσουν την Ευρώπη, τόνισε ο Γερμανός ΥΠΕΞ. Το υπόψη σχέδιο το οποίο οραματίζεται η Ουάσιγκτον έχει προκαλέσει τριβές μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών και την έντονη αντίδραση της Μόσχας.

Έντονος προβληματισμός επικρατεί στην ΕΕ για το αντιπυραυλικό «καπέλο» το οποίο προσπαθεί να «φορέσει» στην Ευρώπη η Ουάσιγκτον, καθόσον οι ΗΠΑ διαμηνύουν ότι δεν θα ζητήσουν το πράσινο φως της συμμαχίας - επικαλουμένη αποτροπή πιθανών επιθέσεων από χώρες του άξονος του κακού - ο ΓΓ του ΝΑΤΟ «ανησυχεί» για την ΕΕ και η Ευρώπη δεν στηρίζει στην πλειοψηφία της την επέκταση της πολεμικής μηχανής της Ουάσιγκτον.

θ. Μια ευρωπαϊκή αστυνομική υπηρεσία στα πρότυπα του αμερικανικού FBI, προωθεί η Γερμανική Προεδρία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στόχος της οποίας θα είναι η αντικατάσταση της Europol.

Μήπως απαιτείται και είναι επιτακτικότερο να γίνει «Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή» προκειμένου να ελέγχεται η τεράστια έκταση της θαλάσσης στην ΕΕ;

ι. Περιοδεία στην Μέση Ανατολή πραγματοποίησε αρμόδιος για την εξωτερική πολιτική της ΕΕ προκειμένου να γίνει μια ουσιαστική και ανεξάρτητη διαμεσολάβηση στην ευαίσθητη περιοχή.

Με την πρωτοβουλία αυτή της ΕΕ, επιδιώκεται να «βγει» από το «ψυγείο» η Συρία. Θα ήταν αφελές να υποστηριχθεί ότι η αφύπνιση της ευρωπαϊκής διπλωματίας είναι δυνατόν να εξασφαλίσει ένα αίσιο τέλος στην αραβοϊσραηλινή διένεξη. Ο διάλογος καλύτερος από την απομόνωση.

ια. Στις σύντομες επαφές τις οποίες είχε ο Έλλην Πρωθυπουργός, κατά την Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ στις Βρυξέλλες επιβεβαιώθη η θετική πορεία περιορισμού του ελλείμματος κάτω του 3% και η δυνατότης εξόδου της χώρας από την κοινοτική επιτήρηση τους προσεχείς μήνες.

Με την εκτίμηση ότι ολοκλήρωση της διαδικασίας θα γίνει τον προσεχή Ιούλιο, δεν αποκλείεται να αναμένονται σχετικές κινήσεις προσφυγής στις κάλπες από τον Σεπτέμβριο.

ιβ. Με την ευκαιρία της συμπληρώσεως των 50 ετών από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, οι ευρωπαίοι ηγέτες υπέγραψαν την «διακήρυξη του Βερολίνου» όπου έθεσαν ως στόχο «να τεθεί η ΕΕ έως τις ευρωεκλογές του 2009 σε νέες κοινές βάσεις» με έμμεση αναφορά στην ανάγκη ενός Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Σε δημοσκόπηση για την επέτειο των 50 ετών από την ιδρυτική πράξη της ΕΕ αποκαλύπτεται ότι μόνο το 25% των πολιτών στα πέντε μεγαλύτερη μέλη πιστεύει ότι η ένωση έκανε την ζωή τους καλύτερη. Αντίθετα το 44% πιστεύει ότι η ζωή χειροτέρευσε μετά την ένταξη. Αισιοδοξία, προβληματισμός και διακήρυξη-μειωμένων προσδοκιών!

ιγ. Ως επιτυχία χαρακτηρίζεται η απόφαση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως να εγκρίνει το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς για την Ελλάδα, γνωστό ως Δ΄ Χρηματοδοτικό Πλαίσιο για τα έτη 2007-2013.

Η ορθή κατανομή και ιδιαίτερα η διαχείριση, πρέπει να αποτελέσουν πρωταρχικό στόχο των ιθυνόντων.

7. Η.Π.Α.

α. Ως μεγαλύτερα απειλή για την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ, κρίνεται η διασπορά των πυρηνικών όπλων και για τον λόγο αυτό μείζων στρατηγικός στόχος θα είναι, την επομένη περίοδο, η αλλαγή τάξεως των πραγμάτων στην Τεχεράνη. Η προληπτική επίθεση ορίζεται ως αυτοάμυνα και επισημαίνεται ότι όταν ο κίνδυνος είναι μεγάλος, δεν υπάρχουν περιθώρια αναμονής και απαιτείται αντίδραση πριν από την δράση. Τα ανωτέρω και πολλά άλλα περί ασυμμέτρων απειλών ελέχθησαν από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ «για την κατάσταση του έθνους».

Αποκαλυπτική όντως της στρατηγικής ασφαλείας την οποία θα ακολουθήσουν οι ΗΠΑ, υπήρξε η ομιλία του Αμερικανού Προέδρου. Το αμερικανικό όμως κατεστημένο αρνείται πεισμόνως ότι η πηγή τρομοκρατίας ευρίσκεται στη διένεξη Ισραήλ - Παλαιστίνης, χωρίς να προτίθεται να διαφοροποιήσει άποψη για τους όρους δημιουργίας Παλαιστινιακού κράτους. Με τον «άξονα του κακού» να έχει αυξηθεί, το δόγμα του προληπτικού κτυπήματος παραμένει σε ισχύ.

β. Κατάπληξη έχει προκληθεί στην Τσεχική κοινή γνώμη, η ταχύτητα προόδου στην εγκατάσταση Αμερικανικής Βάσεως Ραντάρ στην Τσεχία, με την τοπική κυβέρνηση να επιμένει ότι θα έχει μεγάλα οικονομικά οφέλη. Με την εγκατάσταση κατηργήθη η σχετική βίζα.

Ανώδυνα τα πράγματα για ΗΠΑ. Τι είχανε τι χάσανε!

γ. Σε συνέντευξή του ο Αμερικανός Υφυπουργός Εξωτερικών προέβλεψε ότι η Ελλάς θα υπαναχωρήσει από τη θέση της κατά την οποία η πορεία των Σκοπίων προς την ΕΕ και το ΝΑΤΟ συνδέεται με το πρόβλημα της ονομασίας. Υπεστήριξε ότι οι πρόσφατες κινήσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας με τα πετρέλαια δεν βοηθούν τις προσπάθειες για την λύση του Κυπριακού.

Σοβαρά ε; Τα καλά και συμφέροντα. Πολλούς επιτίμους Αμερικανούς έχει δημιουργήσει η τακτική αυτή. Μήπως ο χαρακτηρισμός του..επιτίμου Σκοπιανού ή Τούρκου προσδίδει κύρος στην.καρέκλα;

δ. Σχέδιο αποφάσεως για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων κατετέθη προς έγκριση στο Κογκρέσο από Αμερικανούς Βουλευτές. Ως απaráδεκτες εχαρακτήρισαν τις εκτοξευθείσες απειλές από την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία της Τουρκίας μέλη της Επιτροπής Εξωτερικών Σχέσεων του Κογκρέσου με αποσταλείσα επιστολή προς τον Αμερικανό Πρόεδρο.

Στην σκιά των σοβαρών διαφωνιών και τεταμένων σχέσεων ΗΠΑ - Τουρκίας τόσο για την προωθούμενη αναγνώριση της Αρμενικής γενοκτονίας όσο και για το Κουρδικό, εγένετο η επίσκεψη του Αρχηγού των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων, με παράλληλο κόλαφο του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ στην σχετική έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

ε. Αιφνιδιαστικές επισκέψεις στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν επραγματοποίησε ο Αμερικανός Αντιπρόεδρος, πρωτοβουλία η οποία εξεδηλώθη σε στιγμή ενισχύσεως των δυνάμεων του ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν.

Οι εν λόγω επισκέψεις δεν αποκλείεται να εντάσσονται σε εφαρμογή πιέσεων για αποτελεσματικότερη δράση κατά των Ταλιμπάν και της Αλ Κάϊντα.

στ. Οι ΗΠΑ συνεφώνησαν να συμμετέχουν σε συνομιλίες υψηλού επιπέδου με το Ιράν και την Συρία για το μέλλον του Ιράκ, προβαίνοντας σε μια κρίσιμη όσο και απότομη μεταστροφή της εξωτερικής τους πολιτικής.

Κάλιο αργά παρά ποτέ! Η διακριτική γοητεία της διπλωματίας δεν αποκλείεται να θεμελιώσει δίαυλο επικοινωνίας, ο οποίος να δύναται να χρησιμοποιηθεί αργότερα και για άλλα θέματα.

ζ. Μετά το σχέδιο για αντιπυραυλική «ομπρέλα» στην Ευρώπη, το οποίο επανέφερε κλίμα ψυχρού πολέμου στις αμερικανορωσικές σχέσεις, η αμερικανική κυβέρνηση έδωσε το πράσινο φως για τη νέα γενεά πυρηνικών κεφαλών γεγονός οποίο μεταφράζεται ότι προχωρά για πρώτη φορά μετά το πέρας του ψυχρού πολέμου σε πυρηνικούς εξοπλισμούς. Η τελευταία πυρηνική κεφαλή κατεσκευάσθη το 1991.

Η απόφαση ανανεώσεως του αμερικανικού οπλοστασίου συμπίπτει με τις διαπραγματεύσεις με την Β. Κορέα αλλά και την πίεση στο Ιράν. Ο ισχυρισμός των Αμερικανών ότι δεν παραβιάζεται η συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών, ενώ αντίθετα παραβιάζεται από Β. Κορές και Ιράν, μπορεί να μην ακούγεται πειστικός ή λογικός στην παγκόσμια κοινή γνώμη, αλλά η πειθώ και ο ορθός λόγος δεν θα κυριαρχήσουν ούτως ή άλλως στο αναμενόμενο να αρχίσει έντονο διατλαντικό διάλογο. Με την ΕΕ να ευρίσκεται ανάμεσα στις συμπληγάδες πέτρες (Ρωσία-ΗΠΑ), ως επιδίωξη των ΗΠΑ θα πρέπει να αναμένεται η ρήξη Ρωσίας-Ευρώπης και η εγκατάσταση των υπό κατασκευή πυρηνικών στο έδαφος της τελευταίας.

η. Στην έκθεση του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ για την Ελλάδα, χαρακτηρίζεται ως συνταγματική πολυκομματική δημοκρατία σεβόμενη τα ανθρώπινα δικαιώματα, με αρνητικά σημεία τον περιορισμό στην ελευθερία εκφράσεως για εθνοτικές μειονότητες, ενώ εξακολουθεί να παρατηρείται αντισημιτισμός και αναφέρονται καταγγελίες για δυσμενή μεταχείριση των Αλβανών μεταναστών.

Παρέλειψαν να αναφέρουν ότι σε μικρό χρονικό διάστημα θα οργανωθεί και. κόμμα μεταναστών με την ανεκτικότητα της ελληνικής πολιτείας. Ευτυχώς που δεν παρατηρείται το φαινόμενο, όπως στις ΗΠΑ, όπου όσοι δεν σταματούν για έλεγχο αποτελούν κινούμενους στόχους για την καλύτερη..εξάσκηση της αστυνομίας.

θ. Εξαήμερο περιοδεία στην Λατινική Αμερική (Βραζιλία, Ουρουγουάη, Κολομβία, Γουατεμάλα και Μεξικό) εππραγματοποίησε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, με τους ηγέτες της Κούβας και Βενεζουέλας να βρεθούν στο στόχαστρό του.

ι. Έντονα αντέδρασε ο Λευκός Οίκος στην απόφαση την οποία έλαβε η Γερουσία με τις ψήφους και 40 Ρεπουμπλικανών να αρχίσει η συζήτηση στο σώμα για τον πόλεμο στο Ιράκ και την επιστροφή των αμερικανικών στρατευμάτων.

Ανοίγεται ο δρόμο στο νομοσχέδιο των δημοκρατικών για απομάκρυνση των στρατιωτών με πλήρη απόσυρση μέχρι τέλος Μαρτίου 2008. Το βέτο του Αμερικανού Προέδρου στην πρόταση, δεν αποκλείεται.

ια. Σε ασυνήθιστα ωμή κριτική προέβη το Υπουργείο Αμύνης των ΗΠΑ προς την υπηρεσία προμηθειών του αντιστοίχου Τουρκικού Υπουργείου επισημαίνοντας ότι η πολιτική της υπονομεύει τόσο τον εκσυγχρονισμό του τουρκικού στρατού όσο και την αμυντική συνεργασία των δύο χωρών.

Στο «στόχαστρο» της Ουάσιγκτον ετέθη ο στρατιωτικός εξοπλισμός της γείτονος, με έμμεσες απειλές από την Άγκυρα, για την οποία ισχύει το «υπάρχουν κι' αλλού πορτοκαλιές που κάνουν πορτοκάλια».

ιβ. Ανησυχία στην κυβέρνηση αλλά και στον τύπο των Σκοπίων προκάλεσε νομοσχέδιο το οποίο ενεκρίθη από την αμερικανική Γερουσία και στο οποίο τα Σκόπια εκτός από την «συνταγματική» τους ονομασία, αναφέρονται εντός παρενθέσεως ως «FYROM».

Ας είναι μόνο η αρχή του «εσκεμμένου λάθους» της αναγνώρισεως ως «Δημοκρατίας της Μακεδονίας» από το 2004.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Με νέα υπερσύγχρονα όπλα θα απαντήσει η Ρωσία στο σύστημα αντιπυραυλικής προστασίας το οποίο σκοπεύουν να εγκαταστήσουν οι ΗΠΑ στην Τσεχία και Πολωνία. Δίδοντας συνέχεια στην αντιπαράθεση με την Ουάσιγκτον, ο Πρόεδρος της Ρωσίας παρουσίασε ως πρόσχημα την απειλή του Ιράν και της Β. Κορέας, την οποία επικαλούνται οι ΗΠΑ προκειμένου να αιτιολογήσουν τα σχέδιά τους, υποστηρίζοντας εμμέσως ότι ο πραγματικός στόχος είναι η χώρα του.

Τα εμπορικά κίνητρα στο προσκήνιο. Ερωτηματικά προκαλεί η.BUFFER ZONE!!!

β. Κατά το πραγματοποιηθέν συνέδριο για την ασφάλεια στο Μόναχο, ο Πρόεδρος της Ρωσίας επεσήμανε στην ομιλία του την ανεξέλεγκτη χρήση βίας από πλευράς Αμερικανών η οποία οδηγεί τις μικρότερες χώρες στην «αγκαλιά των πυρηνικών», για δε το ΝΑΤΟ ετόνισε ότι η επέκταση της συμμαχίας αποτελεί προσπάθεια εγγυήσεως της Ευρώπης.

Ο φραστικός πόλεμος μεταξύ Ρωσίας-ΗΠΑ ενθυμίζει την ψυχροπολεμική ρητορεία παρελθόντων δεκαετιών.

γ. Ιστορική επίσκεψη πραγματοποίησε ο Ρώσος Πρόεδρος στην Σαουδική Αραβία, καθώς είναι ο πρώτος Ρώσος ηγέτης ο οποίος μεταβαίνει επίσημα στην χώρα αυτή.

Η βαρύτητα της επισκέψεως εστιάζεται στην θέση της Ρωσίας στους διεθνείς οργανισμούς - μόνιμο μέλος του ΣΑ/ΟΗΕ, μέλος του κουαρτέτου για την Μ. Ανατολή - ενώ παράλληλα αποτελεί σημαντικό «παίκτη» στις ενεργειακές αγορές.

δ. Με μονομερή αποχώρηση από την αμερικανοσοβιετική συνθήκη για τον έλεγχο των πυραύλων μικρού και μέσου βεληνεκούς (IMF) απείλησε η

Ρωσία, εάν η Ουάσιγκτον επεκτείνει το σύστημα αντιπυραυλικής αμύνης στην Ανατολική Ευρώπη. Η εν λόγω συνθήκη υπεγράφη το 1987 μεταξύ της τότε ΕΣΣΔ και ΗΠΑ και είναι απεριορίστου διάρκειας.

Με τον επανασχεδιασμό της αντιπυραυλικής προστασίας της και την κατασκευή υπερόπλου αποτροπής προσβολών από αέρα, έδαφος και διάστημα, απήντησε η Ρωσία. Η κούρσα των μοντέρνων εξοπλισμών στο προσκήνιο. Αλλοίμονο σ' αυτούς που θα κληθούν να πληρώσουν τους «ράφτες των κουστουμιών».

ε. Η Μόσχα διεκήρυξε ότι «δεν θα παίξει το αντιαμερικανικό παιχνίδι του Ιράν», την ώρα που Ισραηλινός αξιωματούχος χαρακτήρισε το Ιράν «κράτος-τρομοκράτη».

Με την προειδοποίηση αυτή, το Ιράν εμφανίζεται πλήρως απομονωμένο σε ό,τι αφορά στο πυρηνικό του πρόγραμμα, καθώς χάνεται και ο τελευταίος υποστηρικτής και συνεργάτης του.

στ.Υπό μελέτη ευρίσκεται σχετικός νόμος ο οποίος θα επιτρέψει στις πετρελαϊκές εταιρείες να δημιουργήσουν Σώματα Ασφαλείας για τη φύλαξη/προστασία των αγωγών. Οι δύο ρωσικές εταιρείες διαθέτουν τεράστιο δίκτυο αγωγών το οποίο υπερβαίνει τα 200 χιλιάδες χιλιόμετρα.

Η κατασκευή του πυκνού δικτύου αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου, έχει δημιουργήσει αναστάτωση στις εταιρείες της δύσεως όπου αναμένονται συγκρούσεις οικονομικών συμφερόντων με πολιτικές σκοπιμότητες. «Κάλλιο γαϊδουρόδενε παρά γαϊδουρογύρευε»!!

ζ. Οριστικοποιήθη η μείζονος σημασίας ενεργειακή συμφωνία μεταξύ των εταιρειών GAZ PROM (Ρωσικής) και ENI (Ιταλικής) κατά τη συνάντηση του Ρώσου Προέδρου με τον Πρωθυπουργό της Ιταλίας. Η συμφωνία παρέχει για πρώτη φορά στη Ρωσία δικαίωμα απευθείας πωλήσεως φυσικού αερίου στους Ιταλούς καταναλωτές.

Η ενεργειακή διπλωματία της Ρωσίας συνεχίζει να συλλέγει τρόπαια, προκαλώντας ανησυχίες τόσο στις Βρυξέλλες όσο και στην Ουάσιγκτον. Λαμβανομένου υπόψιν ότι και η Ουγγαρία συνήψε σχετική συμφωνία, η όλη κατάσταση προκαλεί σοβαρό πλήγμα στις προσπάθειες της ΕΕ να μειώσει την εξάρτησή της από το ρωσικό αέριο. Με όπλο την ενέργεια και σειρά στρατηγικών κινήσεων, η Ρωσία επανέρχεται δυναμικά στο διεθνές προσκήνιο.

η. Με την υπογραφή της συμφωνία για τον αγωγό Πύργου (Μπουργκάς) - Αλεξανδρούπολης από τους ηγέτες Ρωσίας, Ελλάδος και Βουλγαρίας, ο Ρώσος Πρόεδρος εκάλεσε τον Έλληνα Πρωθυπουργό να εκδηλωθεί

ενδιαφέρον από την ελληνική πλευρά για την αξιοποίηση μέρους ενός κεφαλαίου 300 δις ευρώ τα οποία σκοπεύει να επενδύσει η Μόσχα στην Ευρώπη.

Με εντυπωσιακό τρόπο ξεδιπλώνονται τα ρωσικά οικονομικά και επενδυτικά ανοίγματα της Μόσχας. Παράλληλα προβληματισμοί αναμένονται να εμφανισθούν στην εκείθεν του Ατλαντικού ακτή από τη δημιουργουμένη κατάσταση και τις επιδιώξεις επανόδου της Ρωσίας στα Βαλκάνια και όχι μόνο, δρώντας ταυτόχρονα και ως ανασχετήρας στην Τουρκική επιρροή.

θ. Στην περαιτέρω ενίσχυση των σχέσεων Μόσχας-Πεκίνου, συμβάλλουν τα συμβόλαια ύψους 4 δις δολαρίων τα οποία υπέγραψαν Ρωσικές και Κινεζικές εταιρείες.

9. ΑΣΙΑ

α. Μέχρι το 2009 ετοποθέτησε την πλήρη επικράτηση των συμμαχικών δυνάμεων έναντι των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ. Κατά τη διάρκεια επαφών με την πολιτική ηγεσία του Πακιστάν, ο Υπουργός Αμύνης των ΗΠΑ ανεφέρθη στα σφάλματα τα οποία διέπραξαν οι ΗΠΑ στο Αφγανιστάν και χαρακτήρισε το Πακιστάν στρατηγικό σύμμαχο των ΗΠΑ, επισημαίνοντας ότι άνευ της βοήθειας του η νίκη έναντι των Ταλιμπάν είναι σχεδόν αδύνατο. Την ίδια περίοδο επίσκεψη αστραπή πραγματοποίησε ο Αντιπρόεδρος των ΗΠΑ στις δύο προαναφερθείσες χώρες.

Οι καιροί ου μενετοί!!! Οι συνεχείς επισκέψεις Αμερικανών αξιωματούχων και του ΓΓ του ΝΑΤΟ στην περιοχή, αφορούν στην άσκηση πίεσεως ώστε να εντατικοποιηθούν οι δραστηριότητές τους στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας.

β. Πρόθυμη σε προκαταρκτικές κινήσεις προς την κατεύθυνση της διακοπής του πυρηνικού της προγράμματος ενεφανίσθη η Β. Κορέα κατά την πρώτη ημέρα των διεξαχθεισών διαπραγματεύσεων στο Πεκίνο (Β. και Ν. Κορέα, Ρωσία, Κίνα, Ιαπωνία, ΗΠΑ). Παράλληλα ο Αμερικανός διαπραγματευτής δήλωσε ότι οι ΗΠΑ δεν πρόκειται να προβούν σε άλλες παραχωρήσεις προς την Β. Κορέα. Μια πρώτη συμφωνία για την αποπυρηνικοποίηση επετεύχθη τελικώς την τελευταία ημέρα των 6μερών συνομιλιών για το θέμα, έναντι ενεργειακής βοήθειας.

Η συμφωνία αποτελεί την κατάληξη μιας σημαντικής αλλαγής τακτικής από πλευράς Αμερικανικής κυβερνήσεως, όπου κατά τα προηγούμενα έτη η πολιτική των ΗΠΑ στο υπόψιν θέμα εβασίζετο περισσότερο στην άσκηση πίεσεως παρά τις διαπραγματεύσεις. Το ερώτημα το οποίο

αναμένει απάντηση είναι εάν και κατά πόσο είναι διατιθέμενοι οι Βορειοκορεάτες να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.

γ. Σημαντικό πλήγμα στη διαδικασία εφαρμογής της προσφάτου 6μερούς συμφωνίας για την αποπυρηνικοποίηση της Β. Κορέας, αποτελεί η κατάρρευση των συνομιλιών με την Ιαπωνία και το Ανόϊ για την αποκατάσταση των διπλωματικών τους σχέσεων. Η Β. Κορέα επιδιώκει να διευθετηθούν τα ζητήματα τα οποία έχουν ανακύψει από την σκληρή Ιαπωνική αποικιακή κατοχή της Κορεατικής χερσονήσου από το 1910 έως το 1945, θέμα το οποίο θεωρείται «φλέγον».

«Αμαρτίες γονέων παιδεύουσι τέκνα». Στον συγκεκριμένο χορό εισήλθαν οι Νοτιοκορεάτες και άλλες ασιατικές χώρες με την Ταϊβάν να ζητά επισήμως αποζημιώσεις από το Τόκιο.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

«ΜΗ ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΡΩΝ»

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Την 15^η Φεβρουαρίου 2007, πραγματοποιήθηκε στο Πολεμικό Μουσείο σεμινάριο με τίτλο «ΜΗ ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΡΩΝ».

Το σεμινάριο συντόνισαν οι : Αντιστράτηγος ε.α. Στυλιανός Παναγόπουλος, ο Αντιναύαρχος ε.α. Φώτιος Καμπέρης Π.Ν. και ο Αντιπτέραρχος ε.α. Ευάγγελος Βερονικάτης.

Το θέμα του σεμιναρίου επελέγη μέσα από τις προτάσεις του ΓΕΕΘΑ και ΓΕ, με σκοπό την ενημέρωση των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων για επίκαιρα θέματα στρατηγικού και επιχειρησιακού ενδιαφέροντος. Ιδιαίτερα η ανάπτυξη του συγκεκριμένου θέματος κρίθηκε πολύτιμη για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων που ασχολούνται με την αμυντική και επιχειρησιακή σχεδίαση, δεδομένων των εξελίξεων στο συγκεκριμένο τομέα και του μέλλοντος που διαγράφεται δι'αυτά, ως συνέπεια των εξελίξεων στην τεχνολογία που επιφέρει επανάσταση στα στρατιωτικά θέματα (Revolution in Military Affairs/RMA).

Στο σεμινάριο παρουσιάστηκαν οι προτάσεις των Γαλλικών Ενόπλων Δυνάμεων και των εταιρειών EAB, RAYTHEON, RHEINMETAL, AERONAUTIC, SAGEM, ATLAS ELECTRONIC και SAAB για το θέμα.

Ορισμένα συμπεράσματα που προέκυψαν από το σεμινάριο είναι και τα εξής :

Η ιστορία των «Μη Επανδρωμένων Οχημάτων» και συγκεκριμένα των Drones ή UAVs ξεκινά πριν από 40 έτη περίπου, όταν οι ΗΠΑ προχώρησαν στην εξέλιξη των ιπταμένων στόχων των Target Drones. Κατά τη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ, οι ΗΠΑ χρησιμοποίησαν επιτυχώς ένα Drone το «Lighting Bug», σε αποστολές τακτικής αναγνώρισης το οποίο πραγματοποίησε 3.000 εξόδους.

Έκτοτε και σε διάφορες περιόδους επιχειρήσεων όπως στον πόλεμο Ισραήλ - Λιβάνου/Συρίας τη δεκαετία του 80, στον 1^ο και 2^ο πόλεμο του Ιράκ, στις επιχειρήσεις στη Βοσνία, Κόσσοβο και Αφγανιστάν, χρησιμοποιήθηκαν εξελιγμένες μορφές UAVs ή Drones, κυρίως σε αποστολές ISTAR (Intelligence Surveillance Target Aquition Reconnaissance) και ακολούθως για άλλες αποστολές (προσβολές στόχων, Η/Π, Δικτυοκεντρικές επιχειρήσεις κ.λ.π.).

Η αξία των αεροχημάτων αναγνωρίστηκε σε στρατηγικό - επιχειρησιακό και τακτικό επίπεδο σε ΗΠΑ και Ευρώπη, με συνέπεια να υπάρξει μία εργώδης

προσπάθεια, ώστε τα οχήματα αυτά να καλύπτουν σήμερα μία μεγάλη ποικιλία δυνατοτήτων κινήσεως-πτήσεως και αποστολών.

Στις ΗΠΑ και στα πλαίσια της μετεξέλιξης των Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων, σ'ότι αφορά τα Drones (UAV/RPV), η Αμερικανική Αεροπορία το 2005, εξέδωσε τη στρατηγική της προοπτικής με το κείμενο «The US Air Force Remotely Piloted Aircraft και Unmanned Aerial Vehicle Strategic Vision» όπου σαφώς προσδιορίζονται οι πιθανές μελλοντικές αποστολές και δυνατότητες των Drones.

Σήμερα τα Drones (UAN/RPV) κατηγοριοποιούνται στις εξής κατηγορίες :

- α. Τα HALE/Drones (High Altitude Long Edurance).
- β. Τα MALE/Drones (Medium Altitude-Long Edurance).
- γ. Τα Tactical Drones (Τακτικά).

Κατά την Αμερικανική φιλοσοφία η στρατηγική ανάπτυξης των Drones καλύπτει όλες τις προαναφερθείσες κατηγορίες.

Αντιθέτως όπως φάνηκε από τις παρουσιάσεις των διαφόρων κατασκευαστριών εταιρειών του Ευρωπαϊκού χώρου και κυρίως από την παρουσίαση του Γάλλου Ακολούθου Άμυνας της Γαλλικής Πρεσβείας στην Αθήνα η προσοχή έχει στραφεί στις δύο τελευταίες κατηγορίες ήτοι στα MALE Drones (Medium Altitude Long Endurance) και στα Tactical Drones, καθόσον για τα HALE Drones που είναι Στρατηγικού επιπέδου αποφασίστηκε όπως οι αποστολές ISTAR αυτών θα καλύπτονται από Δορυφόρους Επισκόπησης της Γης (απόφαση των Γαλλικών Ενόπλων Δυνάμεων του 2004).

Έτσι η αποστολή ISTAR, η οποία είναι και η κυρίαρχη απαίτηση για τα Drones, στο Θέατρο Επιχειρήσεων θα καλύπτεται από δύο κατηγορίες Drones :

α. Μία Επιχειρησιακού επιπέδου με HALE Drones διαθέσιμη στο Δκμή Δυνάμεων (Force Commander).

β. Μία Τακτικού επιπέδου με TACTICAL Drones, διαθέσιμη για τους Τμηματικούς Δκτές (Χερσαίο, Ναυτικό, Ειδικών Επιχειρήσεων) του Διοικητού Επιχειρήσεων - Δυνάμεων, καθώς και με Mini Drones για το χαμηλότερο τακτικό επίπεδο, ώστε να καλυφθούν απαιτήσεις εγγύς αναγνώρισης και ασφάλειας κατά την ανάπτυξη στρατευμάτων.

Οι σημερινές τάσεις οδηγούν στην παράλληλη ενέργεια Επανδρωμένων και Μη Επανδρωμένων Drones, τα οποία θα επιχειρούν σε σαφώς διαχωρισμένες περιοχές ή αεροδιαδρόμους για αποφυγή αμοιβαίων παρεμβολών ενώ απαιτεί Drones πλήρως αξιόπιστα για πολεμικές επιχειρήσεις χαμηλής, μεσαίας και υψηλής έντασης και ειρηνευτικές αποστολές. Τα Drones αυτά θα πρέπει :

α. Να δύνανται να καλύψουν αποστολές ISTAR, έρευνα-αναγνώριση, εντοπισμό στόχων, εκτίμηση ζημιών, αποστολές SIGINT-COMINT (Communication Intelligence), ELINT (Electronic Intelligence).

β. Να εκτελούν πληροφοριακές επιχειρήσεις (Information Operation) και Δικτυοκεντρικές Επιχειρήσεις (Net-Centric).

γ. Να δύνανται να μεταφέρουν όπλα για προσβολή στόχων με ακρίβεια ή τα ίδια τα Drones να προσβάλλουν στόχους.

δ. Να δύνανται να επιχειρούν πάνω από κατοικημένους τόπους και να ενισχύουν τον αγώνα κατά της τρομοκρατίας.

Περαιτέρω οι υφιστάμενες απαιτήσεις οδηγούν στην ανάπτυξη Drones για κάλυψη πολιτικού ή εμπορικού τομέα όπως :

- α. Έλεγχο πυρκαϊών, μόλυνσης περιβάλλοντος.
- β. Εφαρμογές αστυνόμευσης και ενίσχυσης του νόμου.
- γ. Έλεγχο συνόρων.
- δ. Ασφάλεια Θαλασσίου Περιβάλλοντος.
- ε. Έρευνα - Διάσωση κ.λ.π.

Πέρα από τα Drones, υφίσταται ήδη ανάπτυξη σε «Μη Επανδρωμένα Οχήματα» Ξηράς και Θαλάσσης. Μέχρι στιγμής σ'ότι αφορά τα Μη Επανδρωμένα Συστήματα Ξηράς, αναφερόμεθα σε ρομποτικές εφαρμογές οι οποίες εξελίσσονται, ενώ ήδη είδαμε την ανάπτυξη και επιχειρησιακή αξιοποίηση υποβρυχίου οχήματος πολλαπλών χρήσεων (VUUV) «Sea OTTER», κατάλληλου για ναρκαλιεία, συλλογή πληροφοριών παράκτιων περιοχών.

Η αντιμετώπιση της απειλής από Drones, είναι περίπου η αυτή με τη σημερινή αντιμετώπιση της από αέρος απειλής, που πλέον της ηλεκτρονικής παραπλάνησης περιλαμβάνει υψηλής ακρίβειας πυροβόλα και Κ/Β Βλήματα (VSHORAD ή SHORAD) όπως τα PHALANX και RAM που διαθέτει το Πολεμικό Ναυτικό μας, καθώς και νέο A/A σύστημα, υψηλής ευαισθησίας και αξιοπιστίας που προτείνεται από την RHEIMENTAL, ήτοι το νέο αυτοκινούμενο A/A σύστημα της OERLIKON/CONTRAVES.

Πρέπει όμως να παρατηρήσουμε ότι η νέα τεχνολογία που θα εφαρμοσθεί στα Drones (μικρή ηλεκτρονική υπογραφή, τεχνολογία STEATHL), θα επιβάλλει τη βελτίωση των χαρακτηριστικών των A/A συστημάτων (πυροβόλα, VSHORAD και SHORAD) ώστε αυτά να δύνανται να ανακαλύπτουν την απειλή των Drones και να την αντιμετωπίζουν αξιόπιστα.

Τα «Μη Επανδρωμένα Οχήματα» και με βάση την αλματώδη ανάπτυξή τους, θα επιφέρουν σημαντικές αλλαγές στη δομή, οργάνωση και σύνθεση των Ενόπλων Δυνάμεων, στη σχεδίαση και εκτέλεση των επιχειρήσεων, θα έχουν επιπτώσεις στους προϋπολογισμούς των Ενόπλων Δυνάμεων, θα παρέξουν οικονομία στο ανθρώπινο δυναμικό, ενώ θα δρουν σε περιβάλλον που είναι επικίνδυνο ή απαγορευτικό για τον άνθρωπο.

Στη χώρα μας θα πρέπει να αρχίσουμε άμεσα τη μελέτη του θέματος, στα πλαίσια της μελλοντικής δομής των Ενόπλων Δυνάμεών μας, ενώ θα πρέπει να ενισχυθεί η διασυνεργασία με άλλες χώρες για ανάπτυξη Drones ή γενικότερα «Μη Επανδρωμένων Οχημάτων», όπως ήδη γίνεται σε συνεργασία της ΕΑΒ με τη Γαλλία για το NEURON DRONE (UCAV).

Στα πλαίσια αυτής της μελέτης θα πρέπει να εξετασθεί και ο τρόπος ενσωμάτωσης των Drones στον εναέριο χώρο, αφ'ενός για την προστασία των εθνικών συμφερόντων μας και αφ'ετέρου για τη διατήρηση των διαδικασιών που καθορίστηκαν από την ICAO για τις πτήσεις των αεροσκαφών και στην περίπτωση των Drones (UAV/RPV).

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
«ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ»
12-14 Φεβρουαρίου 2007

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ^[1]

Υπό κ. Σ. ΚΑΡΓΑΚΟΥ
Φιλολόγου

Παρά το γεγονός ότι από αρχαιοτάτων ετών στον τόπο αυτό διακηρύχθηκε ως υπέρτατη αρχή και αρετή τελειότητας το μέτρο, οι κάτοικοί του, ωστόσο, πάντα υπήρξαν άνθρωποι των άκρων. Συχνά η υπερβολή μας μετατρέπει σε εκκρεμές που κινείται από το ένα άκρο στο άλλο. Έτσι, μοιραία, εκτροχιαζόμαστε από την ευθεία γραμμή της μεσότητας, η οποία κατά τον Αριστοτέλη είναι η μόνη άξια επαίνου πορεία ζωής. («Εν πάσι μεσότης επαινετόν»). Ξεφεύγουμε ακόμη και από τη συνετή υπόδειξη της γκαμήλας, η οποία όταν ρωτήθηκε, αν προτιμά τον ανήφορο ή τον κατήφορο, αποκρίθηκε : «Χάθηκε το ίσωμα»;

Φαίνεται ότι το «ίσωμα» της γκαμήλας χάνεται πολύ συχνά από τα μάτια μας και κάνουμε τη ζωή μας, ασκόπως, πορεία σε δρόμους δύσβατους, που δεν ξέρουμε που οδηγούν. Το συμπεραίνουμε πάντως, φωτιζόμενοι απ'όσα συνέβηκαν στο ιστορικό παρελθόν.

Κατά τα τελευταία χρόνια άρχισαν και στον τόπο μας να διασπείρονται ως κόκκοι και οι ιδέες ενός ομιχλώδους όρου, που είναι γνωστός ως παγκοσμιοποίηση (απόδοση στα καθ' ημάς του ξενικού όρου globalization, αντί του ορθού παγκοσμιότητα και του παραδεδομένου οικουμενικότητα). Πνευματικοί διάττοντες της παγκοσμιοποίησεως είναι οι επικρατήσαντες και ως εκπαιδευτικά ιδανικά όροι πολυφυλετικότητα και πολυπολιτισμός. Ας προστεθεί εδώ ότι συχνά το «πολύ τρώει το λίγο».

Μετά τους αθώους αυτούς φαινομενικά όρους περάσαμε από την κατάσταση μιας μετριοπαθούς ελληνικότητας, σε μια κατάσταση πνευματικής και ηθικής υποτελείας η οποία δηλώνεται με τους όρους ξενομανία και ξενολαγνεία. Οφείλω να τονίσω ότι τα δύο αυτά νοσήματα δεν εκφράζουν πραγματική αγάπη προς το ξένο. Εκφράζουν μια νοσηρή τάση να υποτιμάς το δικό σου, να υποτιμάς τον εαυτό σου. Έντονα είχε καταδικάσει το φαινόμενο αυτό ο ελληνοκεντρικός λογοτέχνης Περικλής Γιαννόπουλος με άρθρο του που δημοσιεύθηκε στον «Νουμά» το 1903. «Η ξενομανία, έγραφε, είναι χωριατιά. Είναι προστυχιά. Είναι κουταμάρα. Είναι αφιλοτιμία. Είναι αφιλοπατρία. Και είναι ξιπασιά. Και είναι αμάθεια».

Μετά την σπορά των δήθεν διεθνιστικών, στην ουσία κοσμοπολιτικών, ιδεών της παγκοσμιοποίησεως ήλθε και για τη χώρα μας ο πληθυσμιακός κατακλυσμός ύστερα από την κατάρρευση των κομμουνιστικών καθεστώτων, και ακολούθως τα

φοβερά πολιτικά και στρατιωτικά «τσουνάμια» που δέρνουν αλύπητα τις ασιατικές περιοχές. Σήμερα στην Ελλάδα υποπτεύω ότι ζουν νομίμως και παρανόμως περίπου δύο εκατομμύρια ξένοι. Το ότι δεν είναι κάπου γραμμένοι δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν. Ασφαλώς για την οικονομία η αθρόα εισροή φθηνών εργατικών χεριών - σε φάση ανταγωνισμού - μπορεί να φαίνεται καλό, αλλά μακροπρόθεσμα το καλό αυτό ανατρέπεται προς το χειρόν, διότι ειδικά στη χώρα μας δημιούργησε δύο σοβαρά προβλήματα : Πρώτον, μια ροπή προς την οκνηρία με συνακόλουθη αποστροφή προς τη χειρωνακτική εργασία και γενικά προς ό,τι απαιτεί μόχθο και πειθαρχία. Π.χ. τη στράτευση. Δεύτερον, κίνδυνο - τώρα ορατό - να σπάσει ο κοινωνικός μας ιστός και να τραυματισθεί καιρίως η εθνική μας συνοχή, η οποία ως το 1990 ήταν αρραγώς και θαυμαστή, αφού ήμασταν μέχρι τότε η μοναδική - θα έλεγα - χώρα στον πλανήτη με γλωσσική, θρησκευτική και πολιτιστική συνεκτικότητα που ξεπερνούσε το 95%.

Οι προειδοποιήσεις για τους ενδεχομένους κινδύνους, που εγκυμονεί η ανατροπή της συνοχής αυτής ήσαν πολλές αλλά αντιμετωπίστηκαν με στυγνότητα, ως δήθεν ρατσιστικές κραυγές, από τους απολογητές των κοσμοπολιτικών ιδεολογιών, της ασύδοτα ελεύθερης οικονομίας και απ'όλους όσους είχαν, για προσωπικούς ή ιδεολογικούς λόγους, μίσος για την πατρίδα. Ωστόσο, σύμφωνα με κοινωνιολογικές εργασίες, που είχαν γίνει στη Γαλλία μετά την εγκατάσταση εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών από το Μαγκρέμιο και από άλλες άλλοτε γαλλικές αποικίες, έδειχνε πως μία χώρα με βαθιές, έστω πολιτιστικές ρίζες, μόνο ένα ποσοστό 2% έως 2,5% ξένου πληθυσμού σε σχέση με τον δικό της, μπορεί να εντάξει και να αφομοιώσει. Αλλιώς θα δημιουργηθούν τριβές και κοινωνικές κατηγορίες τύπου «παρία». Το είδαμε αυτό πρόσφατα στη Γαλλία. Θα το ξαναδούμε προσεχώς[2].

Με όλα αυτά δεν υπονοώ ότι εδώ στην Ελλάδα πρέπει να φθάσουμε στο άλλο άκρο : Από την ξενομανία να περάσουμε στην ξενοφοβία και να εφαρμόσουμε την αυστηρή σπαρτιατική πολιτική της ξενηλασίας. Αντίθετα, προτείνω την πιο ευέλικτη πολιτική των Αθηνών. Οι Αθηναίοι δέχονταν τους ξένους, διότι είχαν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους και στον πολιτισμό τους. Όποιος μπορούσε να προσφέρει κάτι στην πόλη τους, ήταν ευπρόσδεκτος. Διότι η πόλη των Αθηνών είχε γίνει επί των κλασικών ημερών «Ελλάδος παιδείσεως», και μετά τους ελληνοιστικούς ως τους πρώτους βυζαντινούς αιώνες, «οικουμενής παιδείσεως». Στις σχολές της μορφώθηκαν οι δύο μέγιστοι ιεράρχες Βασίλειος και Γρηγόριος αλλά και ο ελληνολάτρης και εχθρός του Χριστιανισμού Ιουλιανός ο Παραβάτης.

Η Αθήνα - και όχι μόνον αυτή - με την παιδεία ελληνοποιούσε πάντες τους γευόμενους τα ελληνικά γράμματα. Συχνά λόγιοι και πολιτικοί επικαλούνται - πλειστάκις εσφαλμένα - το περίφημο απόσπασμα από τον «Παναγυρικό» του Ισοκράτη, που κατά ακριβή αντιγραφή έχει :

«Και το των Ελλήνων όνομα πεποίηκε (η πόλις ημών) μηκέτι του γένους αλλά της διανοίας δοκείν είναι, και μάλλον Έλληνας καλείσθαι τους της παιδείσεως της ημετέρας ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντας» (§ 13).

Τούτο δεν σημαίνει ότι ο Ισοκράτης αναγνωρίζει κάποια προνομιακή μεταχείριση στους ξένους που, εγκαταλείποντας την πατρίδα τους, εγκαθίστανται στη δική του πατρίδα. Γι' αυτό τρεις παραγράφους παρακάτω εμφαντικά τονίζει κάτι που πολλοί θέλουν να παραβλέπουν, ίσως και να το αγνοούν :

«Ου δη που πάτριον έστι ηγείσθαι τους επήλυδας των αυτοχθόνων, ουδέ τους ευ παθόντας των ευ ποιησάντων, ουδέ τους ικέτας γενομένους των υποδεξάμενων» (§ 16).

(Δεν είναι πατροπαράδοτη αρχή μας να εξουσιάζουν ούτε οι αλλοδαποί τους εντόπιους, ούτε οι ευεργετηθέντες του ευεργετήσαντες, ούτε αυτοί που έφθασαν ως ικέτες εδώ τους ανθρώπους που τους δέχθηκαν και τους φρόντισαν).

Ας δούμε, όμως ιστορικά, το που οδηγεί η ξενοπλημμύρα μία μικρή και αυτογενή κοινωνία. Η Αθήνα, για παράδειγμα, παρά την πολιτιστική λάμψη της, χάνει σε ισχύ και οδεύει προς την παρακμή, όταν η στρατιωτική της ισχύς δεν στηρίζεται αποκλειστικά σε Αθηναίους αλλά σε ξένους μισθοφόρους οπλίτες. Οι θαυμαστές μεταρρυθμίσεις του Σπαρτιάτη βασιλιά Κλεομένη Γ' απέτυχαν, διότι η Σπάρτη δεν είχε τον πληθυσμιακό δυναμισμό, ώστε να του δώσει επαρκή στρατό και γι' αυτό, αφού στηρίχθηκε κυρίως σε μισθοφόρους - και μάλιστα Ιλλυριούς - ηττήθηκε το 222 π.Χ. στη Σελλασία. Η Περσική αυτοκρατορία διαλύθηκε ως κάρφος αχύρου από τον Αλέξανδρο, διότι ουσιαστικά κάθε σατράπης αντί να οργανώσει στρατιωτικά και να εκγυμνάσει το τοπικό στοιχείο, προτιμούσε την εύκολη λύση των Ελλήνων μισθοφόρων οπλιτών. Κι αν η Ελλάδα ηττήθηκε τελικά από τον ρωμαϊκό στρατό, είναι γιατί - πέρα από τον εσωτερικό κατακερματισμό και τους ενδοελληνικούς αγώνες - δύο παράγοντες σφράγισαν καθοριστικά την μοίρα της. Ο ιστορικός Πολύβιος τους προσδιορίζει επιγραμματικά : «Απαιδία και συλλήβδην ολιγανθρωπία». Αιτία ήταν η έλλειψη παιδιών και με ένα λόγο η ολιγανθρωπία. Ο ίδιος ιστορικός, επεξηγώντας τα παραπάνω, προσθέτει : «Έτι δε και ραθυμίαν εκτεταμένων και μη βουλομένων μήτε γαμείν μήτε αν γήμωσε τα γενόμενα τέκνα τρέφειν». Δηλαδή, οι Έλληνες από σκνηρία απέφευγαν να έλθουν σε γάμου κοινωνία αλλά, κι όταν νυμφεύονταν, αμελούσαν για τη σωστή ανατροφή των παιδιών τους. Εξυπακούεται ότι ως ανατροφή νοείται εδώ η ελληνοπρεπής αγωγή, που είχε τότε υποκατασταθεί με ένα σύστημα παραγωγής νέων χωρίς φρόνημα γενναίο. Ήταν μια αγωγή που παρήγαγε νεαρούς «θηλυδρίους», δηλαδή θηλυκόσωμους, θηλυκόψυχους και θηλυκόλαλους, ακατάλληλους για πολιτικά, που σημαίνει και για στρατιωτικά βάρη. Είναι τραγικό το να διαβάζει κανείς ότι στην τελευταία μάχη των Ελλήνων κατά των Ρωμαίων το 146 π.Χ. στον Ισθμό, οι δούλοι ήσαν περισσότεροι από τον αριθμό των ελευθέρων πολιτών.

Τι απ' όλα αυτά λείπει κατά τον σύγχρονο καιρό; Και η απαιδία και η ολιγανθρωπία και ο τύπος του νεαρού θηλυδρία δίνουν το στίγμα της ελληνικής κοινωνίας, που μειώνεται αριθμητικά και ηθικά, ενώ αυξάνεται σχεδόν κατακτητικά ο επείσακτος κόσμος των μεταναστών, που σημαίνει ότι εντός ολίγων ετών η Ελλάδα θα αλωθεί εκ των έσω. Υπάρχει τρανταχτό ιστορικό προηγούμενο. Έχει λεχθεί ότι

η επί αιώνες ακατάβλητη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία δεν κατακτήθηκε από εισβολές των εκτός αυτής αλλά από την αθρόα εισαγωγή και από τον ραγδαίο πολλαπλασιασμό των εντός αυτής βαρβάρων. Όταν μάλιστα για φορολογικούς λόγους το 212 μ.Χ. παρεσχέθησαν, με το διάταγμα του Καρακάλλα, δικαιώματα Ρωμαίου πολίτη σε όλους τους κατοίκους της Αυτοκρατορίας, τότε και το τελευταίο υπόλειμμα ρωμαϊκού φρονήματος εξανεμίσθηκε και η Αυτοκρατορία εξατμίσθηκε, μέχρι που έγινε ένδυμα ονοματικό της Αυτοκρατορίας της Κωνσταντινουπόλεως.

Αλλά και η Αυτοκρατορία αυτή, παρά τον έντονο ελληνικό χαρακτήρα της, ήταν μια κοινωνία προβληματικής εσωτερικής συνεκτικότητας. Πάντα υπήρχε σ' αυτή πρόβλημα συνοχής. Όμως η κατάσταση επιδεινωνόταν λόγω της αθρόας εισδοχής οθνείων, δηλαδή ξένων στοιχείων. Έτσι, περί τας δυσμάς του βίου της παρουσιάζει φαινόμενα ετερογένειας σε πολλά επίπεδα.

Η νεώτερη Ελλάς, λόγω των σταδιακών προσαρτήσεων αλυτρώτων περιοχών, εντός των οποίων διαβιούσε απροσδιόριστος εθνικά πληθυσμός, πάντα είχε προβλήματα ετερογένειας. Ενθυμίζω προχειρώς το Κουτσοβλαχικό και Σλαβικό πρόβλημα, καθώς και το ανάλογο πρόβλημα των Τσάμηδων. Ωστόσο, ποτέ η ετερογένεια στη σύνθεση του πληθυσμού δεν είχε σε τόσο βαθμό οξυνθεί όσο στην παρούσα στιγμή, κατά την οποία παράλληλα αναπτύσσονται κεντρόφυγες τάσεις, όπως, για παράδειγμα, έντονη κριτική προς το δήθεν αθηναϊοκεντρικό κράτος, που πάντως είναι κατασκευή μη Αθηναίων πολιτικών. Η Αθήνα, ως γνωστόν, ανέδειξε τους λιγότερους πρωθυπουργούς και τους λιγότερους Αθηναίους δημάρχους. Είναι μια τεράστια πολιτική αποικία των άλλων Ελλήνων. Προσθέτω σ' αυτό και την τεχνητή και ύποπτη διαίρεση σε Βορρά και Νότο και την ανάπτυξη λυμφατικών προς το παρόν αυτονομιστικών κινήσεων, που ενδέχεται να οδηγήσουν μελλοντικά τη χώρα μας σε συνθήκες «γιουγκοσλαβοποίησης», αφού, άλλωστε, ο ελληνικός πληθυσμός θα έχει γίνει σε καίριες περιοχές μειονότητα[3].

Ούτε η παιδεία μας αυτή τη στιγμή έχει το παλαιό ελληνικό σφρίγος, ώστε να συμβάλει στην «ελληνοποίηση» του ετερόκλητου αυτού πληθυσμιακού κύματος, που προέρχεται μάλιστα από χώρες εχθρικές ιστορικά προς τη δική μας χώρα και οι οποίες εξακολουθούν να εγείρουν εδαφικές διεκδικήσεις εις βάρος μας. Απεναντίας, το σύγχρονο ελληνικό σχολείο μόνον κατ' όνομα είναι ελληνικό. Εμφανίζεται μείωση της εθνικής και θρησκευτικής του φυσιογνωμίας λόγω νέων αντιλήψεων περί πολυπολιτισμού και πολυφυλετισμού και ανεπανόρθωτη φθορά στη γλώσσα που διδάσκεται σε χαμηλά επίπεδα, για να είναι κατανοητή στους ξένους μαθητές. Ουδείς απόφοιτος σήμερα Λυκείου μπορεί να διαβάσει Παπαδιαμάντη και Παπαρρηγόπουλο.

Την εθνική συνοχή, περισσότερο κι από την παιδεία διασφαλίζει η ψυχосύσταση και η νοοτροπία, η λεγόμενη διεθνώς mentalité. Η νοοτροπία, που αλλιώς τη λέμε και «λαϊκή ψυχή» ή «λαϊκό πνεύμα», είναι δομή. Στην Τουρκοκρατία δεν είχαμε παιδεία, είχαμε όμως μια απο-κρουστική νοοτροπία (με την έννοια του αποκρούω) που απέτρεψε την εγχώνευση όλου του ελληνικού στοιχείου στο ευρύ στομάχι του

κατακτητή. Η εισδοχή κατά την τελευταία 17ετία μεταναστών, που γίνεται κατά μάζες και όχι επιλεκτικά, φέρνει την ανατροπή της ψυχοτροπίας και της νοοτροπίας του Έλληνα, πλην φυσικά των ελαττωμάτων του που αυτά ειδικώς μεγεθύνονται στο πολλαπλάσιο. Έτσι διαμορφώνονται συνθήκες χαλαρής συνοχής, οπότε το εθνικό συναίσθημα ατροφεί. Παράδειγμα, η σχεδόν εθιμική πυρπόληση του εθνικού μας συμβόλου και η παθητική αντιμετώπιση από τον πολιτικό, πνευματικό/καλλιτεχνικό μας χώρο, αλλά και από το λαό και την σπουδάζουσα νεολαία μας, που, αντί να εμφορείται από εθνικά, διαποτίζεται από αντεθνικά ιδεώδη. Συνακόλουθα, παρατηρείται ατροφήση των ελληνικών, εθνικών και θρησκευτικών παραδόσεων, για να μη θιγεί τάχα το εθνικό συναίσθημα των ξένων. Φέτος είχαμε τις λιγότερες χριστουγεννιάτικες φάτνες και τις λιγότερες ευχετήριες κάρτες με την καθιερωμένη ευχή «Καλά Χριστούγεννα». Αντί αυτού υπήρχε το άγευστο και άοσμο «Καλές Γιορτές»! Γιορτές όμως είναι και οι Αποκριές, που σταδιακά εορτάζονται επισημότερα από τις εθνικο-θρησκευτικές. Παράλληλα, βλέπουμε μέσω των μεταναστών να εισάγονται θρησκευτικά και κοινωνικά ήθη ασύμφωνα προς τις παραδόσεις μας, θρησκευτικές και εθνικές, και γενικότερα προς τον πολιτισμό, όπως για παράδειγμα οι αυτομαστιγώσεις δημοσίως κάποιων εμμανών Τατάρων καθώς και λοιπές βάνανυες εκδηλώσεις που προβάλλονται έντονα από την τηλεορία.

Εύλογα φοβάμαι ότι γρήγορα πολιτιστικές, πολιτικές, φυλετικές και θρησκευτικές αντιθέσεις θα μεταφερθούν μέσω των μεταναστών και στη χώρα μας. Ως παράδειγμα παίρνω το μέλλον να ανεγερθεί μεγάλο τζαμί στον Ελαιώνα. Αντιλαμβάνεσθε το τι θα συμβεί αν αρχίσει η διεκδίκηση από Σουνίτες και Σίτες. Αλλά και πόση αστυνομική δύναμη θα απαιτείται για τη φύλαξή του, λόγω της γειτνιάσεως με το μελλοντικό γήπεδο του «Παναθηναϊκού Α.Ο.». Δεν παραβλέπω ακόμη ότι πολλοί ξένοι, κυρίως Αλβανοί, μεταφέρουν - διότι αυτά εδιδάχθησαν - πολλά ιστορικά εις βάρος μας ψεύδη, τα οποία επιδεξίως διαχέονται στην ακατάρτιστη ιστορικά ελληνική νεολαία και, λόγω του διάχυτου ανθελληνικού πνεύματος, γίνονται πιστευτά. Όντως, σε πάρα πολλά ζητήματα, ως προς τις ιστορικές μας θέσεις - εν ονόματι του διεθνισμού - έχουμε υποχωρήσει αισθητά. Αντίθετα, στις πανίσχυρες ΗΠΑ, που είναι μωσαϊκό λαών, καλλιεργείται μέσω του σχολείου, του στρατού, του τύπου, έντυπου και ηλεκτρονικού, κι ακόμη μέσω του κινηματογράφου και λοιπών εκδηλώσεων, ένα ισχυρό εθνικιστικό πνεύμα με σκοπό να διαποτίσει τους εγχρώμους και να αποτελέσει ισχυρό συνεκτικό δεσμό. Σε μας αντίθετα κάθε πατριωτική εκδήλωση βιάλλεται, προσβάλλεται και διαβάλλεται ως εθνικιστική ενέργεια.

Μοιραία το εθνικό πνεύμα υποχωρεί, διότι οι νεαροί κάτοικοι της χώρας αυτής, ακολουθώντας τον συρμό, παγιδεύονται από μηνύματα διεθνιστικά τάχα, στην ουσία αναρχικά, μηδενιστικά, που τους γεννούν ένα κατεδαφιστικό σύνδρομο Νέρωνος προς καθετί σεβάσμιο ελληνικό. Π.χ. βεβηλώσεις μνημείων, καταστροφές σχολών και σχολείων. Υποτίθεται ότι η άγρια αυτή νεολαία έχει δυναμισμό και μαχητικότητα. Κατ' ουσίαν είναι μια μαλθακή νεολαία, ακατάλληλη για στράτευση, εργασία και συνεργασία, εθισμένη στην οκνηρία, αφού για όλες τις δουλειές

φροντίζουν οι ξένοι, που ως παραγωγική δύναμη μας έχουν υποσκελίσει. Επανέρχομαι στη Ρώμη : Μια αιτία της εισροής βαρβάρων στο στρατό της ήταν η αδυναμία της τρυφηλής νεολαίας της Ιταλίας να σηκώσει το βάρος της πανοπλίας. Θα'θελα εδώ να θυμίσω μια φράση του μεγάλου Άγγλου ιστορικού Γίββωνος : «Όσοι αρνούνται να κρατήσουν το ξίφος κάποτε θα υποχρεωθούν να προσκυνήσουν ξένο σκήπτρο».

Κλείνω την εισήγησή μου αυτή αναφερόμενος στο πιθανό ενδεχόμενο δημιουργίας, λόγω της έντονης παρουσίας των ξένων, με συνακόλουθα αποτελέσματα την ανεργία, την αύξηση της εγκληματικότητας, της επαιτείας και της πορνείας, τη διάδοση των ναρκωτικών και την κυριαρχία ομάδων τύπου μαφίας, στο ενδεχόμενο - επαναλαμβάνω - δημιουργίας εξ αιτίας όλων αυτών ισχυρού εθνικιστικού κινήματος, φασιστικού ή ναζιστικού τύπου, που θα υπονομεύσει τις δημοκρατικές και πολιτιστικές παραδόσεις, που κορυφαίο δείγμα από την αρχαιότητα υπήρξε η φιλοξενία.

Πολλά μπορούμε να κάνουμε για να αποτραπούν τα ενδεχόμενα δεινά. Κατά πρώτον, ισχυροποίηση της ελληνικής γλώσσας και παιδείας. Ένα ξένο παιδί που γίνεται κάτοχος της ελληνικής κουλτούρας, δύσκολα θα την απεμπολήσει, εν ονόματι της ανύπαρκτης - σχεδόν - κουλτούρας των προγόνων του. Δεύτερον, καμία προσβολή της όποιας θρησκευτικής και εθνικής ευαισθησίας των ξένων, όταν οι πράξεις τους δεν απάδουν προς τα ελληνικά ήθη και νόμιμα. Τρίτον, αποφυγή νοθεύσεως του εθνικού χαρακτήρα του ελληνικού στρατού, κατά το παράδειγμα των αθλητικών ομάδων.

Τέταρτο και τελειώνω : Να μη σχηματισθεί ομοιογενές συμπαγές σώμα μεταναστών προς τις περιοχές, όπου γειτνιάζουν με χώρες που έχουν εις βάρος μας διεκδικητικές βλέψεις και εμφανίζονται ως εγγυητές των μειονοτήτων αυτών. Υπενθυμίζω απλώς ότι το αντάρτικο διατηρήθηκε επί μακρόν στο Γράμμο και στο Βίτσι, λόγω της εκεί παρουσίας συμπαγούς μειονοτικού σλαβομακεδονικού στοιχείου. Χωρίς αυτό, που είχε την αμέριστη βοήθεια του Τίτο, ο ανταρτοπόλεμος θα είχε λήξει ένα χρόνο ενωρίτερα.

Δεν ξέρω πόσο ισχύει ο νόμος των πιθανοτήτων στα Μαθηματικά, αλλά στην ιστορία των λαών πολύ συχνά. Το να προβλέπεις και να προλέγεις τα δεινά δεν σημαίνει ότι τα επιθυμείς.

[1] Εισήγηση που διαβάστηκε στο ενημερωτικό συνέδριο που οργάνωσε η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και το ΓΕΕΘΑ στις 12-14 Φεβρουαρίου 2007

[2] Φοβάμαι ότι σε λίγο η Ελλάς θα διατηρεί στρατόπεδα τύπου «Γκουντανάμο».

[3] Τι θα γίνει όταν αυτοί θα πάρουν δικαίωμα ψήφου.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΣΟΒΟ **Στη δίνη των διεθνών εξελίξεων**

Του κ. Δ.Ι. ΔΙΑΚΙΔΗ
Καθηγητού Αστυνομικής Ακαδημίας (ΣΑΕΑ)

Τα θέματα των Βαλκανίων (ΠΓΔΜ, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Αλβανία, Σερβία, Μαυροβούνιο) και ειδικότερα το θέμα του Κοσσόβου, δεν βρίσκονται στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων της γεωπολιτικής φαρέτρας και μπορεί να μην κυριαρχούν στα πρωτοσέλιδα άρθρα των αναλύσεων για τα προβλήματα της σύγχρονης διεθνούς πολιτικής, όπως π.χ. τα θέματα για το Ιράκ και το Αφγανιστάν. Δεν παύουν όμως να απασχολούν τη διεθνή επικαιρότητα ενώ ιδιαίζουσα σημασία έχουν για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ειδικά τις χώρες των Βαλκανίων, τη Ρωσία και τις ΗΠΑ, οι οποίες προανήγγειλαν ήδη την ένταξη της Αλβανίας, της Κροατίας και της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ το 2008. Μιλώντας στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ στη Λετονία στις 29 Νοεμβρίου του 2006, στο Πανεπιστήμιο της Ρίγας, ο Αμερικανός Πρόεδρος Γ. Μπους, τόνισε ότι το ΝΑΤΟ, είναι ανοικτό για νέα μέλη, όπως η Αλβανία, η Κροατία και η «Μακεδονία» όπως αποκάλεσε την ΠΓΔΜ, προσθέτοντας ότι η ένταξή τους θα επικυρωθεί ως την άνοιξη του 2008, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι αντιρρήσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης, ένεκα της διένεξης που υπάρχει για το ζήτημα της ονομασίας. Όπως επισημαίνει η εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», το ζήτημα για την Ελληνική Κυβέρνηση είναι, ποια ονομασία θα επιλέξει το ΝΑΤΟ, όταν θα τους αποστείλει την πρόσκληση για την ένταξή τους στο επιχειρησιακό σχέδιο της Συμμαχίας.

Σχετικά με το θέμα ο Ολλανδός Γ.Γ. του ΝΑΤΟ, Γιόπ ντε Χοπ Σέφερ αποσαφήνισε : «Όπως γνωρίζετε, δεν υπάρχει ακόμη τυπική απόφαση για το πότε θα συσχεφθούν εκ νέου οι ηγέτες των χωρών-μελών, αλλά κατά πάσα πιθανότητα αυτό θα γίνει την άνοιξη του 2008 και δεν αποκλείω το γεγονός να σταλούν τότε οι προσκλήσεις».

Τις δηλώσεις αυτές του Προέδρου Μπους και του Γ.Γ. του ΝΑΤΟ, η Ελληνική Κυβέρνηση απέφυγε να τις σχολιάσει υποστηρίζοντας κατ'ουσία παλαιότερη δήλωση του Έλληνα Πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή, σύμφωνα με την οποία αν δεν διευθετηθεί το ζήτημα της ονομασίας η Ελλάδα θα χρησιμοποιήσει το δικαίωμα του VETO, αν και ουσιαστικά η δυναμική που αναπτύσσεται στο εσωτερικό των κρατών-μελών της Συμμαχίας φαίνεται να αποδυναμώνει όλο και περισσότερο τις διαπραγματευτικές θέσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης.

Να σημειωθεί ότι από τους ηγέτες της Συμμαχίας κατά την Σύνοδο Κορυφής, προσκλήθηκαν η Σερβία, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη και το Μαυροβούνιο να συμμετάσχουν στον διάλογο «Σύμπραξη για την Ειρήνη», που αποτελεί το πρώτο επίπεδο ενός θεσμικού διαλόγου των κρατών αυτών με το ΝΑΤΟ, χωρίς όμως να εγγυάται την ένταξη σε αυτό. Λίγες μέρες αργότερα, τον Δεκέμβριο του 2006, οι παραπάνω χώρες στη διάρκεια ειδικής τελετής που έγινε στις Βρυξέλλες, γίνονται

δετές στη «Σύμπραξη για την Ειρήνη» της Ατλαντικής Συμμαχίας και ο Σέρβος Νεμπόισα Ραντμάνοβιτς, μέλος του τριμελούς Προεδρείου της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης δήλωνε : «Το όνειρο της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης έγινε πραγματικότητα», ενώ από την πλευρά του ο Πρόεδρος της Σερβίας Μπόρις Τάντιτς δήλωνε : «Η είσοδός μας στην οικογένεια «Σύμπραξη για την Ειρήνη», δεν είναι παρά το πρώτο βήμα σε μια διαδικασία που θα ολοκληρωθεί με την πλήρη ενσωμάτωση της περιοχής στην Συμμαχία που, ειρήσθω εν παρόδω, ότι από τα κράτη που σχηματίστηκαν μετά την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, μόνον η Σλοβενία είναι προς το παρόν μέλος του ΝΑΤΟ.

Την 1^η Ιανουαρίου 2007, έγινε επισήμως η ένταξη της Βοσνίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις θα είναι και τα τελευταία νέα κράτη-μέλη μέχρι το τέλος της δεκαετίας (2010).

Μιλώντας στην Σύνοδο Κορυφής τον Δεκέμβριο του 2006 με την πρώτη συμμετοχή του Βούλγαρου Πρωθυπουργού Σεργκέϊ Στάνισεφ και του Ρουμάνου Προέδρου Τράϊαν Μπασέσκου, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Πορτογάλος Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο εξέφρασε την «ελπίδα ότι θα υπάρξουν παραγωγικές συζητήσεις σχετικά με τους λόγους που καθιστούν αναγκαία τη διεύρυνση, αλλά και γιατί πρέπει να προχωρήσουμε κατά τρόπον που να ισχυροποιεί την ΕΕ».

Με όλα αυτά ως μεταγενέστερο χρονικό όριο τίθεται πλέον η άνοιξη του 2009 και η επόμενη προσχώρηση, δηλαδή της Κροατίας, δεν θα πρέπει να αναμένεται πριν το 2010 το ενωρίτερο.

Το Σχέδιο για το μελλοντικό καθεστώς του Κοσσόβου

Από τις αρχές του 2007, οι πιθανότητες ανεξαρτοποίησης του Κοσσυφοπεδίου άνοιξαν ένα νέο κύκλο συζητήσεων στα Ευρωπαϊκά φόρα με Ουάσιγκτον και Μόσχα να διαφωνούν και την Ευρωπαϊκή Ένωση να αδυνατεί να εκφράσει θέση αποδεκτή από το σύνολον των κρατών-μελών της εφημερίδας «ΗΜΕΡΗΣΙΑ», 5-7 Ιανουαρίου 2007, τέσσερις Υπουργοί Εξωτερικών, μιλούν για το νέο κράτος, που δημιουργείται στα Βαλκάνια (σελ. 20-29).

Όταν ο επικεφαλής της ΚΕΠΠΑ, Χαβιέρ Σολάνα, επισκέφθηκε τα Ηνωμένα Έθνη, συζήτησε το θέμα με τον νέο Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ Μπαν Γκι Μουν, τέως διακεκριμένο διπλωμάτη της Νότιας Κορέας. Οι δύο διπλωμάτες τόνισαν ότι η λύση στο ζήτημα του Κοσσόβου, είναι ένα **εξαιρετικά σημαντικό θέμα** αλλά δεν αποσαφήνισαν με ποιο τρόπο θα τερματισθεί η επταετής κυριαρχία της διεθνούς κοινότητας στην περιοχή.

Ο Ισπανός αξιωματούχος τόνισε ότι, το Σχέδιο για το καθεστώς του Κοσσυφοπεδίου θα τεθεί το αργότερο ως τις αρχές Φεβρουαρίου στη διάθεση

Σέρβων και Κοσοβάρων. Θα προηγηθούν οι βουλευτικές εκλογές στη Σερβία. Οι εκλογές στη Σερβία θα διεξαχθούν στις 21 Ιανουαρίου.

Ο Μάρτι Αχτισάαρι, τέως Πρόεδρος της Φινλανδίας, που εκπροσωπούσε τον Γ.Γ. των Ηνωμένων Εθνών, αποφάσισε να αναβάλει την παρουσίαση της λύσης στις ενδιαφερόμενες πλευρές έως τις εκλογές της Σερβίας «δι'αυτό οι θέσεις των διαπραγματευτών θα είναι γνωστές στις δύο πλευρές έως τις αρχές Φεβρουαρίου», είπε τότε ο Χαβιέρ Σολάνα.

Ο Μάρτι Αχτισάαρι παρουσίασε την πρότασή του, στη διάρκεια σύσκεψης με την Ομάδα Επαφής στη Βιέννη στις 26 Ιανουαρίου. Στη συνέχεια η πρόταση υποβλήθηκε στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και ακολούθως δόθηκε προς εξέταση στο Βελιγράδι και στην Πρίστινα.

Στις αρχές Ιανουαρίου 2007, για το ίδιο θέμα, ο τ. Πρέσβης στην Ελλάδα και τέταρτος στην ιεραρχία του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ, Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Νίκολας Μπερνς, έκανε τις παρακάτω ενδιαφέρουσες δηλώσεις : «Προσβλέπουμε στις εκλογές της Σερβίας στις 21 Ιανουαρίου και βεβαίως ελπίζουμε, ότι θα είναι ελεύθερες και δίκαιες. Σύντομα μετά τις εκλογές αντιλαμβανόμαστε ότι ο κ. Αχτισάαρι θα αρχίσει μια σειρά διαπραγματεύσεων. Πιστεύουμε ότι έφθασε η ώρα για το τελικό καθεστώς του Κοσσόβου. Είναι τώρα σχεδόν οκτώ χρόνια από το τέλος του πολέμου και ο λαός του Κοσσόβου δεν έχει λάβει καμιά ένδειξη από τη διεθνή κοινότητα, σχετικά με το μελλοντικό του καθεστώς. Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να γνωρίζει που ζει, ποιος θα πρέπει να τον κυβερνά και έχει δικαίωμα στην ελευθερία».

Στην επίσημη επίσκεψη που πραγματοποίησε στη Σερβία, στις 16-1-2007 ο Έλληνας Πρωθυπουργός, συνοδευόμενος από την Υπουργό Εξωτερικών στα πλαίσια της περιόδου του σε χώρες της ΝΑ Ευρώπης, αναφέρθηκε στην ανάγκη κοινά αποδεκτής λύσης για το Κοσσυφοπέδιο και εξέφρασε την πάγια Ελληνική στήριξη στην Ευρωατλαντική πορεία της Σερβίας και προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, τονίζοντας ότι η στήριξη της Σερβίας γι'αυτά τα θέματα αποτελεί για την Ελλάδα **στρατηγική επιλογή** και ευχήθηκε οι εκλογές να προβάλουν την δημοκρατική ωρίμανση της χώρας.

Στη συνάντησή του με τον Σέρβο Πρόεδρο Μπόρις Τάντιτς, ο Έλληνας Πρωθυπουργός δήλωνε, ότι η λύση για το Κόσσοβο, θα πρέπει να διασφαλίζει τα ανθρώπινα και τα μειονοτικά δικαιώματα και να παρέχει καθεστώς προστασίας στη **Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία**. Υπογράμμισε ακόμη ότι θα πρέπει να αποφευχθούν μονομερείς ενέργειες από όλες τις πλευρές που θα επιχειρήσουν να προκαταλάβουν το αποτέλεσμα της διαδικασίας για την αποδεκτή λύση.

Σε συνάντηση που είχε με τον Σέρβο Πρωθυπουργό Βόϊσλαβ Κοστούνιτσα, ο κ. Καραμανλής τάχθηκε υπέρ μιας κοινά αποδεκτής λύσης που θα προσδιορίζει και θα προάγει τον **πολυεθνικό** χαρακτήρα του Κοσσυφοπεδίου. Τόνισε ότι η Ελλάδα, ως

χώρα της περιοχής, έχει πλήρη επίγνωση της αναγκαιότητας μιας τέτοιας διευθέτησης για την ασφάλεια και τη σταθερότητα στη ΝΑ Ευρώπη. Όταν ρωτήθηκε σχετικά με το ενδεχόμενο να υπάρξει κάποιας μορφής ανεξαρτησία στο Κόσσοβο, τόνισε ότι η Ελλάδα, δεν μετακινείται από τις θέσεις της και ανέφερε ότι, θα πρέπει να δούμε τις προτάσεις που θα υποβληθούν από τον μεσολαβητή, προσθέτοντας ότι δεν είναι δική του δουλειά να κάνει προβλέψεις για το περιεχόμενο των προτάσεων. Ο Πρόεδρος Μπόρις Τάντιτς, υπογράμμισε την πάγια Σερβική θέση για **πλήρη αυτονομία** και όχι **ανεξαρτησία**, γιατί η Σερβία δεν μπορεί να αποδεχθεί οποιασδήποτε μορφής ανεξαρτησία για το Κόσσοβο, επειδή κάτι τέτοιο θα συμβάλλει στην αποσταθεροποίηση (εφημερίδα «ΚΕΡΔΟΣ», 17-1-2007). Από πλευράς ΕΕ, πολλές χώρες της ΕΕ και οι ΗΠΑ τάσσονται υπέρ του να δοθεί στους Αλβανούς του Κοσσόβου μια μορφή «Ανεξαρτησίας υπό επιτήρηση» (Supervise and Independence) (εφημερίδα Αγγλόφωνη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 19-1-2007, σελ. 2), ενώ ο Γερμανός Υπουργός Εξωτερικών Frank-Walter Steinmeier, η χώρα του οποίου προεδρεύει της Ευρωπαϊκής Ένωσης το Α΄ εξάμηνο του 2007, απευθυνόμενος στους εκπροσώπους των 56 χωρών-μελών του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ - OSCE), τάχθηκε υπέρ «μιας επαρκώς διαφοροποιημένης αποκέντρωσης», μια φόρμουλα η οποία συνεπάγεται την ανεξαρτησία με διεθνή παρουσία, σε συνδυασμό με μία ευρεία αυτονομία για τους Σέρβους, τονίζοντας ότι η Γερμανία επιθυμεί ένα «Συμβιβασμό αποδεκτό από την Αλβανική πλειοψηφία και τη Σερβική μειοψηφία του Κοσσόβου, όσον αφορά το μελλοντικό καθεστώς αυτής της Σερβικής επαρχίας, που τελεί υπό τη διοίκηση του ΟΗΕ».

Μετά τις δηλώσεις αυτές, μερικές εβδομάδες αργότερα στην πόλη Πέτς, 80 χιλ. δυτικά της Πρίστινα, σε χώρο στάθμευσης οχημάτων του ΟΑΣΕ, άγνωστοι επιτέθηκαν με χειροβομβίδα, με στόχο τους εκπροσώπους της διεθνούς κοινότητας στο Κοσσυφοπέδιο. Οι εκλογές στη Σερβία την Κυριακή 21-1-2007, μονοπώλησαν τη συνεδρίαση των Υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ που έγινε στις Βρυξέλλες την επομένη στις 28-1-2007. Οι εκπρόσωποι των 27 πλέον χωρών της ΕΕ και ο ΓΓ του ΝΑΤΟ Γιάπ ντε Χόουπ Σέφερ κάλεσαν τις μεταρρυθμιστικές πολιτικές δυνάμεις της Σερβίας να σχηματίσουν Κυβέρνηση το συντομότερο δυνατόν τονίζοντας ότι και οι δύο οργανισμοί και η διεθνής κοινότητα, γενικότερα είναι έτοιμοι να αναθερμάνουν «τις παγωμένες» σχέσεις με τη Σερβία, υπό την προϋπόθεση την επίδειξη εποικοδομητικής στάσης από την πλευρά της νέας Σερβικής Κυβέρνησης στο θέμα του Κοσσόβου (εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ», 23-1-2007, σελ. 63).

Οι Διαφωνίες στο Σχέδιο για το Κόσσοβο

Στις 2 Φεβρουαρίου ε.ε. ο ειδικός μεσολαβητής του ΟΗΕ και πρώην Πρόεδρος της Φινλανδίας Μάρτι Αχτισάαρι, παρουσίασε το σχέδιο για το Κοσσυφοπέδιο, όπου εισηγείται για την Σερβική Επαρχία μια **μορφή** εθνικής **ανεξαρτησίας**, δίχως να γίνεται **ρητά** λόγος για **ανεξαρτησία**.

Σύμφωνα με τις προτάσεις του, το Κόσσοβο, θα είναι μια «πολυεθνική κοινωνία με δημοκρατική αυτοδιοίκηση» η οποία θα στηρίζεται σε νομοθετικούς θεσμούς με πλήρη σεβασμό στην προστασία των ατομικών δικαιωμάτων (εφημερίδα «International Herald Tribune», «Moving Kosovo on», Φεβ. 27, 2007). Από τις εκλογές της 21^{ης} Ιανουαρίου στη Σερβία δεν προέκυψε καθαρή πλειοψηφία. Οι Σέρβοι ριζοσπάστες, οι πιστοί στις ιδέες του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς αναδείχθηκαν πρώτο κόμμα με ποσοστό 28%. Οι εθνικιστικές δυνάμεις δεν περιθωριοποιήθηκαν στο βαθμό που επιθυμούσε η Δύση. Στις 1-3-2007, στο Βισμπάντεν της Γερμανίας, άρχισε η Άτυπη Σύνοδος των Υπουργών Άμυνας της ΕΕ και ένα από τα θέματα που συζητήθηκαν κατά την πρώτη συνεδρίαση στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας ήταν και η κατάσταση στο Κόσσοβο.

Ο Έλληνας Υπουργός Εθνικής Άμυνας κατά την τοποθέτησή του για το θέμα του Κοσόβου, τόνισε ότι η Ελλάδα, ιδιαίτερα ενδιαφέρεται ως γειτονική χώρα για την εξεύρεση μιας ισορροπημένης λύσης στο θέμα του μελλοντικού καθεστώτος του Κοσόβου και επεσήμανε ότι η χώρα μας συμφωνεί απολύτως με τον κ. Σολάνα για την ανάγκη να υπάρξει απόφαση του **Συμβουλίου Ασφαλείας** του ΟΗΕ, ως **νομιμοποιητικής βάσης** για την εφαρμογή της τελικής λύσης, αλλά και της όποιας αποστολής της ΕΕ. Την ίδια μέρα ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών της Ρωσικής Ομοσπονδίας, Βλαντιμίρ Τίτοβ, πραγματοποιούσε επίσημη επίσκεψη στο Βελιγράδι και δήλωνε ότι **η Ρωσία δεν θα στηρίζει το σχέδιο Αχτισάρι** για το Κόσσοβο, στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, εάν δεν το αποδεχθούν και οι δύο πλευρές, ενώ κατά την συνάντησή του με τον Πρωθυπουργό της Σερβίας Βόϊσλαβ Κοστούνιτσα επισήμανε ότι «δεν είναι ακόμη καιρός να κατατεθεί το σχέδιο Αχτισάρι στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, εφόσον δεν υπάρχει η συγκατάθεση και των δύο πλευρών».

Στις 2-3-2007 οι διαπραγματεύσεις Σέρβων και Αλβανών στη Βιέννη τερματίστηκαν χωρίς αποτέλεσμα. Ο ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ Μάρτι Αχτισάρι δήλωσε ότι οι δύο πλευρές εξακολουθούν να υποστηρίζουν «διαμετρικά αντίθετες θέσεις» και κάλεσε τους ηγέτες των δύο πλευρών σε μια ύστατη απόπειρα εξεύρεσης συναινετικής λύσης πριν καταθέσει το Σχέδιό του στο Συμβούλιο Ασφαλείας στις 10 Μαρτίου, ενώ ο πολιτικός διοικητής του Κοσσυφοπεδίου Γιάκιμ Ρίκερ, δήλωνε σε μια συνέντευξή του στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» (3-3-2007), ότι δεν θα γίνει ανεκτή η χρήση βίας από καμιά πλευρά.

Στα Βαλκάνια επικρατεί μια περιρρέουσα αβεβαιότητα και στα πλαίσια της λογικής της εθνικής ολοκλήρωσης δεν αποκλείεται οι εξελίξεις να καταλήξουν σε λύσεις που θα προωθούν μια ήπια διαχείριση της αλλαγής του σημερινού Status Quo, όπως αυτό καθιερώθηκε μετά το τέλος του δευτέρου Βαλκανικού Πολέμου με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913. Όλοι όμως αντιλαμβάνονται, ότι οι παρεμβάσεις του διεθνούς παράγοντα στην περιοχή δεν θα δώσουν αποδεκτές λύσεις των υφισταμένων προβλημάτων και θα έχουν οριακά αποτελέσματα, με απρόβλεπτες συνέπειες όχι μόνον στα Βαλκάνια αλλά και στην υπόλοιπη Ευρώπη και πιθανόν και σε άλλες περιοχές του πλανήτη με ανάλογα προβλήματα, κατά τις

πρόσφατες δηλώσεις του Προέδρου της Σερβίας Μπόρις Τάντιτς (εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 15-3-2007, σελ. 8). Δεν πρέπει να έχουμε ψευδαισθήσεις, ότι η Ελλάδα μπορεί να διαδραματίσει κάποιο σπουδαίο ρόλο σε αυτές τις εξελίξεις. Τα γεγονότα όμως απαιτούν διαρκή και αντικειμενική ανάλυση και ενημέρωση, πέρα από δογματικές και ακαδημαϊκές πολιτικές αγκυλώσεις για το πώς διαμορφώνονται και τείνουν να εξελίσσονται τα γεγονότα στη σύγχρονη Βαλκανική πραγματικότητα.

Το κείμενο ολοκληρώθηκε στις 15 Μαρτίου 2007

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Λακαφώση

Η Γενοκτονία ως όρος διαμορφώθηκε το πρώτο στη δίκη της Νυρεμβέργης, 1945. Σημαίνει, δε, τη μεθοδική εξολόθρευση (συνολική ή μερική) μιας εθνικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας. Πρόκειται για πρωτογενές έγκλημα που δεν έχει σχέση, με πολεμικές συγκρούσεις. Δεν εξοντώνεται μια ομάδα για κάτι που έκανε αλλά για κάτι που είναι. Με μία τέτοια εννοιολογική αναδρομή στο παρελθόν μπορούμε να προσδιορίσουμε κυρίως δύο (2) βασικές γενοκτονίες στις αρχές του προηγούμενου αιώνα: τη γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων του Πόντου από τους Τούρκους οι οποίες μέχρι πρότινος παρέμειναν σε αφάνεια και κυρίως η των Ελλήνων του Πόντου.

Ήταν ο υπερεθνικισμός των Νεοτούρκων και των Κεμαλικών που αποσκοπούσε στην εξαφάνιση και την απαλλαγή από άλλους λαούς στην κυριαρχία τους, χωρίς καμία άλλη αιτία αλλά και μόνο για κάτι που ήταν. «Η Τουρκία είναι για τους Τούρκους και μόνο» διακήρυττε τότε η Τουρκία. Κανείς δε γλύτωσε. Εκδιώχθηκαν οι Έλληνες του Πόντου, οι Αρμένιοι και οι Ασσύριοι - όλοι τους χριστιανοί - αλλά και οι Κούρδοι μουσουλμάνοι. Οι διωγμοί συνεχίστηκαν και μετέπειτα στα κατεχόμενα της Κύπρου, στην Κωνσταντινούπολη ⁽¹⁾, στην Ίμβρο-Τένεδο ⁽¹⁾ στη Σμύρνη και αλλού. Αλλά και σήμερα συνεχίζονται με τις επιθέσεις κατά του Οικουμενικού Πατριαρχείου ⁽²⁾ και με το κλείσιμο της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης ⁽³⁾.

Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου

Οι εξοντώσεις βέβαια των Ελλήνων του Πόντου άρχισαν το 1461, οκτώ (8) χρόνια μετά την άλωση της Πόλης, με την πολιορκία της Τραπεζούντας, με διωγμούς μέσω των αιώνων και σε διάφορες φάσεις όλου του Ποντιακού Ελληνισμού στα βόρεια παράλια της Μ. Ασίας και με αποκορύφωμα τη γενοκτονία στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, από το 1908, αρκετά πριν από τον Α' Π.Π. μέχρι τη Μικρασιατική καταστροφή. Ειδικότερα για τον 20^ο αιώνα:

Από 1908 - 1915 παρατηρούνται εξοντώσεις των Ελλήνων του Πόντου στην ευρύτερη περιοχή της Μ. Ασίας.

Το 1916, έχουμε την εξόντωση των Ελλήνων του Πόντου στη Σαμψούντα αλλά και στην ευρύτερη περιοχή που μόνο η Τραπεζούντα γλύτωσε διότι είχε καταληφθεί τον Απρίλιο 1916 από το ρωσικό στρατό. Όταν όμως ο ρωσικός στρατός εγκατέλειψε την πόλη το Φεβρουάριο 1918, ο μισός πληθυσμός ακολούθησε το ρωσικό στρατό κατά την υποχώρηση και διασκορπίστηκε στα παράλια της Γεωργίας, στην περιοχή του Καυκάσου, στην Καππαδοκία και στα βόρεια της Μ. Ασίας μέχρι την Αρμενία και το Καζακστάν.

Το 1919, με την απόβαση στην Τραπεζούντα στις 19 Μαΐου, έχουμε την χαρακτηριστική βολή του Ποντιακού Ελληνισμού. Η τρομοκρατία, τα τάγματα εργασίας, οι εξορίες και πυρπολισμοί χωριών αναγκάζουν τους Έλληνες του Πόντου να εγκαταλείψουν τις εστίες τους. Οδεύουν, στερούμενοι των πάντων και σε αθλία κατάσταση, προς τα βουνά όπου τους περίμεναν ενέδρες θανάτου και στημένες αγχόνες για το τελικό κτύπημα.

Το 1920, δημιουργείται το ομόσπονδο ποντιακο-αρμενικό κράτος, αλλά την ήττα του αρμενικού στρατού στο Ερζερούμ από τον Κεμάλ ακολουθεί συνθηκολόγηση και οι Έλληνες του Πόντου μένουν μόνοι.

Το 1922, έχουμε το ξερίζωμα του ελληνικού στοιχείου στη Σμύρνη με εμπρησμούς και καταστροφές.

Από το 1922 - 24, οι Έλληνες του Πόντου μετακινούνται από τη Σαμψούντα μέσω Κωνσταντινούπολης και Συρίας προς Δράμα, Καβάλα, Ξάνθη, Κιλκίς, Κοζάνη, Πρέβεζα, Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη και άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Στις αρχές της 10ετίας του 1990 και μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, οι Έλληνες Πόντιοι της Γεωργίας και του Καυκάσου παλινοστούν στις παρυφές των αστικών κέντρων και στις αγροτικές περιοχές της Θράκης στην Ελλάδα.

Το άγνωστο ολοκαύτωμα των Ελλήνων του Πόντου αποτελεί τη δεύτερη μεγαλύτερη γενοκτονία του προηγούμενου αιώνα μετά την των Αρμενίων. Εξοντώθηκαν 353.000 Έλληνες Πόντιοι στην περίοδο 1916 - 23, ενώ στις παραμονές του Α΄ ΠΠ ο Ποντιακός Ελληνισμός μετρά 700.000 άτομα, ήτοι εξοντώθηκε το 50% των Ελλήνων Ποντίων.

Η Γενοκτονία των Αρμενίων

Οι παράλληλοι βίοι συνεχίζονται. Παράλληλα σχεδόν με τους Έλληνες του Πόντου εκδιώκονται και οι Αρμένιοι χωρίς να εξαιρεθούν και οι Ασσύριοι. Οι διωγμοί των Αρμενίων άρχισαν στις 24 Απριλίου 1915. Οι Νεότουρκοι συγκέντρωσαν όλους τους Αρμένιους ηγέτες της Κωνσταντινούπολης και τους εκτέλεσαν. Οι απομείναντες άμαχοι και λοιποί ανήμποροι αναγκάζονται να ακολουθήσουν τις διαταγές των Τούρκων.

Τελικά, το εξοντωτικό τουρκικό πρόγραμμα εφαρμόζεται σε όλη την περιοχή μέχρι τα βόρεια της Μ. Ασίας. Διατάσσεται η παράδοση όλων των κυνηγετικών όπλων δήθεν για να χρησιμοποιηθούν στον πόλεμο. Οι Αρμένιοι παραδίδουν όλα τα όπλα που είχαν αλλά και όσα αναγκάστηκαν να αγοράσουν για να συμπληρώσουν τον υπερβολικό αριθμό όπλων που τους χρέωσαν οι Τούρκοι ότι δήθεν κατείχαν. Οι δυνάμενοι να φέρουν όπλα Αρμένιοι επιστρατεύθηκαν και εφονεύθηκαν ή εξοντώθηκαν από τη σκληρή δουλειά. Οι απομείναντες λοιποί-γέροντες, γυναίκες και παιδιά αναγκάζονται να ακολουθήσουν την «Πορεία του Θανάτου».

Ακολουθούν υποχρεωτικά δρομολόγια δήθεν μετακινήσεώς τους σε άλλους τόπους. Συνοδεύονται από Τούρκους αστυνομικούς από τους οποίους ή με την ανοχή των οποίων φονεύονται καθ'οδόν σε στημένες ενέδρες και σε ενδιάμεσους σταθμούς θανάτου. Όσοι γλύτωσαν φονεύθηκαν στον τελικό τόπο προορισμού εξόντωσης στην έρημο της Συρίας στην πόλη Dezor. Μερικοί μόνο Αρμένιοι γλύτωσαν χάρις στη βοήθεια Αράβων και άλλων ξένων.

Η Γενοκτονία των Αρμενίων υπήρξε και αυτή, όπως και των λοιπών χριστιανών στην περιοχή, αποτέλεσμα του εξοντωτικού τουρκικού προγράμματος εξαφάνισης των μη Τούρκων στην Μ. Ασία και στα βόρεια της Εγγύς Ανατολής από Καύκασο μέχρι τη Συρία και την Παλαιστίνη. Εφονεύθηκαν 1.500.000 Αρμένιοι ως επί το πλείστον το 1915.

Σήμερα η Τουρκία και η Αρμενία έχουν κλειστά τα σύνορα τους. Δεν τηρούν διπλωματικές σχέσεις. Η Αρμενία, όμως, φαίνεται διατιθεμένη να συζητήσει το θέμα με την Τουρκία. Αλλά, προς το παρόν, τηρεί επιφυλάξεις για την ειλικρίνεια των προθέσεων της άλλης πλευράς που καθιστά άσκοπες τις όποιες προσεγγίσεις.

Αναγνώριση - Δικαίωση των Γενοκτονιών

Η τότε τάξη των πραγμάτων κράτησε τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και των Αρμενίων υποβαθμισμένες και εν πολλοίς εν κρυπτώ και σε αφάνεια. Ο Χίτλερ για να ενθαρρύνει το ολοκαύτωμα των Εβραίων δηλώνει: Ποιός, μετά από αυτά (αφάνεια γενοκτονίας Αρμενίων, Ελλήνων του Πόντου και των Ασσυρίων) θα ομιλεί αύριο στη Δύση για την εξόντωση των Εβραίων; Σήμερα, όμως, διεθνείς οργανισμοί, κράτη, Μ.Μ.Ε. και διανοούμενοι άρχισαν να προβάλλουν τα θέματα για την αναγνώριση και για τη δικαίωση.

Μέχρι σήμερα είκοσι (20) και πλέον χώρες έχουν αναγνωρίσει τη γενοκτονία των Αρμενίων και αρκετές έχουν υποβάλλει επερωτήσεις στη Βουλή. Η Γαλλία, το 2001, αναγνώρισε τη γενοκτονία των Αρμενίων και το 2006 η Γαλλική Εθνοσυνέλευση ποινικοποίησε την άρνηση της αναγνώρισής της για να δικαιώσει τους απογοητευμένους Αρμένιους στη Γαλλία, θύματα απογόνων της γενοκτονίας των Αρμενίων. Στο Αμερικανικό Κογκρέσο, έχουν γίνει προτάσεις για αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων αλλά και κυβερνήτες πολιτειών στις ΗΠΑ έχουν ενεργήσει ανάλογα. Αλλά, και Πρόεδροι των ΗΠΑ στο παρελθόν έχουν αναφερθεί σ' αυτό το χειρότερο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Οι Αρμένιοι, μετά από πενήντα (50) χρόνια, άρχισαν να γιορτάζουν την 24 Απριλίου (έναρξη της σφαγής του 1915) ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των 1.500.000 Αρμενίων από τους Τούρκους. Οι εν διασπορά Αρμένιοι ανήγειραν σε όλο τον κόσμο μνημεία και επιτύμβιες πλάκες με επιγραφές στη μνήμη της γενοκτονίας των Αρμενίων. Μετά, δε, από αγωγές το 1999 κατά εταιρείας ασφάλειας ζωής της Νέας Υόρκης, άρχισε το 2004 η αποζημίωση 2.000 περίπου υποθέσεων ασφαλισθέντων

Αρμενίων της τότε οθωμανικής κυριαρχίας πριν το 1915, με αρχικό ποσό 24 εκ. δολάρια για Αρμένιους ιδιώτες και φιλανθρωπικές οργανώσεις.

Η Ελληνική (και η Κυπριακή) Βουλή το 1994 καθιέρωσε την 19 Μαΐου (επέτειο της χαριστικής βολής στην Τραπεζούντα, 1919) ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας 353.000 Ελλήνων του Πόντου, κατά την περίοδο 1916 - 23. Οι Έλληνες του Πόντου στην Ελλάδα έστησαν μνημείο στη Θεσσαλονίκη μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου. Αποκαθίσταται έτσι η ιστορική μνήμη που είχε διακοπεί για εβδομήντα (70) χρόνια από την καταστροφή της Σμύρνης, έστω και αργοπορημένα. Αλλά, και το σημαντικότερο: τελευταία και η Ευρωβουλή κάνει μνεία για πρώτη φορά στη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και των Ασσυρίων, πέραν της αναφοράς της γενοκτονίας των Αρμενίων.

Η Τουρκία αρνείται να αποδεχθεί τη γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων του Πόντου μετά μανίας. Έχει, δε, ποινικοποιήσει οποιαδήποτε αναφορά σ' αυτές τις γενοκτονίες. Πρόσφατα, όμως, ο Νομπελίστας Ειρήνης Ramuk, 2005 και η συγγραφέας Elit Shafak, 2006 έτυχαν ποινικής δίωξης επειδή αναφέρθηκαν στη γενοκτονία των Αρμενίων, αλλά τελικά αθωώθηκαν. Αλλά, και πρόσφατα ο Τούρκος δημοσιογράφος, αρμενικής καταγωγής, Dink δολοφονήθηκε στη Κωνσταντινούπολη επειδή και αυτός αναφερόταν στη γενοκτονία των Αρμενίων.

Γενικές Διαπιστώσεις

Με τη λέξη γενοκτονία κανείς φέρνει συνειρμικά και αυτόματα στο μυαλό του τη γενοκτονία των Αρμενίων το 1915 από τους Νεοτούρκους και τη γενοκτονία των Εβραίων και άλλων Σλαβικών λαών το 1940 - 45 από τους Γερμανούς. Όμως, υπάρχει και η άλλη μελανή κηλίδα στην ιστορία των γενοκτονιών, η των Ελλήνων του Πόντου που ακόμη δεν έχει δικαιωθεί. Ο δε Αρμενικός λαός, χάρις στον αγώνα του, αρχίζει τώρα να δικαιώνεται έστω και καθυστερημένα.

Ο Ελληνισμός του Πόντου υπέστη όλες τις μορφές της γενοκτονίας από τον ίδιο στρατό που διέπραξε τη γενοκτονία των Αρμενίων, τη διχοτόμηση της Κύπρου και τον αφανισμό της Κουρδικής εθνότητας.

Η Τουρκία τώρα δεν έχει να αντιμετωπίσει μόνο τη γενοκτονία των Αρμενίων αλλά και την των Ελλήνων του Πόντου και των Ασσυρίων. Μία χώρα, σαν την Τουρκία, που θέλει να ισχυρίζεται ότι αξίζει της ευρωπαϊκής πορείας, πρέπει να δείχνει ειλικρίνεια, μεταμέλεια και υπευθυνότητα. Όποιος περιφρονεί την ιστορία, αυτή του εκδικείται. Η σημερινή Γερμανία δεν περιφρόνησε το παρελθόν της και πλήρωσε και ακόμη πληρώνει για το ολοκαύτωμα των Εβραίων και τώρα να είναι ένα σεβαστό, ευυπόληπτο και υπεύθυνο κράτος στο κόσμο.

Η Γενοκτονία, σαν πρωτογενές κατά της ανθρωπότητας έγκλημα, πρέπει να δικαιώνεται και να τιμωρείται ώστε να προλαμβάνεται η επανάληψη της.

Εάν είχε προηγηθεί δίκη Νυρεμβέργης και για τη γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων του Πόντου, σήμερα πιθανόν να μην ομιλούσαμε για το ολοκαύτωμα των Εβραίων. Εάν τώρα το διεθνές δικαστήριο δεν δικαιώσει και δεν τιμωρήσει τη γενοκτονία στη Ρουάντα, δεν φαίνεται να σταματά εύκολα η γενοκτονία στο Νταρφούρ του Σουδάν.

Σημειώσεις:

(1) Σήμερα, έχουν μείνει στην Κωνσταντινούπολη λιγότεροι από 2.000 Έλληνες από τους 125.000 που είχαν παραμείνει στην Κωνσταντινούπολη και τα περίχωρα, μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Έχουν εξαφανισθεί οι 6.000 Έλληνες που είχαν παραμείνει στην Ίμβρο και Τένεδο.

Παρέμειναν στη Α. Θράκη, ως μουσουλμανική μειονότητα, 120.000 μουσουλμάνοι (59.000 τουρκογενείς, 39.000 Πωμάκοι και 22.000 αθίγγανοι) που σήμερα όχι μόνο δε μειώθηκαν αλλά αυξήθηκαν.

Υποχρεωτική ανταλλαγή 1.650.000 Ελλήνων της Μ. Ασίας - Δ. Θράκης με 670.000 τουρκόφωνους μουσουλμάνους από την Ελλάδα.

(2) Την οικουμενικότητα του Πατριαρχείου Κωνσταντινούπολης προσπαθεί να αμφισβητηθεί τώρα η Τουρκία, όπως στην επίσκεψη του Πάπα, Νοέμβριο 2006, στην Πόλη.

(3) Η Τουρκία αρνείται να επαναλειτουργήσει τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, την οποία έκλεισε το 1971.

ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ

Ένα νέο Κράτος στη Βαλκανική!!!

Του Υποστρατήγου ε.α. Δ. Καντερέ

Το ότι το πρόβλημα του Κοσσυφοπεδίου παρουσιάζει σοβαρές και μεγάλες δυσκολίες στην επίλυσή του είναι ποικιλότροπα αποδεδειγμένο και γνωστό τόσο στους άμεσα εμπλεκόμενους σ' αυτό (λαούς, χώρες, έθνη) όσο και στη διεθνή κοινότητα γενικά, η οποία διεξήγαγε μέχρι και πόλεμο κατά της Σερβίας για να το καταστήσει διεθνές προτεκτοράτο. Το γεγονός όμως ότι το πρόβλημα είναι δύσκολο και παραμένει σε εκκρεμότητα για πολύ χρόνο τώρα σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογεί την από τον ΟΗΕ εξεύρεση και επιβολή της όποιας λύσης. Ακόμη περισσότερο δεν δικαιολογεί την επιβολή λύσης αυθαίρετης και άδικης που να εγκυμονεί κινδύνους και να συνεπάγεται οδυνηρές συνέπειες για την Βαλκανική και τον κόσμο.

Αυτή την αδιαμφισβήτητη διαχρονική αλήθεια την οποία όλοι οι νουνεχείς και σώφρονες άνθρωποι αποδέχονται φαίνεται ότι δεν την γνωρίζουν ή αν την γνωρίζουν δεν θέλουν να την αποδεχθούν οι διεθνείς ισχυροί παράγοντες που έχουν τώρα την αρμοδιότητα και την ευθύνη να την εφαρμόσουν στην επίλυση του προβλήματος του Κοσσυφοπεδίου. Αυτό τουλάχιστον δείχνουν η μεθόδευση που έγινε για την επίλυση του προβλήματος και το αποτέλεσμα που προέκυψε από τη μεθόδευση αυτή. Αποτέλεσμα που δεν είναι άλλο από το πρόσφατα κοινοποιηθέν σχέδιο επίλυσης του προβλήματος του Κοσσυφοπεδίου που συνέταξε και υπέβαλε στον ΟΗΕ ο Ειδικός Απεσταλμένος- διαπραγματευτής του Οργανισμού αυτού, πρώην πρόεδρος της Φινλανδίας, κ. Μάρττι Αχτισάαρι.

Προβλέψεις του Σχεδίου.

Το σχέδιο του κ. Αχτισάαρι, προϊόν ενός και πλέον χρόνου διαπραγματεύσεων, υπό τον τίτλο *Γενική Πρόταση για Διευθέτηση του Καθεστώτος του Κοσσυφοπεδίου (Comprehensive Proposal for a Kosovo Status Settlement)* βασικά προβλέπει:

-Την απόσχιση της επαρχίας από τη Σερβία, στην οποία μέχρι τώρα τυπικά και σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο ανήκει, και την ανακήρυξή της σε ανεξάρτητο κράτος υπό διεθνή πολιτικο-στρατιωτική επιτήρηση για κάποιο χρονικό διάστημα. Η διάρκεια της επιτήρησης θα εξαρτηθεί από την εκ μέρους της αλβανικής ηγεσίας του κράτους θεσμοθέτηση και υλοποίηση ενός ιδιόμορφου πολύπλοκου συστήματος άσκησης της εξουσίας το οποίο προσδιορίζεται στην πρόταση^[1].

-Την απαγόρευση στο νέο κράτος να έχει εδαφικές διεκδικήσεις εναντίον οποιασδήποτε χώρας (τώρα οι Κοσοβάροι Αλβανοί διεκδικούν εδάφη της ΠΓΔΜ) και να ζητήσει την ένωσή του με οποιαδήποτε άλλο όμορο κράτος^[2].

-Συνταγματικά κατοχυρωμένους θεσμούς με τους οποίους θα εξασφαλιστούν οι ελευθερίες και όλα τα δικαιώματα (εθνικά, θρησκευτικά, γλωσσικά, πολιτισμικά και άλλα) όλων των κατοίκων. Οι ελευθερίες και τα δικαιώματα των Σέρβων και των άλλων μη αλβανικών εθνοτήτων βασικά θα εξασφαλιστούν με την ευρεία-ενισχυμένη αυτονομία των περιοχών στις οποίες αυτοί συνιστούν την πλειονότητα των κατοίκων και οι οποίες περιοχές θα αποτελούν ιδιαίτερους- ξεχωριστούς Δήμους[3].

-Τη λήψη ειδικών μέτρων ξεχωριστής προστασίας της σερβο-ορθόδοξης Εκκλησίας και της πολιτισμικής- θρησκευτικής κληρονομιάς των Σέρβων[4].

-Δικαίωμα των σερβικών κοινοτήτων να έχουν ιδιαίτερες μεταξύ τους πολύμορφες διασυνδέσεις και κατά μόνας ή ως σύνολο να αναπτύσσουν ιδιαίτερες σχέσεις και δεσμούς με το σερβικό κράτος, σερβικά ιδρύματα, επιχειρήσεις, κρατικούς και μη οργανισμούς κλπ και να δέχονται φανερές ενισχύσεις από όλα αυτά.

-Τη μέριμνα για την επιστροφή στις εστίες τους ή σε οποιαδήποτε περιοχή του κράτους των επιθυμούντων να επαναπατριστούν εκπατρισθέντων προσφύγων.

-Τη συγκρότηση πολυεθνικής (από τις εθνότητες του κράτους) αστυνομίας και κρατικής φρουράς δύναμης 2.500 ανδρών με 800 εφέδρους.

Αντιδράσεις- Απόψεις επί του Σχεδίου.

Από τις μέχρι τώρα αντιδράσεις των άμεσα ενδιαφερόμενων πλευρών η πρόταση του κ. Αχτισάαρι παρουσιάζεται να έχει την πλήρη αποδοχή των Αλβανών και την πλήρη απόρριψη των Σέρβων. Στο διεθνές σκηνικό η πρόταση έγινε μετ' επαίνων και από ότι φαίνεται ασθμαίνως δεκτή από τον ΓΓ του ΟΗΕ κ. Βαν Κι-μουν, ο οποίος πρότεινε την έγκρισή της από το ΣΑ του ΟΗΕ, τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Η μόνη χώρα η οποία εξέφρασε δημόσια σοβαρές επιφυλάξεις και γενικά δεν συμφωνεί με την προτεινόμενη λύση εμφανίζεται να είναι η Ρωσία. Οι Ρώσοι προτείνουν τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων για την εξεύρεση συμβιβαστικής-αποδεκτής από τις αντιτιθέμενες πλευρές λύσης.

Ο κ. Αχτισάαρι και όλοι οι διεθνείς παράγοντες που καλωσόρισαν το Σχέδιο δεν λαμβάνουν σοβαρά υπ' όψη την άρνηση της σερβικής πλευράς να συμφωνήσει στην προτεινόμενη λύση. Το ενδιαφέρον τους επικεντρώνεται στο να πεισθεί η Ρωσία-μόνιμο μέλος του ΣΑ του ΟΗΕ- να μην προβάλλει βέτο κατά την προσεχή συζήτηση του Σχεδίου στο Συμβούλιο αυτό και να εγκριθεί το Σχέδιο. Πιέζοντας προς την κατεύθυνση αυτή οι ΗΠΑ και ορισμένες άλλες χώρες αφήνουν να εννοηθεί ότι σε περίπτωση ρωσικού βέτο κατά του Σχεδίου δεν θα διστάσουν να αναγνωρίσουν το νέο αλβανικό κράτος του Κοσσυφοπεδίου, με ότι αυτό θα σημαίνει για την σταθερότητα και ειρήνη στον κόσμο ολόκληρο.

Αυτή η λύση δρομολογείται για το πρόβλημα του Κοσσυφοπεδίου και λίγο απέχει από το η λύση αυτή να θεωρείται από τους υποστηρικτές της νομοτελειακά επιβαλλόμενη και μάλιστα να πρέπει να δοθεί σε πολύ σύντομο χρόνο. Έτσι ισχυρίζεται ο κ. Αχτισάαρι ο οποίος στην επιστολή υποβολής αυτού στον ΓΓ του ΟΗΕ προκειμένου να πείσει το ΣΑ να αποδεχθεί την πρότασή του μεταξύ άλλων λέει ότι μετά από ενός και πλέον χρόνου εντατικές διαπραγματευτικές προσπάθειες με όλους τους ενδιαφερόμενους δεν πέτυχε να καταλήξει σε συμβιβαστική λύση κοινά αποδεκτή από τις αντιτιθέμενες πλευρές- την αλβανική και τη σερβική. Οι μεν Σέρβοι προτείνουν την ευρεία αυτονομία του Κοσσυφοπεδίου εντός της Σερβίας, οι δε Αλβανοί δεν δέχονται τίποτα λιγότερο από την ανεξαρτησία του.

Η άποψή του είναι ότι όλες οι προσπάθειες για την εξεύρεση κοινά αποδεκτής λύσης έχουν εξαντληθεί. Ότι η υφιστάμενη τώρα κατάσταση της απραξίας και της αβεβαιότητας σε ότι αφορά το τελικό καθεστώς αποτελεί το βασικό εμπόδιο για την εγκαθίδρυση δημοκρατικών θεσμών, την οικονομική ανάπτυξη και τον εθνικό συμβιβασμό. Ακόμη αυτός διαπιστώνει ότι η αβεβαιότητα οδηγεί στη στασιμότητα και την πόλωση των σχέσεων μεταξύ των εθνότητων-κοινοτήτων που καταλήγει σε κοινωνική και πολιτική αναστάτωση. Καθυστερήση στο καθορισμό του τελικού καθεστώτος διακινδυνεύει όχι μόνο την δική του σταθερότητα αλλά την ειρήνη και σταθερότητα στην περιοχή. Συγκεκριμένα ο Ειδικός Μεσολαβητής γράφει: <<Ανεξαρτησία είναι η μόνη επιλογή για ένα πολιτικά και οικονομικά βιώσιμο Κόσοβο. .Με συνεχιζόμενη την πολιτική ασάφεια, η ειρήνη και η σταθερότητα του Κοσόβου και της περιοχής παραμένει σε κίνδυνο. Η ανεξαρτησία είναι η καλύτερη ασφάλεια κατά του κινδύνου αυτού. Αυτή είναι επίσης η καλύτερη ευκαιρία για μία διαρκή μακροχρόνια συνεργασία μεταξύ Κοσόβου και Σερβίας>>.

Εκτιμώμενες Συνέπειες.

Αυτή είναι η άποψη του κ. Αχτισάαρι, των εμπνευστών και των υποστηρικτών γενικά του σχεδίου. Με βάση αυτά τα επιχειρήματα όλοι αυτοί θα προσπαθήσουν να επιβάλλουν την προτεινόμενη λύση και πολύ πιθανώς να επιτύχουν να δημιουργήσουν στη βαλκανική ένα άλλο αλβανικό κράτος. Το κράτος μπορεί να το δημιουργήσουν, όπως κάποιοι άλλοι ισχυροί του κόσμου με βάση τις τότε δικές τους σκοπιμότητες και για την υπηρετήση των δικών τους συμφερόντων το 1912 δημιούργησαν εκ του μηδενός το υπάρχον σήμερα αλβανικό κράτος στο οποίο υπέταξαν και την Βόρεια Ήπειρο με συνέπεια να αφανίσουν τον εκεί Ελληνισμό. Αυτό όμως δεν σημαίνει ούτε ότι για το πρόβλημα του Κοσσυφοπεδίου δεν υπάρχει άλλη λύση ούτε ακόμη περισσότερο ότι με τη λύση αυτή θα εξαφανίσουν όλα τα μέχρι τώρα κακώς έχοντα και θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις και τις συνθήκες για την με ασφάλεια και ειρήνη πρόοδο και ευημερία των κατοίκων του Κοσσυφοπεδίου και των λαών- χωρών της Βαλκανικής και ευρύτερα.

Τουναντίον, ως περισσότερο βάσιμο θα πρέπει να εκτιμάται ότι η δημιουργία του κοσοβάρικου κράτους θα προκαλέσει λίαν δυσάρεστες εξελίξεις με όχι απλώς δυσμενείς αλλά οδυνηρές επιπτώσεις για τις εθνότητες του Κοσσυφοπεδίου, τη

Βαλκανική και τον κόσμο γενικά. Δεν θα ήταν ίσως αβάσιμο να εκτιμηθεί ότι η ανακήρυξη του ανεξάρτητου κράτους του Κοσσυφοπεδίου, με την υπόσταση, τη μορφή και τις δομές που προσδιορίζονται στο προτεινόμενο σχέδιο, να αποτελέσει την γενεσιουργό αιτία και την πηγή πρωτόγνωρα δυσάρεστων εξελίξεων και καταστάσεων στη Βαλκανική και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Σ' αυτά τα ενδεχόμενα μπορεί να οδηγήσει η δημιουργία του νέου κράτους διότι αυτή κατ' αρχήν είναι μεροληπτικά ευνοϊκή έως χαριστική για τους Αλβανούς (οι Αλβανοί δεν κέρδισαν την ανεξαρτησία με αγώνες) και κατάφωρα και διπλά άδικη για τους Κοσοβάρους Σέρβους, τη Σερβία και το Σερβικό έθνος γενικά. Το Κοσσυφοπέδιο δεν είναι μία οποιαδήποτε επαρχία της Σερβίας, αλλά η περιοχή που από τους Σέρβους θεωρείται η κοιτίδα γέννησης, δημιουργίας και ανάπτυξης του σερβο-ορθόδοξου σερβικού έθνους. Οι Σέρβοι αγωνίστηκαν και υπέστησαν πολλές θυσίες για να διατηρήσουν το Κοσσυφοπέδιο ελεύθερο αλλά και να το απελευθερώσουν από τους κατά καιρούς κατακτητές (Οθωμανούς, Αυστροούγγρους και Γερμανούς). Η σερβικότητα του Κοσσυφοπεδίου και οι αγώνες του σερβικού λαού για την επαρχία αυτή αναγνωρίστηκαν διαχρονικά χωρίς καμία αντίρρηση από τη διεθνή κοινότητα. Με όλες τις διεθνείς συνθήκες από το 1881 και μετά όπως και αυτή την Απόφαση 1244/1999 με την οποία Κοσσυφοπέδιο κατέστη διεθνές προτεκτοράτο, αυτό θεωρήθηκε αναπόσπαστο τμήματα του Σερβικού κράτους.

Θα είναι όμως διπλή η σε βάρος των Σέρβων αδικία της διεθνούς κοινότητας εάν προβεί στην ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου. Με την απόφαση αυτή ο ΟΗΕ θα αναγνωρίζει στους Αλβανούς ένα δικαίωμα που αποστέρησε από τους Σέρβους τόσο των Κράινα (Κνιν και Μπέλι Μοναστίρ), τις οποίες μετά τη διάλυση της πρώην Γιουγκοσλαβίας διατήρησε υπό την κροατική κυριαρχία, όσο και της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης τους οποίους ανάγκασε να παραμείνουν εντός του κράτους εξαμβλώματος- διεθνούς προτεκτοράτου- που δημιούργησε εκεί με τη Συμφωνία του Ντέυτον το 1995.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η διεθνής κοινότητα με την παντοειδή τεράστια υλική ισχύ που διαθέτει μπορεί να επιβάλλει και τις άδικες σε βάρος πληθυσμιακά μικρών εθνών αποφάσεις της, αλλά η δυνατότητα αυτή δεν εξασφαλίζει τη σταθερότητα και την ειρήνη και ακόμη περισσότερο την συνεργασία των λαών, των χωρών και των εθνών. Στην περίπτωση της σε βάρος των Σέρβων αδικίας αυτοί μπορεί να υποκύψουν στη θέληση των ισχυρών του κόσμου και να δεχθούν την απόσχιση της επαρχίας τους από τη Σερβία. Εάν όμως δεν το κάνουν αυτό και ζητήσουν ίση και ίδια αντιμετώπιση με τους Αλβανούς και ακόμη προβάλλουν την όποια βίαια αντίσταση, τι θα έχει να απαντήσει η διεθνής κοινότητα και ιδιαίτερα η ΕΕ, η οποία προορίζεται να αναλάβει το ρόλο του επιτηρητή και χρηματοδότη του νέου κράτους; Θα ενισχύει τους Αλβανούς να εξολοθρεύουν τους εναπομείναντες στο Κοσσυφοπέδιο Σέρβους και ότι σερβικό υφίσταται ακόμη εκεί, όπως και βέβαιο θα πρέπει να θεωρείται ότι σε κάθε περίπτωση θα επιχειρηθεί, ή θα στείλει τον "Ευρωστράτο" να αφοπλίσει τους Αλβανούς και να καταστείλει τις ενδεχόμενες

σερβικές εξεγέρσεις που θα γίνουν με αιτήματα την ίση με τους Αλβανούς αντιμετώπιση; Και θα υπάρχουν ευρωπαϊκές χώρες που θα στείλουν τα "Συγκροτήματα Μάχης" τους να εκτελέσουν το έργο αυτό;

Η με απόφαση του ΟΗΕ απόσχιση του Κοσσυφοπεδίου από τη Σερβία και η ανακήρυξή αυτού σε ανεξάρτητο κράτος εύλογο και φυσικό είναι ότι δεν αφορά και ενδιαφέρει μόνο τους Σέρβους, τους Αλβανούς και τους λαούς της πρώην Γιουγκοσλαβίας μόνο, αλλά και τουλάχιστον όλους τους λαούς που επιδιώκουν την ανεξαρτησία τους και όλες της χώρες του κόσμου που αντιμετωπίζουν προβλήματα μειονοτήτων και αλυτρωτικά. Αν μη τι άλλο η απόφαση αυτή θα αναπτρώσει τις ελπίδες και θα ενισχύσει τις προσδοκίες των συμπαγών εθνικών και θρησκευτικών μειονοτήτων για ανεξαρτησία ή έστω αυτονομία και θα εντείνει τις προσπάθειες και τους κάθε μορφής αγώνες τους, αυτών των ενόπλων περιλαμβανομένων, για την επίτευξη των σκοπών αυτών.

Με δεδομένο δε ότι η απόφαση για την ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου κατά βάση και αρχή θα οφείλεται στην υφιστάμενη συντριπτική τοπική πλειονότητα των Κοσοβάρων Αλβανών έναντι των Σέρβων, πλειονότητα η οποία προέκυψε με την δια μέσω πολλών δεκαετιών σταδιακή βίαια εκδίωξη των Σέρβων από τις εστίες τους, βέβαιο θα πρέπει να θεωρείται ότι αυτή πέραν των άλλων θα εντείνει τις προσπάθειες των μεν συμπαγών μειονοτήτων διάφορων χωρών να αυξηθούν πληθυσμιακά στις περιοχές των οποίων επιδιώκουν την ανεξαρτητοποίηση, των δε χωρών να απομειώσουν τους πληθυσμούς αυτούς. Έτσι θα ενταθούν οι ανά τον κόσμο τοπικές και γενικότερες αντιπαλότητες με σοβαρές δυσμενείς συνέπειες για την περιφερειακή και παγκόσμια σταθερότητα και ειρήνη.

Είναι απορίας άξιο πως όλοι αυτοί που υποστηρίζουν την ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου θα αντιδράσουν στις εντάσεις αυτές και θα συνεχίσουν να δικαιολογούν την άρνησή τους να αναγνωρίσουν την ανεξαρτησία ή έστω την ευρεία αυτονομία των αγωνιζόμενων γι' αυτήν λαών ανά τον κόσμο όπως είναι: Οι Αλβανοί της ΠΓΔΜ, οι Κροάτες της Ερζεγοβίνης, οι Σέρβοι της Βοσνίας και της Κροατίας, οι Βάσκοι στην Ισπανία, οι Ούγγροι στη Ρουμανία, οι Τσετσένοι στη Ρωσία, οι Ρώσοι της Οσσετίας στη Γεωργία, οι Αρμένιοι του Ναγκόρνο- Καραμπάχ (Αρμενία- Αζερμπαϊτζάν), οι Κούρδοι στο Ιράκ και στην Τουρκία, οι Πακιστανοί του Κασμίρ και μία πλειάδα άλλων οι οποίοι έχουν πολύ πιο βάσιμα επιχειρήματα να ζητούν την ανεξαρτησία τους από αυτά που προβάλλουν οι Κοσοβάροι Αλβανοί.

Καμία βάσιμη δικαιολογία δεν θα υπάρχει και τα από κάποιους Αμερικανούς και άλλους κυβερνητικούς αξιωματούχους υποστηριζόμενα ότι το Κοσσυφοπέδιο αποτελεί ειδική περίπτωση στην οποία επιτρέπεται η παραβίαση της περί μη βίαιας αλλαγής των υφισταμένων συνόρων των κρατών Αρχής του Διεθνούς Δικαίου αποτελούν απλώς απόδειξη της αυθαιρεσίας που διακρίνει την προτεινόμενη λύση. Οι λαοί που προαναφέρθηκαν στη βάση της ίσης αντιμετώπισης από τη διεθνή κοινότητα θα έχουν όλα τα δίκαια να αξιώνουν την ανεξαρτησία τους και όπου υπάρχουν δυνατότητες και κατάλληλες συνθήκες την εν συνεχεία ένωση των

περιοχών τους με τις μητέρες πατρίδες τους. Όπως θα ζητήσουν και θα επιτύχουν και οι Αλβανοί του Κοσσυφοπεδίου να ενωθεί το νέο κράτος τους με την Αλβανία[5].

Δίκαια Λύση Υπάρχει και Μπορεί να Δοθεί.

Από τα προαναφερθέντα και μόνο περισσότερο από βέβαιο θα πρέπει να θεωρείται ότι η από το ΣΑ του ΟΗΕ έγκριση του επιπόλαιου, αυθαίρετου και άκρως άδικου σχεδίου- πρότασης για ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου θα προκαλέσει πολύ περισσότερα προβλήματα από αυτά που αποσκοπεί να επιλύσει και θα φέρει λαούς, χώρες και τη διεθνή κοινότητα σε λίαν δυσχερή κατάσταση. Ο ΟΗΕ όμως δεν συγκροτήθηκε για να αυξάνει και εντατικοποιεί τα προβλήματα στον κόσμο αλλά να τα περιορίζει και ελαχιστοποιεί. Με την απόδοση του δίκαιου να διευθετεί τις διεθνείς διαφορές με ειρηνικές διαδικασίες και να τις εξαλείφει. Εν τέλει να εξασφαλίζει στον κόσμο τη σταθερότητα και την ειρήνη που αποτελούν προϋπόθεση για τη συνεργασία, την ανάπτυξη, την πρόοδο και την ευημερία των λαών και των ανθρώπων.

Με αυτά τα δεδομένα ο ΟΗΕ δεν έχει παρά να απορρίψει το σχέδιο Αχτισάρι και όχι απλώς και μόνο να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις για την εξεύρεση κοινά αποδεκτής λύσης από τις αντίπαλες πλευρές αλλά και να μεθοδεύσει την εξεύρεση της λύσης αυτής. Να ακολουθήσει μεθόδευση ακριβώς αντίθετη από αυτή που ακολουθήθηκε από τους έχοντες τον έλεγχο της επαρχίας ισχυρούς παράγοντες, οι οποίοι δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να ενθαρρύνουν τους Αλβανούς στην αξίωση της ανεξαρτητοποίησης και να τους δημιουργούν την πεποίθηση ότι αυτή είναι εξασφαλισμένη, με συνέπεια τώρα να μην δέχονται τίποτα λιγότερο από αυτήν. Εάν οι Αλβανοί πεισθούν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να γίνουν αλλαγές στα σύνορα των χωρών θα αναγκαστούν να δεχθούν τη λύση εκείνη που θα είναι δίκαιη γι' αυτούς και για τους Σέρβους. Εάν αυτοί δεν πεισθούν τότε η διεθνής κοινότητα αξιοποιούσα και όλα τα κίνητρα που μπορεί να δώσει (οικονομική ενίσχυση- ανασυγκρότηση, μελλοντική είσοδο στην ΕΕ του Κοσσυφοπεδίου μαζί με τη Σερβία κλπ) να επιβάλλει μία λύση που θα ικανοποιεί εξ ίσου τις δύο πλευρές.

Για τη λύση αυτή πολλά μπορεί να λεχθούν. Η χορήγηση στο Κοσσυφοπέδιο ευρείας- ενισχυμένης αυτονομίας εντός των συνόρων της Σερβίας με ειδικές ρυθμίσεις και εγγυήσεις για τις ελευθερίες και τα δικαιώματα των Κοσοβάρων Αλβανών- ακριβώς όμοιες και ισοδύναμες με αυτές που με το σχέδιο Αχτισάρι δίνονται στους Κοσοβάρους Σέρβους στο ανεξάρτητο Κοσσυφοπέδιο- θα αποτελούσε μία δίκαια και ορθή λύση. Σε κάθε περίπτωση θα αποτελούσε μία λύση την οποία η διεθνής κοινότητα θα είχε την νομική και ηθική βάση να στηρίξει και να επιβάλλει. Βάση την οποία δεν θα έχει για να επιβάλλει την αυθαίρετη, άδικη και παράνομη λύση που προτείνει ο κ. Αχτισάρι. _

[1] Ειδικές συγκεκριμένες πληθυσμιακές ποσοτώσεις θα εξασφαλίζουν τη συμμετοχή- αντιπροσώπευση των μειονοτήτων στα βασικά όργανα και τους μηχανισμούς διακυβέρνησης. Στο κοινοβούλιο οι μειονότητες θα συμμετέχουν ανεξάρτητα από την ποσόστωση αυτών στις εκλογικές περιφέρειές τους, ενώ για την ψήφιση- εφαρμογή νόμων που θα αφορούν στην προστασία και άσκηση των δικαιωμάτων των μειονοτήτων θα απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της πλειοψηφίας των μειονοτικών βουλευτών.

[2] Η απαγόρευση προφανώς αποσκοπεί στην παρεμπόδιση της ένωσης του νέου κράτους με την Αλβανία ή το τυχόν παρ' ελπίδα των εμπνευστών του Σχεδίου αλβανικού κράτους που μπορεί να δημιουργηθεί στις βορειοδυτικές περιοχές της ΠΓΔΜ.

[3] Οι μη αλβανικές κοινότητες θα έχουν αυξημένες αυτοδιοικητικές (νομαρχιακές-δημαρχιακές) εξουσίες για πολιτικά, δικαστικά, εκπαιδευτικά, υγείας, οικονομικά, ενημέρωσης, κοινωνικής πολιτικής και άλλα θέματα. Σε όλο το κράτος θα υπάρχουν δύο επίσημες Γλώσσες- η Αλβανική και η Σερβική, ενώ σε τοπικό επίπεδο (δήμους-κοινότητες) θα αναγνωρίζονται ως επίσημες και η Τουρκική, η Βοσνιακή και η Τσιγγάνικη Γλώσσες.

[4] Ειδικά προστατευόμενες ζώνες θα δημιουργηθούν σε πάνω από 40 σερβο-ορθόδοξες περιοχές- ναούς, μοναστήρια, μνημεία, εκκλησιαστική περιουσία κλπ. Την ευθύνη της προστασίας αυτής θα έχει το ΝΑΤΟ μέχρις ότου από τους επιτηρητές να κριθεί ότι έχουν δημιουργηθεί οι κατάλληλες ασφαλείς συνθήκες για την μεταβίβαση αυτής στην Αστυνομία του Κοσσυφοπεδίου.

[5] Δύο ανεξάρτητα όμορα κράτη του αυτού έθνους κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τα εμποδίσει, αλλά κυρίως δεν μπορεί να τα εμποδίσει να ενωθούν. Γι' αυτό και ο σχετικός απαγορευτικός όρος που προβλέπει το σχέδιο του κ. Αχτισάρι, θα είναι άνευ ουσιαστικής αξίας και οπωσδήποτε πρόσκαιρης ισχύος.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
«ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ»
12-14 Φεβρουαρίου 2007

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ - ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ
Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Χ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η Μετανάστευση σαν Διεθνές και Ελληνικό Φαινόμενο

Διεθνής Διάσταση

Η μετανάστευση λαών και πληθυσμιακών ομάδων αποτελεί ένα ιστορικό και κοινωνιολογικό φαινόμενο η δε λαθρομετανάστευση μπορεί να θεωρηθεί σαν μια μορφή μετανάστευσης η οποία όμως διαφοροποιείται ως προς το στοιχείο της νομιμότητας.

Στην σύγχρονη εποχή μετανάστευση και λαθρομετανάστευση αποτελούν ένα ενιαίο φαινόμενο. Ειδικότερα η λαθρομετανάστευση θα μπορούσε να θεωρηθεί ως η “ νόθος” αδελφή της μετανάστευσης αφού στην ουσία εμφανίζεται όπου οι χώρες “ υποδοχής” μεταναστών εξαντλούν κατά ένα τρόπο την μεταναστευτική τους απορροφητικότητα δηλαδή τις δυνατότητές τους να δεχθούν νομίμους μετανάστες.

Το κύριο αίτιο χωρίς, να είναι και το μόνο, που προκαλεί το φαινόμενο της μετανάστευσης και κατ’ επέκταση της λαθρομετανάστευσης υπήρξε, ανέκαθεν, η αναζήτηση καλύτερων “όρων ζωής” που δημιουργεί μια ισχυρότατη “δυναμική” μετακίνησης ατόμων ή ομάδων κυρίως από χώρες χαμηλού βιοτικού επιπέδου σε χώρες οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά προηγμένες.

Παρά ταύτα στην σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης των πάντων παρατηρούνται και ανάλογες μετακινήσεις και από προηγμένες και οικονομικά ισχυρές χώρες σε άλλες επίσης ανεπτυγμένες κυρίως στα πλαίσια της ΕΕ.

Το 2005 για παράδειγμα 145.00 περίπου άτομα κατά κανόνα υψηλών προσόντων μετακινήθηκαν από την Γερμανία για να αναζητήσουν καλύτερες προϋποθέσεις εργασίας σε άλλες χώρες.

Κατά κανόνα λοιπόν η “ αγορά εργασίας” γίνεται στην πράξη η “ Λυδία Λίθος” της επιλογής των μεταναστών αλλά και της πολιτικής των χωρών υποδοχής απέναντι στο θέμα .

Ιστορικά, κατά την 10ετία του 80 οι παραδοσιακές χώρες υποδοχής μεταναστών (ΗΠΑ, Γερμανία, Γαλλία κλπ) άρχισαν να εφαρμόζουν μία καθαρά περιοριστική μεταναστευτική πολιτική οι δε σεισμικές αναταράξεις που έγιναν στην Ευρώπη στις αρχές της 10ετίας του 90 οδήγησαν τα ρεύματα των λαθρομεταναστών και προς άλλες χώρες που μέχρι τότε έκαναν εξαγωγή μεταναστών όπως η Ελλάδα, Ιταλία, Πορτογαλία, Ισπανία και οι οποίες βαθμιαία και λόγω της αναπτύξεώς τους μεταβλήθηκαν σε χώρες υποδοχής.

Γενικά η πολιτική των χωρών υποδοχής μεταναστών – λαθρομεταναστών σήμερα φαίνεται να **ταλαντεύεται μεταξύ των αναγκών που δημιουργούνται από τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας και της ενίσχυσης της παραγωγικότητας συνήθως λόγω δημογραφικής παρακμής και των προβλημάτων που δημιουργούνται λόγω της κοινωνικής αναταραχής που δημιουργείται με την υπέρμετρη αύξηση των μειονοτήτων (ξενοφοβία, αύξηση εγκληματικότητας κ.λ.π.)**

Ειδικότερα σε κάθε περίπτωση επιδιώκεται ο έλεγχος της **λαθρομετανάστευσης, η κατευθυνόμενη είσοδος και παραμονή μεταναστών, η νομιμοποίηση Λαθρομεταναστών επί προσωρινής κυρίως βάσεως** στην έκταση που οι ανάγκες τους κυρίως από πλευράς αγοράς εργασίας υπαγορεύουν ,η ταυτόχρονη λήψη μέτρων για την **αφομοίωση** των επί μακρόν νομίμως διαμενόντων και **η λελογισμένη χορήγηση ιθαγένειας.**

Σ' ότι αφορά την **πολιτική** της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία και φαίνεται να εναρμονίζεται και η χώρα μας, από το 1999 (Σύνοδο Κορυφής του Τάμπερε) καταβάλλεται μία **έντονη προσπάθεια** να προσδιοριστεί μια **κοινή πολιτική** αφού φαίνεται ότι ορισμένες χώρες μεταβάλουν περιστασιακά την στάση τους με λήψη μονομερών μέτρων

Οι στην συνέχεια κύριες αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Σεβίλλης και των Βρυξελλών διαγράφουν πλέον μια **πολιτική που κινείται προς την κατεύθυνση κοινωνικής ένταξης των νομίμων μεταναστών αλλά και της αποφασιστικής καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης (λαθρομετανάστευσης) και διακίνησης ανθρώπων με λήψη μέτρων ελέγχου των συνόρων και των σημείων εισόδου (σε συνδυασμό με Συνθήκη SCHENGEN).** Παράλληλα λαμβάνονται μέτρα συνεργασίας και ενίσχυσης της ανάπτυξης των χωρών παραγωγής μεταναστών ενώ ταυτόχρονα επιδεικνύεται **πρόθεση επιβολής κάποιων κυρώσεων σε χώρες που διευκολύνουν τους λαθρομετανάστες και την διακίνηση αν και με πολλές προϋποθέσεις.**

Πάντως σε κάθε περίπτωση η προϋπόθεση νομιμοποίησης και διαμονής αλλοδαπών σε χώρες της ΕΕ (συμπεριλαμβανομένων και των πολιτών της ΕΕ) είναι η αποδεδειγμένη εξασφάλιση πόρων ζωής.

Η Ελληνική Διάσταση

Η λαθρομετανάστευση για την Ελληνική πραγματικότητα υπήρξε φαινόμενο **σποραδικό και σχεδόν άγνωστο μέχρι περίπου την 10ετία του 1970 .**

Στην 10ετία του 1980 ζητούν **πολιτικό άσυλο** στην Ελλάδα χιλιάδες πρόσφυγες και φυγάδες από την Τουρκία, την Πολωνία, το Ιράν, τις χώρες της Μέσης Ανατολής και την Αιθιοπία, σαν αποτέλεσμα πολεμικών συγκρούσεων και εσωτερικών ταραχών. Κατά την περίοδο αυτή, **φαίνεται να εξαντλείται και η δυνατότητα της χώρας μας να δέχεται μετανάστες για μόνιμη εγκατάσταση** και αρχίζει να εμφανίζεται πλέον χαρακτηριστικά το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης.

Με την έναρξη της 10ετίας του 1990 το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης πήρε εκρηκτικές διαστάσεις για την χώρα μας, όπως άλλωστε για όλη την Ε.Ε. μετά τις σεισμικές εξελίξεις της Ευρώπης που άρχισαν το 1989 σε συνδυασμό και με τις συγκρούσεις και εξελίξεις στην Μέση και Εγγύς Ανατολή.

Ιδιαίτερα εκρηκτική υπήρξε η αύξηση της λαθρομετανάστευσης από τον **Αλβανία** από το 1991 με την κατάρρευση του κομμουνιστικού καθεστώτος του Αλία (ΔΕΚ.90).

Στις αρχές του 1998 οι **νόμιμοι μετανάστες** αγγίζουν τις **190.000** ενώ κατ' εκτίμηση έχουν ήδη εγκατασταθεί στη χώρα περί το **1.000.000 λαθρομετανάστες**.

Ταυτόχρονα, σε συνδυασμό και με τις δυνατότητες που ήδη έχουν δημιουργηθεί σε επικοινωνία λόγω **αποκατάστασης των διπλωματικών σχέσεων με την Αλβανία και το άνοιγμα των Ε/Α συνόρων(1987)**, αυξάνει κατακόρυφα ο αριθμός των νομίμων μεταναστών που κυρίως αποτελείται από **ομογενείς Βορειοηπειρώτες για τους οποίους παρέχεται η δυνατότης παραμονής στην Ελλάδα χωρίς έγγραφη τεκμηρίωση [1]** και καθιερώνεται η **κάρτα ομογενούς**

Στην κατηγορία των ομογενών εξ Αλβανίας προστίθενται κατά την περίοδο αυτή και οι «ομογενείς» εκ των πρώην χωρών της Σοβιετικής Ένωσης για τους οποίους μάλιστα το **1993** θεσπίζεται (Ν2130) και η ιδιότητα του **επαναπατριζόμενου(παλλινοστούντος)** ενώ το **2000** καθορίζεται και μια νέα **ξεχωριστή διαδικασία (Ν2790/2000)** για την ταχεία παροχή Ελληνικής Υπηκοότητας (ελληνοποιήσεις).

Μεταναστευτική Πολιτική

Μη υπάρχοντος λόγου, πρώτος νόμος σχετικά με θέματα αλλοδαπών έγινε το **1929(Ν4310)** και ρύθμιζε στοιχειωδώς υποχρεώσεις και δικαιώματα αλλοδαπών. Ίσχυσε μέχρι το **1991** και αντικαταστάθηκε με νόμο (Ν 1975) βάση του οποίου εχορηγούντο **άδειες παραμονής σε αλλοδαπούς μόνο αν είχαν συμβόλαιο εργασίας.**

Έτσι μέχρι το 1997 αντιμετώπιζονταν “ **απαγορευτικά**” και μόνο, το θέμα της μετανάστευσης υπό την έννοια του ελέγχου εισόδου και παραμονής στην χώρα αλλοδαπών χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το **υπαρκτό πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης παρά το ότι οι γενικότερες συγκυρίες και η παρουσία στην χώρα άνω του 1.000.000 περίπου μεταναστών και λαθρομεταναστών είχαν δημιουργήσει νέα δεδομένα και συσχετισμούς.**

Από το 1997 με την έκδοση διαδοχικών ΠΔ και νόμων άρχισε εφαρμοζόμενη **πολιτική της νομιμοποίησης των λαθρομεταναστών** κυρίως δια της **εργασιακής απασχόλησης που εντάσσει πλέον το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης μέσα στα πλαίσια της όλης μεταναστευτικής πολιτικής**

αφού συνδέει άμεσα τα θέματα λαθρομετανάστευσης-μετανάστευσης και τα καθιστά αλληλοεξαρτώμενα.

Ειδικότερα η Ελλάς γενικά εφαρμόζει μια “ελαστική μεταναστευτική πολιτική” για να αντιμετωπίσει τα σοβαρά προβλήματα που έχουν ήδη δημιουργηθεί, η οποία επικεντρώνεται κυρίως στο να θέσει υπό κάποιον έλεγχο τον μεγάλο αριθμό λαθρομεταναστών που ανεξέλεγκτα ήδη διαβιεί στη χώρα μας, να αντιμετωπίσει τις οικονομικές απώλειες που υφίστανται (παραοικονομία, απώλεια εσόδων κ.λ.π.) και σε συνδυασμό με διαδικασίες κατευθυνόμενης νομίμου εισόδου και διαμονής στην χώρα εργατικού δυναμικού οικονομικών μεταναστών να ισορροπήσει και ενισχύσει επιλεκτικά την αγορά εργασίας ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες .

Η όλη πολιτική στηρίζεται στην

- **Ελεγχόμενη και κατευθυνόμενη είσοδος και διαμονή των οικονομικών κυρίως μεταναστών με βάση της ανάγκες της Αγοράς Εργασίας και προϋπόθεση την εξασφάλιση εργασιακής απασχόλησης.**
- **Νομιμοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού μέρους των υπαρχόντων στην χώρα λαθρομεταναστών με βάση την αποδεδειγμένη δυνατότητα εξασφάλισης εισοδήματος (εργασιακή απασχόληση).**
- **Έλεγχο της Λαθρομετανάστευσης**
- **Μέτρα Κοινωνικής Ένταξης για τους επί μακρόν διαμένοντες.**
- **Ευνοϊκές ρυθμίσεις για ομογενείς και παλιννοστούντες.**

Είναι φανερό ότι με την παραπάνω πολιτική επιδιώκεται η **ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ** και **κατά το δυνατόν** αντιμετώπισης ενός προβλήματος το οποίο η πολιτεία εκ των πραγμάτων **βρίσκεται αδύναμη να αντιμετωπίσει ουσιαστικά** στη γένεσή του (είσοδος, και παραμονή λαθρομεταναστών κ.λ.π).

Η Κατάσταση Σήμερα

Συμπερασματικά και από ότι μπορεί να διαπιστωθεί από τα διαθέσιμα στοιχεία :

Παρά το ότι η “μεταναστευτική πολιτική” κινείται προς την ορθή κατεύθυνση είναι φανερό ότι **δεν έχουν επιτευχθεί μέχρι τώρα ουσιαστικά αποτελέσματα. Τούτο διότι:**

- Το **πρόβλημα** που ήδη δημιουργήθηκε, κυρίως κατά την 10ετία του 1990, με την ύπαρξη στην χώρα μας άνω του ενός εκατομμυρίου περίπου λαθρομεταναστών **δεν κατέσται δυνατόν να αντιμετωπισθεί** στο σύνολό του παρά τις διαδοχικές προσπάθειες νομιμοποίησης και την **ελαστικότητα της εφαρμοζόμενης από το 1997 μέχρι σήμερα μεταναστευτικής**

πολιτικής μετά από διαδοχικές παρατάσεις και γενικεύσεις για την χορήγηση και ισχύ των προσωρινών αδειών παραμονής αφού :

Ø Παραμένει κατ' εκτίμηση ένα ιδιαίτερα υψηλό, για τα μέτρα της χώρας, ποσοστό λαθρομεταναστών εκτιμώμενο σε 500-600 χιλιάδες που δεν έχουν νομιμοποιηθεί (άδεια διαμονής).

Ø Εξακολουθούν να λειτουργούν τα ρεύματα λαθρομεταναστών με αποτέλεσμα να συντηρείται και να αυξάνεται η παρουσία λαθρομεταναστών

- Η εμμονή εφαρμογής μιας πολιτικής νομιμοποίησης του συνόλου των λαθρομεταναστών παρά την εξ αντικειμένου διαπιστωμένη αδυναμία απορρόφησής των από την αγορά εργασίας μετά από τις διαδοχικές παρατάσεις των αδειών παραμονής , τις γενικεύσεις και παραχωρήσεις σ' ότι αφορά τις εκάστοτε νόμιμες προϋποθέσεις, **δημιούργησε μια ερμαφρόδιτη κατηγορία «υπό νομιμοποίηση» μεταναστών** οι οποίοι ούτε νόμιμοι είναι ούτε και παράνομοι που στην ουσία δεν διαφοροποιούνται από τους παράνομους λαθρομετανάστες ως προς τις αρνητικές επιπτώσεις (παραοικονομία, εγκληματικότητα κ.λ.π)
- Ο αριθμός των νομίμων και υπό νομιμοποίηση αλλοδαπών δεν είναι δυνατόν να συγκεκριμενοποιηθεί λόγω της αδυναμίας του εφαρμοζομένου συστήματος να τα προσδιορίσει μετά από τις διαδοχικές παρατάσεις και γενικεύσεις των αδειών παραμονής

Ειδικότερα μετά από διαδοχικές προσπάθειες νομιμοποίησης από το 1998 μέχρι σήμερα υπάρχουν επί του θέματος διαφορετικές προσεγγίσεις και απόψεις όπως:

Ø Το σύνολο νομίμων και παρανόμων μεταναστών εκτιμάται σε 900.000 περίπου εκ των οποίων παράνομοι γύρω στις 300.000.. (Σχετική Μελέτη και Συνέντευξη του Προέδρου του ΙΜΕΠΟ τον Νοε 2004)

Ø **Απογραφή του Υπ. Εσωτερικών την 1^η Ιανουαρίου 2006. εκτιμά ότι ο αριθμός των αλλοδαπών που διαθέτουν άδεια παραμονής φθάνει τους 510.115. Επιπρόσθετα βάσει του τελευταίου νόμου για παράταση υποβολής δικαιολογητικών μέχρι Ιούνιο 2006, έχουν ήδη υποβληθεί περίπου 82.000 αιτήσεις (Φεβρουάριος 2006) που αναμένεται να φθάσουν τις 100.000 περίπου. Τελικά έχει δοθεί παράταση μέχρι τον Απρ 2007**

Ø Εξ άλλου ο ΟΗΕ εκτιμά για την Ελλάδα την παρουσία στην Ελλάδα 973.677 Μεταναστών ενώ η ΕΕ (EuroStat) 891.000.

Ø Τέλος η απογραφή του 2001 μας δίνει :

- Σύνολο Πληθυσμού : 11.000.000 περίπου
- Έλληνες : 10.000.000 »

- Ελ. και Ξένη Υπηκ : 87.000
- Αλλοδαποί : 76.2000 από 217 χώρες και εκ των οποίων οι 438.000 Αλβανοί

Κατά συνέπεια ο αριθμός των νομίμων ή υπό νομιμοποίηση μεταναστών και μόνο κατ' εκτίμηση υπολογίζεται σε 500-600 χιλιάδες των παρανόμων(λαθρομεταναστών) περίπου 600 χιλ το δε σύνολο μεταναστών στην χώρα περίπου σε 1,1 – 1,2 εκατ ήτοι περίπου το 10-12% του συνολικού πληθυσμού.

- Είναι εμφανής η δημιουργία «εθνικών ομάδων» με κυριαρχούσα χαρακτηριστικά εκείνη των Αλβανών Ο κύριος όγκος των λαθρομεταναστών από πλευράς χωροταξικής κατανομής συγκεντρώνεται στην περιοχή πρωτευούσης, δημιουργώντας μάλιστα εθνικές παρουνιές. Παράλληλα διαπιστώνεται και εκ της απογραφής του 2001 παρουσία αξιόλογου αριθμού μεταναστών σ' όλες τις παραμεθόριες περιοχές. Οι Αλβανοί βρίσκονται παντού από Βορείων συνόρων μέχρι Κρήτης με τον κύριο όγκο στην Αθήνα και αποτελούν – μοναδικό φαινόμενο μεταξύ των χωρών της ΕΕ – ποσοστό άνω του 55 % του συνόλου των αλλοδαπών με ότι αυτό συνεπάγεται

Ανάγκη Αναθεώρησης

Είναι λοιπόν αναγκαίο να μελετηθεί η μέχρι τώρα κατάσταση, να επισημανθούν οι αδυναμίες και να καθορισθεί μια βιώσιμη και πλέον ρεαλιστική μακροπρόθεσμη μεταναστευτική πολιτική με δεδομένο ότι το Μεταναστευτικό θα αποτελεί πλέον μια δεδομένη και αναπόφευκτη κατάσταση για την χώρα μας στο ορατό μέλλον.

Θα πρέπει κατ' ελάχιστο να αντιμετωπισθεί το συντομότερο η ήδη υπάρχουσα ερμαφρόδιτη κατάσταση με τον προσδιορισμό του αριθμού των αλλοδαπών που πράγματι είναι δυνατόν να νομιμοποιηθούν με βάση κυρίως την απορροφητικότητα της Αγοράς Εργασίας σε έκταση που θα εκτιμάται εκάστοτε ανάλογα με τις γενικότερες εθνικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες της χώρας και στην συνέχεια την βαθμιαία απομάκρυνση των παρανόμων αλλοδαπών που δεν εξασφαλίζουν τις νόμιμες προϋπόθεσης παραμονής.

Να βασίζεται στην "προσωρινή" διαμονή αλλοδαπών κυρίως για εργασιακή απασχόληση, με παράλληλη διαμόρφωση προϋποθέσεων λελογισμένης ενσωμάτωσης στον εθνικό κορμό μέρους των επί μακρόν χρόνο παραμενόντων νομίμων μεταναστών (πολιτογράφησης για λήψη ιθαγένειας).στην έκταση που εξυπηρετούνται εθνικές μας ανάγκες (δημογραφικό, οικονομία κ.λ.π) και δεν δημιουργούνται κίνδυνοι για τα γενικότερα εθνικά μας συμφέροντα

Να λαμβάνει επί **μονίμου βάσεως** ουσιαστικά μέτρα για τον **δραστικό περιορισμό της λαθρομετανάστευσης**, ν' αντιμετωπίζει **έγκαιρα τις αρνητικές επιπτώσεις της και να εκμεταλλεύεται και ενισχύει τις αντίστοιχες θετικές** (π.χ. διεύρυνση εκάστοτε της νομιμοποίησης για ενίσχυση ορισμένων κλάδων της οικονομίας σ' ότι αφορά την αγορά εργασίας).

Συναφώς με το Μεταναστευτικό η πολιτική έναντι **των ομογενών** πέραν του ότι άπτεται και άλλων **εθνικών θεμάτων** θα πρέπει να **συνεξετάζεται** και να λαμβάνεται υπόψη στην διαμόρφωση και υλοποίηση της Μεταναστευτικής πολιτικής. Στο παραπάνω πλαίσιο **δεν θα πρέπει να γενικευθεί η επιχειρουμένη πολιτική ελληνοποιήσεων για τους ομογενείς της Βορείου Ηπείρου και να διατηρηθεί το καθεστώς της κάρτας ομογενούς** αφού πέραν από το καθαρά εθνικό θέμα της **επιβίωσης της ομογένεια στην Βόρειο Ήπειρο**, κάθε ενσωμάτωση χωρίς ταυτόχρονη διασφάλιση των προϋποθέσεων διαβίωσης θα επιδεινώνει στην ουσία τα συνεπακόλουθα προβλήματα που προκαλούνται και από το μεταναστευτικό.

Οι Αιτίες Μετανάστευσης και Λαθρομετανάστευσης προς την Ελλάδα

Ενδογενείς αιτίες

Οι κύριες αιτίες που αφορούν αποκλειστικά την χώρα μας και με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προϋποθέσεις έλξης των λαθρομεταναστών είναι :

§ Η **γεωπολιτική θέση της Ελλάδας** στο σταυροδρόμι των 3 Ηπείρων όπου διασταυρώνονται και τα μεγάλα ρεύματα λαθρομεταναστών που κατευθύνονται προς Ευρώπη ή και ΗΠΑ.

§ Η **οικονομική ανάπτυξη, η πολιτική σταθερότητα και η ασφάλεια**. Με δεδομένο το ότι τα μεταναστευτικά ρεύματα και κατ' επέκταση λαθρομεταναστών ακολουθούν ιστορικά και κοινωνιολογικά την αρχή της "**αναζήτησης καλύτερων όρων ζωής και ασφάλειας**" είναι φανερό ότι η Ελλάς αποτελεί σήμερα και θα αποτελεί για το μέλλον πόλο έλξεως λαθρομεταναστών.

§ Η **αδυναμίες** που παρουσιάζουμε ως χώρα υποδοχής ώστε να **διευκολύνεται η είσοδός τους, η παραμονή** αλλά και οι δυνατότητες **εργασιακής απασχόλησης νόμιμα ή παράνομα**.

Ø Σ' ότι αφορά την Είσοδο :

ü Το **εκτεταμένο και ιδιόμορφο των χερσαίων και θαλασσίων συνόρων** (χερσαία 1248 χλμ με Αλβανία 246,7 χλμ. θαλασσίων 1280 + 3000 νησιά και νησίδες). καθιστά τον έλεγχο **δύσκολο και πολλές φορές αδύνατο** ώστε τελικά ένας **μεγάλος αριθμός διεισδύει**.

ü Η ανεπάρκεια αποτελεσματικού ελέγχου των συνόρων που οφείλεται κυρίως :

§ Στην εκτιμωμένη ανεπάρκεια του διατιθεμένου προσωπικού και μέσω των Στρατού - ΕΛ.ΑΣ και ΛΣ

- Στην ύπαρξη κυκλωμάτων διευκόλυνσης των λαθρομεταναστών είτε επ' αμοιβή είτε για περαιτέρω εκμετάλλευση (πορνεία, ναρκωτικά κ.λ.π.).
- Στην έλλειψη επαρκούς πληροφόρησης για τη μετακίνηση των λαθρομεταναστών
- Στην αδυναμία ελέγχου των νομίμως εισερχομένων και παραμενόντων στην συνέχεια στην χώρα

Ø Σ' ότι αφορά την παραμονή και εργασιακή απασχόληση :

ü Στην ανεπάρκεια του συστήματος ελέγχου στο εσωτερικό για εντοπισμό των παρανόμων που οφείλεται :

§ Στις αντικειμενικές αδυναμίες της ΕΛΑΣ (περιορισμένο προσωπικό, πολλαπλές υποχρεώσεις).

§ Στην μη συμμετοχή της Ελληνικής κοινωνίας προς υποβοήθηση ενεργειών της ΕΛ.ΑΣ.

ü Στις δυνατότητες που υπάρχουν για εξασφάλιση πόρων ζωής ή και αποταμίευσης λόγω προσφοράς εργασίας κυρίως όπου δεν προσφέρονται Έλληνες. Μερικά στοιχεία προερχόμενα από τις Ελληνικές Τράπεζες είναι χαρακτηριστικά:

§ Διαμένουν νόμιμα : **1.000.000** (νόμιμοι και υπό νομιμοποίηση).

§ Τραπεζικοί λογαριασμοί : **500.000.**

§ Μέση κατάθεση : **10.000 – 12.000 €** (έναντι 8.000 € των Ελλήνων).

§ Συνολικές καταθέσεις : **5 δις. €.**

§ Εμβάσματα μόνο προς Αλβανία :

Ø **500 εκατ. €** (ετήσιο).

Ø Τα εμβάσματα από την Ελλάδα. ανέρχονται στο **9%** του ΑΕΠ της Αλβανίας

Εξωγενείς Αιτίες

Η γενικότερη οικονομική, πολιτική κοινωνική και δημογραφική κατάσταση των χωρών προελεύσεως (ασταθής οικονομία, πολιτική αστάθεια, εσωτερικές διενέξεις ή συγκρούσεις, υψηλοί ρυθμοί δημογραφικής ανάπτυξης κ.λ.π.) αλλά και η πολιτική των χωρών αυτών για εξαγωγή του πλεονάζοντος εργατικού δυναμικού προς περιορισμό της ανεργίας ,εισαγωγή συναλλάγματος κλπ.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα παρουσιάζεται από την **Αλβανία και** λόγω της άμεσης γειτνιάσεως με την χώρα μας ενώ δεχόμαστε λαθρομετανάστες και από τις πρώην ανατολικές χώρες (Πολωνοί, Ρουμάνοι, Βούλγαροι), πρώην χώρες της Σοβιετικής Ένωσης, Ασιατικές χώρες (Ιρακινοί, Πακιστανοί, Σύριοι, Φιλιππινέζοι κ.λ.π), Αφρικανικές χώρες (Αιγύπτιοι, Νιγηριανοί κ.λ.π), Κούρδοι και Τούρκοι.

[1] Κοινή Υπουργική απόφαση (Υπ.Εθν.΄μυνας και Υπ.Εσωτερικών) το 1990

ΜΟΝΗ ΑΠΕΙΛΗ: Η ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

**Του Αντιστρατήγου ε.α. Α. Παπαστάθη,
Επιτίμου Α' Υπαρχηγού του ΓΕΕΘΑ**

Γνωρίζω τις δικαιολογίες και προφάσεις που οι σύγχρονες Ελληνίδες δεν θέλουν δεσμεύσεις και αποφεύγουν να τεκνοποιήσουν. Ιδού λοιπόν και το ανακύπτον πρόβλημα. Υπογεννητικότητα. Δυστυχώς έχουμε και εδώ τα πρωτεία. Επιτακτικά έχει επισημανθεί, ότι οι νεοέλληνες, από τριακονταετίας τουλάχιστον ακολουθούν την του γένους μας φθοροποιό αυτή τακτική. Το επισημαίνει εντόνως και μία μελέτη του καθηγητού κ. Δρεττάκη, που έχει προσφάτως δημοσιευθεί.

Δεν λύεται το εθνικό αυτό μείζον πρόβλημα με ασπρίνες, ούτε μόνο με οικονομικές μικροενισχύσεις. Όλοι επισημαίνουν ότι πρέπει να **πεισθούν** οι νεαρές ελληνίδες για να τεκνοποιήσουν. **Πώς όμως θα πεισθούν;** Με παχειά λόγια και μικροδιευκολύνσεις δεν γίνεται τίποτα. Χρειάζονται δραστικά **νομοθετικά μέτρα** από την πολιτεία. Είναι ακατανόητο να μην χρησιμοποιείται το 51% του ενεργού πληθυσμού, των ελληνίδων, στην εθνική μας επιβίωση και ανάπτυξη. Και είναι ακόμη, άνισος μεταχείριση εν σχέσει με τα αγόρια, που με την υποχρεωτική στράτευσή τους αφιερώνουν ένα αρκετό χρονικό διάστημα στην υπηρεσία της κοινωνίας.

Έχω από έτους προτείνει σε σαράντα περίπου κορυφαίους της πολιτικής σκηνής της χώρας (Βουλή, Κυβέρνηση, Κόμματα) να προχωρήσουν στη νομοθέτηση υποχρεωτικής **κοινωνικής θητείας** των κοριτσιών με τους ίδιους όρους όπως και η στράτευση των αγοριών μας. Το Σύνταγμα μας (άρθρο 4) προβλέπει ίσες υποχρεώσεις. Δεν θα ήθελα τα κορίτσια μας μέσα στα στρατόπεδα και συνακολούθως σε ένοπλη στρατιωτική θητεία, καίτοι, αρκετά από αυτά διακαώς το επιθυμούν.

Επιβάλλεται όμως και για το δίκαιο, και για την ισότητα των δύο φύλων αλλά και για το συμφέρον αυτών των ιδίων των ελληνίδων να κάνουν, όχι στρατιωτική αλλά κοινωνική θητεία, στο Δήμο, Συνοικία, Κοινότητα, Χωριό της η κάθε μία. Αντί να πηγαίνει στο κατάστημα ως πωλήτρια, στην Τράπεζα ή σ' άλλο Γραφείο του Δημοσίου ή του Ιδιωτικού τομέως, ως υπάλληλος, να κάνει κοινωνική θητεία στο εγγύς περιβάλλον. Π.χ. σχολική τροχονόμος, επικουρική Δημοτική ή επικουρική της ΕΛ.ΑΣ. αστυνομικός, τροχονόμος, βρεφονηπιακή και κοινωνική λειτουργός για ηλικιωμένα ή εμποδιζόμενα άτομα, παιδοφύλαξ και παιδαγωγός σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια σχολεία τις απογευματινές και βραδινές ώρες κλπ. Ακόμη, να παίρνει η κάθε μία δύο-τρία παιδάκια της συνοικίας της από το σπίτι το πρωί και να τα πηγαίνει στο εγγύς σχολείο ή σταθμό, να τα απασχολεί παραγωγικά όπου χρειάζεται και να τα επαναφέρει στην εργαζόμενη μητέρα (αύριο θα γίνει και η ίδια) την επιθυμητή απογευματινή ή βραδινή ώρα. Τί το ωφελιμότερο και για την ίδια και για τις εργαζόμενες μητέρες; Έτσι θα εκλείψουν οι κυριότεροι λόγοι, που οι Ελληνίδες δεν τεκνοποιούν. Λένε όλες: «Ποιος θα μου το αναστήσει; Ποιος θα μου

το φροντίζει;» Ιδού η λύσις. Κοινωνική αλληλεγγύη. Εθνική ενότης και συνοχή. Πνεύμα αλτρουισμού. Κοινή εθνική προσπάθεια.

Όσες επιθυμούν στρατιωτική θητεία (είναι πολλές), είναι ευπρόσδεκτες. Όχι όμως σε στρατόπεδα. Θα βάζουν σπίτι τους μια στολή και θα πηγαίνουν στα εγγύς στρατόπεδα ή Αστυνομικά Τμήματα για ένα εξάωρο να προσφέρουν εκεί την υπηρεσία τους. Οδηγοί αυτοκινήτου, όργανα πύλης εισόδου-εξόδου, καθαριότητες, γραφεία, νοσηλευτήρια, μαγειρεία, εστιατόρια, λέσχες, ΚΨΜ, θέρετρα, αρτοποιεία, αποθήκες τροφίμων-καυσίμων, ανταλλακτικών, πρατήρια, υπηρεσίες ασφαλείας κρατικών λειτουργιών, κλπ. Χιλιάδες θέσεις (πόστα) που υποαπασχολούν ανδρικό δυναμικό με αποτέλεσμα να υποφέρουν από λειψανδρία οι μάχιμες Μονάδες των επάλξεων και οι περιπολίες ελέγχου και Τάξεως της Αστυνομίας.

Το κυριότερο: Συλλογική εθνική προσπάθεια και συμμετοχή. Συνεργασία των δύο φύλων. Γιατί είναι γνωστόν, ότι όσοι δεν συμμετέχουν, αυτομάτως και ενστικτωδώς αντιδρούν. Θα πρέπει και οι νεοελληνίδες να φανούν άξιες απόγονοι των προγόνων μας. Να γεννήσουν και αναθρέψουν εθνωφελώς τρία-τέσσερα παιδιά τουλάχιστον. Άλλως χανόμαστε. Σβήνουμε. Και ας μην κατηγορούμε τους . μεγάλους και τους γείτονες, ότι θα μας πάρουν τη Μακεδονία, τη Θράκη και Αιγαίο και ότι απεργάζονται τον αφανισμό της φυλής μας. Γιατί, βλέπω, ότι η μόνη απειλή κατά της χώρας μας είναι η χαρακτηριστική υπογεννητικότητά μας. Είμαστε εμείς οι ίδιοι που αυτοκτονούμε.

Στην πρόταση που έχω κάνει στους ιθύνοντες προ καιρού περί υποχρεωτικής εθνικής υπηρεσίας ή κοινωνικής θητείας ή στρατεύσεως -όπως θέλετε πέστε την- των Ελληνίδων, έχω περιγράψει και το γενικό πλαίσιο του όλου συστήματος. Ελπίζω να εισακουσθώ το συντομότερον και πριν είναι πολύ αργά.

**Ξετυλίγοντας το γεωστρατηγικό πλάνο ασφάλειας:
το ΝΑΤΟ, το αντιπυραυλικό σύστημα των Η.Π.Α και η Ρωσική Ομοσπονδία.**

*Του Μάριου-Παναγιώτη Ευθυμιόπουλου
Υποψηφίου Διδάκτορος Πανεπιστημίου Κρήτης*

Το ΝΑΤΟ σήμερα

Ο Οργανισμός Βόρειου-Ατλαντικού Συμφώνου, θεωρείται η βασικότερη διασυλλογική δομή άμυνας και ασφάλειας. Απαρτίζεται από 26 κράτη-μέλη. Θεωρείται οργανισμός, στον οποίο τα κράτη-μέλη διατηρούν την πλήρη πολιτική και στρατιωτική τους ανεξαρτησία και κυριαρχία. Το ΝΑΤΟ, λειτουργεί ως ένας διασυλλογικός και διακυβερνητικός οργανισμός σύμμαχων-κρατών με κοινά συμφέροντα στον τομέα της ασφάλειας.

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι δομές της στρατιωτικής συγκρότησης του ΝΑΤΟ, έχουν διαμορφωθεί έτσι, ώστε να είναι πάντοτε έτοιμες να προασπίσουν τους όρους της ειρήνης, δημοκρατίας και σταθερότητας όπως διευκρινίζεται στον Καταστατικό Χάρτη του Ο.Η.Ε. Από την άλλη πλευρά, το ΝΑΤΟ ως ένα υπερεθνικό φόρουμ πολιτικών και στρατιωτικών διαβουλεύσεων, λαμβάνει αποφάσεις πάνω στα θέματα που επηρεάζουν την ασφάλεια και των 28 κρατών-μελών της.

Κατά τον 21^ο αιώνα, οι προκλήσεις ασφάλειας του ΝΑΤΟ άλλαξαν. Για να μπορέσει η Συμμαχία να ανταπεξέλθει στις ανάγκες του νέου αυτού αιώνα, αποφάσισε μέσω της συνόδου της Πράγας το 2002 να μεταμορφωθεί. Το 2004, στην σύνοδο της Κωνσταντινούπολης, το ΝΑΤΟ αποφάσισε να εντείνει τις συνεχόμενες προσπάθειες επαναπροσδιορισμού των επιχειρησιακών ικανοτήτων της Συμμαχίας. Κατά το 2006 στη σύνοδο της Ρίγας, επικύρωσε τόσο τις νέες επιχειρησιακές της ικανότητες, όσο και την πρόθεσή της για μια νέα παγκοσμιοποιημένη πολιτική ατζέντα.

Σήμερα, το ΝΑΤΟ εμπλέκεται σε πολλές περιοχές εκτός των τυπικών του συνόρων. Από μια αμυντική συμμαχία, εξελίχτηκε σε μια συμμαχία παροχής και διασφάλισης της ασφάλειας. Μέσω των νέων συνεργασιών του, τόσο σε πολιτικό όσο και στρατιωτικό επίπεδο με τα υφιστάμενα μέλη αλλά και τα συνεργαζόμενα, το ΝΑΤΟ και με την νέα του δομή, είναι έτοιμο να συμβάλει, όπως πιστεύεται, στις νέες πλέον παγκόσμιες προκλήσεις.

Ο δρόμος για την παγκόσμια παροχή ασφάλειας ωστόσο, είναι μακρύς. Τα εμπόδια πολλά. Το διεθνές περιβάλλον μεταλλάσσεται συνεχώς. Οι παρούσες ανάγκες δεν θα είναι απαραίτητα και οι προκλήσεις του μέλλοντος.

Το ΝΑΤΟ εξακολουθεί να αποτελεί τον κύριο μοχλό παροχής διασυλλογικής ασφάλειας, καθώς οι αποφάσεις για πολυμερή θέματα, σχετικά με την Ευρώ-

Ατλαντική ασφάλεια, αποτελούν μέρος του πρωτοκόλλου συνομιλιών μεταξύ των Συμμάχων.

Δεδομένων των γεωπολιτικών αλλά και γεωστρατηγικών αλλαγών στον χάρτη της ασφάλειας μετά το 2001, θεωρείται πως η Συμμαχία εμπλέκεται σε ένα μόνιμο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας αλλά και ανταποκρίνεται σε όποιες προκλήσεις συσχετίζονται με την ανάγκη παροχής ασφάλειας.

Είναι συνεπώς σαφές πως η Συμμαχία έχει μεγαλύτερη σπουδαιότητα από τα μέσα του 1990, όπου είχε τεθεί σε αμφισβήτηση. Επιδιώκοντας την συνεχόμενη μετάλλαξη αλλά και την συνεχώς αυξανόμενη παροχή εξωστρεφούς ασφάλειας, το ΝΑΤΟ ευελπιστεί ως πολυεθνικός Οργανισμός να εξασφαλίσει την μακροχρόνια διαβίωσή του, διαπρέποντας σε καίριες πολιτικές, όπως είναι ο πόλεμος ενάντια της τρομοκρατίας.

Τα παραπάνω δεδομένα όμως δεν αποτελούν ωστόσο την πλήρη ρεαλιστική εικόνα περί των πολιτικών ασφάλειας. Σε πολλές περιπτώσεις ανά την ιστορία στα τέλη του 20^{ου} αλλά και μέσα στον 21^ο αιώνα, το ΝΑΤΟ έχει κατηγορηθεί πως αντιγράφει και γίνεται εντολοδόχος πολιτικών, κρατών με δυναμική, σε πολιτικό, και οικονομικό αλλά και στρατιωτικό επίπεδο. Πολλαπλά σαφώς είναι τα παραδείγματα σχετικά με τα παραπάνω αναφερόμενα: Το Κόσοβο, το Αφγανιστάν. Θεωρείται από πολλά κράτη, κυρίως Ευρωπαϊκά ότι η πολιτική του ΝΑΤΟ ακολουθεί, και σε ποικίλες περιπτώσεις, αντιγράφει την πολιτική των Η.Π.Α.

Από την άλλη μεριά, οι Η.Π.Α έχουν κατηγορηθεί, πως καταχρώνται τον σημαντικό, κατά κοινή ομολογία, ρόλο τους στην Συμμαχία, προκειμένου να θεωρηθούν δάσκαλοι των νέων πολιτικών και στρατιωτικών προκλήσεων του ΝΑΤΟ.

Οι περισσότεροι ευρωπαίοι ηγέτες, από τη δική τους μεριά, θα μπορούσε να πει κανείς, πως δεν κατέχουν και δεν παρέχουν σαφή πολιτικό και στρατιωτικό ρόλο στη Συμμαχία. Τάσσονται υπέρ τόσο της Ευρωπαϊκής πολιτικής άμυνας και ασφάλειας όσο επίσης και της Βόρειο-Ατλαντικής Συμμαχίας. Οι λόγοι που διέπουν το θέμα αυτό δεν θα αναλυθούν ωστόσο, καθώς τα δεδομένα είναι εμφανή στην καθημερινή πολιτική των ευρωπαίων ηγετών, σε πολυεθνικό επίπεδο, Ευρωπαϊκό αλλά και νατοϊκό.

Η.Π.Α: Το αντιπυραυλικό σύστημα

Η πρόσφατη αλλαγή του πολιτικού πλάνου ασφάλειας, από τα δυναμικά κράτη των Ευρωπαίων Γερμανία, Γαλλία και από τις Η.Π.Α, σχετικά με την νέα πολιτική συμφερόντων του δεύτερου, σε θέματα ασφάλειας, αποτελούν μία ακόμα πρόκληση τόσο για το ΝΑΤΟ όσο και για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το μοντέλο παροχής ασφάλειας μιας προστατευτικής ομπρέλας των Η.Π.Α για την Ευρώπη δεν είναι κάτι νέο. Ο λόγος πλέον γνωστός. Στο παρελθόν, μια πιθανή επίθεση από την Σοβιετική Ένωση ή και από τις χώρες του τότε Βαρσοβικού Συμφώνου, αποτελούσε το μείζον θέμα ασφάλειας. Σήμερα, μια πιθανή επίθεση από αστάθμητους παράγοντες, με ασύμμετρα μέτρα καταστολής, προς το υπάρχον αμυντικό δόγμα που υπάρχει στο Βόρειο-Ατλαντικό ημισφαίριο, ελέγχει την προοπτική εξέλιξης της γενικότερης πολιτικής της ασφάλειας στον 21^ο αιώνα.

Από την οπτική της Ευρώπης, διαφαίνεται πως οι Η.Π.Α δρουν από μόνες τους, δίχως να λαμβάνονται υπόψη και τα συμφέροντα των «παραδοσιακών Ευρωπαϊκών χωρών». Τα οφέλη από την άλλη των Η.Π.Α είναι πολλαπλά, στρατιωτικά, γεωπολιτικά και κυρίως οικονομικά. Για τις Η.Π.Α, η γεωγραφική μετεγκατάσταση του αντιπυραυλικού της συστήματος αποτελεί μια νέα τους πρωτοβουλία για παροχή «μονομερούς ασφάλειας» σε «νέα Ευρωπαϊκά κράτη». Τα οικονομικά της οφέλη πολλαπλά, καθότι η μετεγκατάσταση του πυραυλικού συστήματος σε δύο χώρες, αρχικώς, Τσεχία και Πολωνία, δεν αποτελεί μονόπλευρο κόστος για την Αμερική, εφόσον έρχεται με πολιτικά και εμπορικά οφέλη από τις χώρες αυτές. Ταυτοχρόνως, η νέα τεχνολογία του αντιπυραυλικού συστήματος των Η.Π.Α είναι αποτέλεσμα της πολιτικής του Αμερικανού Προέδρου, επένδυσης στην αμυντική τεχνολογία για την παροχή εθνικής ασφάλειας, με την οποία εξασφαλίζεται 1) η καλύτερη προστασία των χωρών που εμπλέκονται στην συνεργασία αυτή και 2) η εμβέλεια γεωστρατηγικού ελέγχου των Η.Π.Α, καθώς επεκτείνεται πέρα από τον «Ευρωπαϊκό κόσμο».

Η Ευρώπη και συγκεκριμένα τα ευρωπαϊκά κράτη, Γερμανία, Γαλλία κατακρίνουν τις αμερικανικές κινήσεις ανοιχτά, ώστε σύμφωνα με τα πολιτικά τους δεδομένα να διαφυλάξουν το κύρος τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και των συμβάσεων του ΝΑΤΟ και των διμερών σχέσεων ΝΑΤΟ-Ε.Ε., και Ε.Ε.-Η.Π.Α. Βεβαίως, κάτι τέτοιο δεν αποτελεί εξ'ολοκλήρου την πολιτική πραγματικότητα, καθώς απλά τα εθνικά και υπερεθνικά τους συμφέροντα δεν έχουν κοινό παρανομαστή με αυτόν των Η.Π.Α. Εκφράζονται με τον τρόπο αυτό ώστε να τραβήξουν την περαιτέρω συμβολή και άλλων κρατών όπως την Ιταλία και την Ελλάδα σε Ευρωπαϊκό επίπεδο και της Τουρκίας, σε επίπεδο Βόρειο-Ατλαντικού Συμφώνου.

Ταυτοχρόνως, τα Ευρωπαϊκά αυτά κράτη, επικαλούνται τις πολιτικές του ΝΑΤΟ αλλά και των Η.Π.Α, μέσω της Συμμαχίας, στον ακήρυχτο πόλεμο που υπήρχε σχετικά με τον γεωστρατηγικό και γεωπολιτικό έλεγχο των πυραύλων μικρού και μέσου βεληνεκούς (βλέπε INF και CFE) ενάντια των Σοβιετικών πριν το 1989, για να δικαιολογήσουν την πρόθεση συζήτησης και επίλυσης του θέματος εντός της Συμμαχίας.

Συνοπτικά, πιστεύεται πως οι Η.Π.Α θα συνεχίσουν το έργο εθνικών τους συμφερόντων, και τα «παραδοσιακά δυναμικά ευρωπαϊκά κράτη», θα επιδιώξουν να μπλοκάρουν (χρονικά) τα πλάνα των Η.Π.Α, μέχρι να οριοθετηθούν και τα δικά τους συμφέροντα, που ίσως στην περίπτωση αυτή να αντανακλούν και αυτά της

Ε.Ε. Συνεπώς, η αλλαγή της στρατηγικής σκακιέρας καταδεικνύουν την Ε.Ε όσο και το ΝΑΤΟ ως οργανισμούς με την λιγότερη δυναμική, χωρίς πρωτοβουλίες και προσπάθεια προώθησης κοινών, σε πολυεθνικό επίπεδο, θέσεων.

Η γεωπολιτική της Ρωσικής Ομοσπονδίας

Η Ρωσία ως παραδοσιακός ανταγωνιστής έχει γίνει σήμερα συναγωνιστής τόσο με τις Η.Π.Α όσο και το ΝΑΤΟ. Ωστόσο, οι πράξεις του ΝΑΤΟ ελέγχονται και εμποδίζονται όποτε αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως απειλή για την Ρωσική Ομοσπονδία. Το γενικότερο πλάνο μιας επεκτατικής πορείας του ΝΑΤΟ, πιστεύεται πως βαίνει μέσα από την Ρωσία. Οι λόγοι ποικίλουν. Ωστόσο, η σημαντικότερη απόφαση στο πού οδηγούνται οι σχέσεις τόσο του ΝΑΤΟ-Ρωσίας όσο και των Η.Π.Α-Ρωσίας, μπορεί να απαντηθεί μόνο από τις πράξεις και πρωτοβουλίες των ηγετών της Συμμαχίας, όσο και της Ρωσίας.

Σε επίπεδο ΝΑΤΟ-Ρωσίας θεωρείται προφανές, ότι επιδιώκεται μια περαιτέρω συνεργασία του ΝΑΤΟ με την Ρωσία, καθώς το έτος 2007, συμπληρώνονται πέντε χρόνια από την σύμφωνο ΝΑΤΟ-Ρωσίας. Επισπεύδεται η ανάγκη συνεργασίας με την Ρωσία τώρα πιο πολύ από ποτέ. Γιατί όμως; Τελικά μήπως οι πράξεις και μελλοντικές εξελίξεις τις Συμμαχίας περνούν μέσα από την σφαίρα πολιτικής επιρροής της Ρωσικής Ομοσπονδίας;

Σίγουρα, με την υπάρχουσα πολιτική εξέλιξη σχετικά με το νέο αντιπυραυλικό σύστημα των Η.Π.Α, τίθενται σε σύγκρουση τόσο η συνεργασία Η.Π.Α-Ρωσίας όσο και ΝΑΤΟ-Ρωσίας. Καθώς μια πραγματοποίηση των πολιτικών απόψεων που εξέφρασε ο Πρόεδρος της Ρωσικής Ομοσπονδίας Βλαντίμιρ Πούτιν, ίσως θέσει σε αμφισβήτηση την υπάρχουσα Αμερικανό-Σοβιετική συνθήκη για τον έλεγχο των πυραύλων μικρού και μέσου βεληνεκούς (INF treaty)[\[1\]](#) ή και ακόμα την εκσυγχρονισμένη συνθήκη για τα συμβατικά όπλα στην Ευρώπη (CFE treaty)[\[2\]](#), και να ορίσει την αρχή ενός νέου πολυεθνικού, με σίγουρα αρνητικά αποτελέσματα, ανταγωνισμού. Σε μια τέτοια περίπτωση το θύμα των εξελίξεων αποτελεί γεωγραφικά η Ευρωπαϊκή Ήπειρος, καθώς, αναδεικνύεται η ανικανότητα των Ευρωπαίων για την διασφάλιση ενός πολιτικού, ίσως και τριμερούς (Η.Π.Α, Ε.Ε, Ρωσίας), γεωπολιτικού ισοζυγίου.

Οφέλη Η.Π.Α, Ρωσίας

Ένας νέος πολιτικός ανταγωνισμός βεβαίως, δεν σημαίνει ότι θα είναι εξοπλιστικός και στρατιωτικός, αλλά σίγουρα οικονομικός. Τα οφέλη των Η.Π.Α έχουν καθοριστεί με τα γνωστά συμβόλαια των Η.Π.Α με τις νέες τότε 7 χώρες κράτη του ΝΑΤΟ στην Πράγα το 2002, που σύναψε ο Πρόεδρος Μπους προς όφελος του κράτους του και προσωπικό.

Η Ρωσία από την άλλη, έχει ένα πολιτικό όφελος και αυτό είναι η σίγουρη εξασφάλιση δισεκατομμυρίων δολαρίων παροχής ενέργειας, πετρελαίου και

αερίου, στα Ευρωπαϊκά κράτη με την συγκατάθεση των Η.Π.Α. Έτσι διασφαλίζει το «πάνω χέρι» στις διαπραγματεύσεις με όλα τα κράτη να βρίσκονται εμπλεκόμενα στην κατασκευή και παροχή ενεργειακών υπηρεσιών όπως είναι η Ελλάδα. Οι Η.Π.Α, στην περίπτωση αυτή, αναλαμβάνουν ρόλο κατασκευαστικό, ουσιαστικά συγκαταθέτοντας στα Ρωσικά πλάνα για ολιγοπώλιο ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο.

Επίλογος

Ποιά συνεπώς πρέπει να είναι η πολιτική των Ευρωπαίων ηγετών στην νέα αυτή δυναμική συμφερόντων ασφάλειας των Η.Π.Α; Οι Ευρωπαίοι υποστηρίζουν την πολιτική συνομιλιών εντός του ΝΑΤΟ, καθώς το θέμα αφορά τόσο την ασφάλεια όσο και τα μελλοντικά επεκτατικά πλάνα της Συμμαχίας αλλά και συνεχούς μετάλλαξης της. Ταυτοχρόνως, θεωρείται από τους Ευρωπαίους η ευκαιρία για τα κράτη-μέλη του Βόρειο-Ατλαντικού Συμφώνου, να επαναπροσδιορίσουν τις πολιτικές τους τόσο σε επίπεδο μέσης ανατολής όσο και Μεσογειακού διαλόγου, αλλά και στα θέματα ασφάλειας στα Δυτικά Βαλκάνια.

Στα ενδότερα της συμμαχικής πολιτικής, πιστεύεται πως είναι πιθανή η ευκαιρία αναθεώρησης και περαιτέρω μετάλλαξης των επιχειρησιακών και διοικητικών ικανοτήτων της συμμαχίας αναφορικά με τις πολιτικές επίλυσης συγκρούσεων, επιχειρήσεων σταθεροποίησης και διαμόρφωσης νέου «ειρηνικού επεκτατικού πλάνου» με ορίζοντα το 2009. Όπως ανέφερε ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ στην σύνοδο ασφάλειας τον Φεβρουάριο του 2007, στο Μόναχο, το «2009 η σύνοδος του ΝΑΤΟ θα είναι καλή ευκαιρία να συζητηθεί ένα νέο στρατηγικό πλάνο». Ουσιαστικά, πιστεύεται πως θα πρέπει να καθοριστεί μια νέα στρατηγική πολιτική που θα χαρακτηρίζεται από τις γεωπολιτικές και γεωστρατηγικές επιδιώξεις και προοπτικές της, όπως ακριβώς αποφασιστούν από τα 26 κράτη-μέλη. Ταυτοχρόνως, ένα καλύτερο πλαίσιο συνεργασίας με όλα τα συνεργαζόμενα μέλη πρέπει να οριστεί, ώστε να υλοποιηθούν τα συνεργαζόμενα συμφέροντα Ευρωπαϊκών κρατών και Ρωσίας. Στο πολιτικό Συμβούλιο, το ΝΑΤΟ θα πρέπει να προσδώσει μια νέα εμπέλεια εμπιστοσύνης στα κράτη-μέλη της και να πείσει τα συνεργαζόμενα για την περαιτέρω παροχή συνεργασίας, εφόσον τα συμφέροντα είναι κοινά.

Για τις Η.Π.Α, το θέμα μετεγκατάστασης και εγκατάστασης ενός νέου αντιπυραυλικού συστήματος, συνεχίζει να αποτελεί θέμα μονομερές και να επιδιώκεται να μην τεθεί σε διαπραγμάτευση σε Συμμαχικό επίπεδο. Πιστεύεται πως ο πόλεμος ενάντιας της τρομοκρατίας είναι ο κοινός άξονας τον οποίο πολεμούν «όλα τα δημοκρατικά κράτη», ωστόσο, δεν αντιμετωπίζεται με ικανό τρόπο τόσο από τους Ευρωπαίους όσο και από το ΝΑΤΟ. Ίσως για αυτό τελικώς να ορίστηκαν και συμμαχίες των προθύμων, ίσως και για αυτό να ορίζονται πλέον νέα πρότυπα διμερών σχέσεων μεταξύ των Η.Π.Α και άλλων κρατών.

Ο μόνος παράγοντας που πιστεύεται πως θα μείνει σταθερός, αν και παραδοσιακά αστάθμητος, είναι οι σχέσεις Η.Π.Α-Ρωσίας και ΝΑΤΟ-Ρωσίας, καθώς τα πλαίσια των συμφερόντων έχουν καθοριστεί. Το ΝΑΤΟ ως εντολοδόχος των Η.Π.Α στην προκειμένη περίπτωση, μέχρι το 2009, θα πρέπει να δεσμευτεί για μια σταθερή και ειλικρινή συνεργασία. δια μέσου, σταθερών και μόνιμων συνομιλιών, με ταυτοποίηση κοινών συμφερόντων. Αυτοσκοπός πρέπει να είναι μια νέα στρατηγική πολιτική της Συμμαχίας που να μπορεί να είναι ευπρόσδεκτη από την Ρωσία. Επομένως, οι σχέσεις ΝΑΤΟ-Ρωσίας και Η.Π.Α-Ρωσίας πιστεύεται πως τελικώς θα αναπτυχθούν στο πλαίσιο μιας ειλικρινούς και από κοινού αποδεκτής συνεργασίας συμφερόντων, ώστε να υπάρξει πραγματικός και ουσιαστικός συγκερασμός απόψεων.

[1] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε INF treaty: <http://www.fas.org/nuke/control/inf/text/inf.htm>

[2] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε CFE treaty: <http://cns.miis.edu/pubs/inven/pdfs/cfe.pdf>

Φεγγαράκι μου λαμπρό...

Του Ταξιάρχου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

...φέγγε	μου	να	περπατώ,
να	πηγαίνω	στο	σχολειό
να	μαθαίνω		γράμματα

του Θεού τα πράγματα.

Αυτό είναι το άσμα, που τραγουδούσαν τα παιδιά των Ελλήνων, κατά την μαύρη περίοδο της τουρκοκρατίας. Είναι κατατεθειμένο στις γραπτές μαρτυρίες λογίων περασμένων αιώνων, όπως π.χ. των Κωνσταντίνου Οικονόμου, Νικολάου Δραγούμη κ.α. καθώς και του Αμερικανού Προξένου στην Αθήνα 1867-1874 Charles Tuckermann. Είναι μία ιστορική και παραδοσιακή συνάρτηση, η οποία έχει διαχυθεί μέσα στις συνειδήσεις των παντί σθένει φορέων του Ελληνισμού. Του Ελληνισμού, ο οποίος με μοχλό την ανάγκη και πυξίδα την ελευθερία, διατηρούσε επί αιώνες μία αισθητηριακή αντίληψη περί του δέον πράττειν για την αποφυγή της απαλείψεως των χαρακτηριστικών, που προσδιόριζαν την εθνική του ταυτότητα.

Όλα αυτά σήμερα αμφισβητούνται. Αμφισβητούνται ιστορικές μαρτυρίες και δεδομένα, θεωρούμενα ως επινοήματα εξυπηρετούντα τον σχεδόν πανταχόθεν σήμερα βαλλόμενο κλήρο. Αμφισβητείται η παράδοση, η οποία χαρακτηρίζεται σαν σκόπιμη διαιώνιση σφαλμάτων της λογικής των γεγονότων, που εξυπηρετεί τις τάσεις και τα αισθήματα του εθνικισμού. Αμφισβητούνται όσα ιστορικά στοιχεία εμφανίζονται ισχνά, ως μη ανταπικρινόμενα στην γνωσιολογική της επιστήμης, η οποία τα δέχεται μόνον, όταν διέπονται από ακρίβεια και βεβαιότητα.

Ως προς το ερώτημα για το ποίοι είναι οι αμφισβητούντες, ας επιχειρήσουμε μία βουτιά στα πελάγη της φαιότητας. Ποίοι έχουν συμφέρον να αμφισβητούν την Ιστορία και την Παράδοση ενός Έθνους; Λογικά οι εχθροί του. Και ποίοι είναι αυτοί οι εχθροί, δεδομένου, ότι σήμερα ουδείς είναι επισήμως εγγεγραμμένος στους καταλόγους των εχθρών μας. Προσέτι, όλοι οι αλλοεθνείς δηλώνουν ότι διατελούν «υμέτεροι» με υψηλούς βαθμούς θερμότητας φιλίας. Οι ομοεθνείς; Θα τους ιδούμε κι'αυτούς, αφού πρώτα ιδούμε τους αλλοεθνείς.

Οι Κεμαλ-ισλαμο-τουρανιστές μας διακοινώνουν την δική τους έκδοση περί τουρκο-ελληνικής φιλίας. Και αυτήν τους την «φιλία», μάς την υπογραμμίζουν με κάθε εύγλωττο σχήμα. Ασφαλώς και δεν διερωτώμεθα πώς, διότι έχουμε ιδίαν αντίληψη. Εις ήν περίπτωση όμως διακρινόμεθα από προηγμένη φιλομάθεια, τότε ας σημειώσουμε μερικά επιρρήματα, τα οποία οι φίλοι Τούρκοι καταχωρίζουν στις προς εαυτούς οδηγίες «περί του τρόπου φέρεσθαι κατά του γιουνάν»: *Να αναγνωρίζετε δοκιμαστικά, να αγριεύετε ανακλαστικά, να ενεργείτε παραπειστικά, να στοχεύετε εποικιστικά, να υπολογίζετε συμψηφιστικά, να υπόσχεσθε αποκοιμιστικά,*

να αισθάνεσθε αποκρουστικά, να υπαγορεύετε συμπιεστικά, να αναπτύσσεσθε μυστικιστικά, να αοριστολογείτε εθνοκαυστικά, να συμπεριφέρεσθε παραβιαστικά, να ορμάτε εκβιαστικά, να ρητορεύετε εριστικά, να πολιτεύεσθε εξουσιαστικά και τα οποία αυτά τα ολίγα από τα εναντίον μας άπειρα, για μερικούς αφελείς από εμάς, είναι μάλλον ακαταλαβίστικα και κινδυνολόγα, αλλ'όπως μετά πόνου εκάστοτε διαπιστούται (Κύπρος, Ίμια, Αιγαίον), αυτά είναι και αποφασιστικά και χωρίς αμφιβολία ουσιαστικά.

Εμείς από την άλλη, επιμένουμε στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό των επιτηδείων γειτόνων, πιστεύοντας, ότι έτσι θα παύσει ισχύων ο εξ ανατολών κίνδυνος! Αν οι πολιτικοί μας αυτή την συγκεκριμένη πολιτική στάση την πιστεύουν στ'αλήθεια και δεν ασκούνται σκοπίμως σε ένα πολιτικό παίγνιο διεθνούς εφαρμογής, τότε αυτή η υπόθεση διοχετεύεται σε επικινδύνους για την χώρα μας διαύλους. Τους φοβόμαστε τους Τούρκους; Όλα συνηγορούν στην άποψη, ότι τους φοβόμαστε. Αυτόν ωστόσο τον φόβο οι πολιτικοί μας τον μεταθέτουν στην λογική του politically correct, που συνεπάγεται το «ψυχραίμως αντιδράν».

Ένας άλλος -μεταξύ των πολλών- φίλος μας είναι και ο αθεο- τοσκηδο-γκεγκηδο-τσάμης. Είναι μία ιδιότυπη σχέση φιλίας. Μου παρέχεις τις -κατά βάση χειρονακτικές σου υπηρεσίες, διότι εγώ δεν καταδέχομαι την παρακατιανωσύνη και σε αποζημιώνω με το ελάχιστο για μένα δυνατό κόστος. Εγώ είμαι ευτυχής, διότι παρέκαμψα τις προς το δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία οφειλές μου, οι οποίες εάν κατεβάλλοντο εις το ακέραιον θα εμείωναν το αποθεματικό μου και επομένως και την υλικοτεχνική μου επάρκεια. Αυτή δηλαδή την δυνατότητα, η οποία πληροί τις ανάγκες των συγχρόνων περί σφαιρικού καταναλωτισμού και ηδονοπλασίας αντιλήψεών μου.

Εκείνος είναι διπλά ευτυχής, διότι καρπούται τα ωφέλη, τα οποία ούτε καν είχε διανοηθεί στα χρόνια του υπαρκτού σοσιαλισμού. Ταυτόχρονα με σπουδάζει. Με σαρώνει οπτικοψυχικά με τον δικό του εξονυχιστικό πριμιτιβίστικο τρόπο, είτε σαν απλή ανθρωπομονάδα είτε σαν άθροισμα χαρακτήρων, που οσημέραι εγκαταβιοί αναισχύντως και τρωκτικοειδώς επάνω σε μία -ιερή για τους ευσεβείς και εκμεταλλεύσιμο για τους επιβούλους- γη, που λέγεται Ελλάδα.

Άξιον μνείας επίσης είναι -παρ'ότι το γνωρίζουν όλοι οι τον κοινόν νούν έχοντες- ότι ο ευεργετούμενος ουδέποτε αγάπησε τον ευεργέτη του. Αυτός ο συγκεκριμένος ευεργετούμενος έχει πάντοτε κατά νου, ότι, αν και έκδημος από την δική του πατρίδα, θα έλθη μία ημέρα, που θα αναλάβει τα ηνία της αποσαθρωμένης, της διαβρόχου και αυταπόδεικτα σαπρής κοινωνίας, που σήμερα σκοτίως και δολιευτικώς τον «φιλοξενεί».

Καλόν επίσης είναι να έχουμε υπ'όψιν και την λεπτομέρεια, ότι όταν τα βάσει δημοσίου-διεθνούς δικαίου σύνορα -και στην περίπτωσή μας τα τοιαύτα μεταξύ κοινωνίας ανωτέρου πολιτισμού και άλλης κατωτέρου τοιούτου καταργούνται ή παύουν υφιστάμενα, τότε η πλάστιγγα δεν ισορροπεί, όπως διατείνονται οι πολυπο-

λιτισμικόφρονες. Με την πάροδο του χρόνου κλίνει υπέρ της πλέον καθυστερημένης κοινωνίας. Αν ανατρέξουμε στα γεγονότα της Παγκοσμίου Ιστορίας θα το επαληθεύσουμε πανηγυρικά.

Η επικρατούσα υπερεκτίμηση της συμβολής των μη Ελλήνων (βαρβαροφώνων, βαρβαροφύλων, βαρβαροθήτων, βαρβαροφρόνων, βαρβαροθύμων κττ) στον βίο της δικής μας κοινωνίας, μπορεί να εντοπισθεί στην πεπλανημένη πεποίθηση, ότι η κοινωνική πρόοδος πρέπει να εξηγείται δια της παρουσίας μερικών εμφύτων αρετών της φυλής. Οι ενσκήπτοντες στα παγκοσμιοποιημετοχικά και συνεκδοχικά κοινωνικοδιαρθρωτικά ζητήματα «μελετητές» έχουν απεικονίσει τις εισφρέουσες στην Ελλάδα φυλές σαν χημικά στοιχεία, την δε ανάμιξή τους σαν χημική αντίδραση, για την βελτίωση ενός προϊόντος πολιτισμού. Τούτο είναι απολύτως μαχητό. Η πλέον λογική παραδοχή είναι, ότι αυτά τα ξένα στοιχεία είναι η καινοφανής ισχυρή διάταξη ενός έξωθεν αλλά με την ανοχή ημών επισυμβαίνοντος πειραματισμού, που επικυρώνει αριθμητικά ή και στατιστικά τον θάνατο της Ελληνικής κοινωνίας. Μία μαθηματική καταγραφή μιας κοινωνίας, που αποθνήσκει από πληγές, τις οποίες έχει επιβάλλει η ίδια στον εαυτό της, από την ημέρα, που η ημιμάθεια των ατόμων της έχει προκαλέσει την εμφάνιση του μικροβίου της αυτοαμφισβήτησεως.

Και συγκλίνουμε λοιπόν στα ερωτήματα της σημερινής αμφισβήτησεως της ίδιας μας της Ιστορίας. Της αντιγνωμίας, των εναντιολογιών, των αντιπαρατηρήσεων και της ετεροφροσύνης επί του τρόπου των εκ των υστέρων εκλογικεύσεων των συμβαινόντων στην διαδρομή της εξαδυνατισμένης ίσως αποσυντεθειμένης και σχεδόν ανίκανης προς προαγωγήν φυλής μέσα σε μία μακρά περίοδο κατακαλυπτικής οθωμανικής σφριγηλότητας.

Ο Kissinger και ο κάθε Kissinger, τον οποίο συναντάμε έξω από τα Ελληνικά σύνορα έχει κάθε ενεστώς ή επίον ή εκτιμώμενον συμφέρον να διάκειται εχθρικά, υπονομευτικά, εξαμβλυντικά, καταβλαπτικά, δόλια, προβοκατόρικα και προσβλητικά εναντίον της Ελλάδος. Και τούτο ας μην εκληφθεί σαν προκατάληψη εναντίον των ξένων. Όχι, είναι μία αποτύπωση μιας θλιπτικής πραγματικότητας και το οποίο βέβαια δεν πρέπει να μας πτοεί και στενοχωρεί. Είναι μία ad infinitum παραδοχή για την προβλεπτή στάση των ξένων.

Το ανησυχητικό είναι η ύπαρξη και η δράση του εσωτερικού Kissinger. Του επιχωρίου «Εφιάλτου». Εφιάλτης είναι εκείνος, που αμφισβητεί την δική του Ιστορία «τη νομισματική επιταγή» ενός αλλοδόξου χρηματοδότη. Είναι εκείνος ο ωμοσμένος «αληθαποκαταστάτης» της Ιστορίας καθώς και εκείνος ο άλλος, ο ανάσυρτος, ο οποίος παραπαίει μέσα σε σκιοφωτα πεδία εξ αιτίας της ημιμαθείας του. Είναι ο ακούσιος αναμεταδότης και επιπόλαιος μιμητής της νέας τάσεως ενίων ολιγομαθών, οι οποίοι θεωρούν εαυτούς ικανούς αναλυτές των ιστορικών καμπών και σημείων, τα οποία αγγίζοντα τα όρια των θρύλων και των μύθων, όπως επιμένουν, πρέπει να απορριφθούν σαν μη συμβατικά της συγχρόνου ορθολογιστικής μας κοινωνίας. Είναι ο καναλάρχης του τηλεοπτικού σταθμού, ο

οποίος είτε στο όνομα της ενισχυμένης τηλεθέασης, η οποία συνεπάγεται κερδών, είτε τη υποδείξει μη αποκαλυπτομένης ταυτότητος υπονομευτού της ελληνικής ιδέας, μεταδίδει ό,τι δήποτε συντελεί στην διάβρωση ηθών, θεσμών, εθνικών και θρησκευτικών συμβόλων και αυτής ταύτης της ιδέας υπάρξεως του Ελληνικού Έθνους. Το ίδιο και ο εκδότης του εντύπου (εφημερίδα, περιοδικό, βιβλίο, φυλλάδιο, δελτίο, κλπ), ο οποίος επιρρωνύει με τα γραπτά του κείμενα την επιδίωξη του εχθρού να πληγεί πάση μεθόδω ο Ελληνισμός. Είναι ο εν πολλοίς αγράμματος και κυρίως απαίδευτος δήθεν καθηγητής του παιδαγωγικού ινστιτούτου (είναι ελληνική λέξη;), ο οποίος είτε με αυτόβουλο ζήλο είτε με εντολή προϊσταμένου σκοτεινών βλέψεων, διαστρέφει την Ελληνική Ιστορία και θέτει τις βάσεις και τις προδιαγραφές για την αποστέρηση από τον Έλληνα, των ερεισμάτων, τα οποία θα απεδείκνυον την αυριανή του ταυτότητα. Είναι τέλος ο κοινός μας γνωστός, ο αβδηρίτης, ο οποίος εσφαλμένα κατανοεί και επομένως κάνει κακή χρήση και εκμετάλλευση ενίων υπόπτου πηγής και σκοπών δημοσιευμάτων σε διάφορα φιλόδοξα sites ή σε ανεύθυνα και «ανοικτά» blogs του διαδικτύου. Όλοι αυτοί είναι εκούσιοι ή ακούσιοι ολετήρες της Ελληνικής Πατρίδας. Είναι αυτοί, οι οποίοι εσκεμμένως ή βλακωδώς ασεβούν προς τις ιδέες των ομοτρόπων και παραδεδεγμένων εθνικών παραδόσεων.

Σε μερικές «επιστημονικοφανείς» αναφορές κατατίθεται, ότι δεν υπήρξε «κρυφό σχολειό». Οι καταθέτες αυτοί, μεριμνούν ώστε να φαίνεται ότι ενεργούν κάτω από ένα πνεύμα επιστημονικής νηφαλιότητας και οι οποίοι στο αποφαντικό τους αναδεικνύουν την πλασματικότητα, το αφηρημένον και την καταχρηστικώς για εκείνους εξιδανικευμένη απόδοση του φαινομένου «κρυφό σχολειό». Αυτοί οι, κατά παμπηφία, αριστερής ταυτότητος «μορφωμένοι» διατηρούν τις αμφιβολίες τους σαν μεταγενέστεροι στοχαστές, οι οποίοι έχουν δήθεν κατορθώσει να επισημάνουν τις αδέξιες προσπάθειες της ορθοδόξου εκκλησίας να οικειοποιηθεί τον διαφωτισμό του Ελληνισμού και την διασπορά και καλλιέργεια της ιδέας της αναστάσεως του γένους. Περιγελούν την από παππού προς εγγονό παράδοση, που επί ολόκληρες γενεές μεταφέρει το άσμα «φεγγαράκι μου λαμπρό...». Αυτό το άσμα που με μια δυναμική ιαχής και με άλλα λόγια θα μπορούσε να ακούγεται κάπως έτσι: «...δεν σε φοβάμαι Τούρκε, του σκότους αφέντη// γιατί με στέφει η Σελήνη της γνώσης// που μου φωτίζει τον δρόμο // για να πάρω πίσω την Ελληνική μου ψυχή».

Εμείς κείμεθα απέναντι διερωτώμενοι. Γνωρίζουμε, ότι οι εσκεμμένως αμφισβητούντες προσπαθούν να αντεπιτεθούν με κρυπτόβουλες επιχειρηματολογίες, ωσαν να ήθελαν μ'αυτό να καλύψουν τις παρηκμασμένες τους ιδεολογίες περί ταξικών επαναστάσεων και τις οποίες το σύγχρονο άτομο τις έχει απαλλοτριώσει στην συνείδησή του μέσα από την πρακτική της καθημερινότητάς του. Αυτοί οι άνθρωποι είναι απορημένοι και αμήχανοι, εμπρός στην απώλεια ελέγχου του ιδεοκρατισμού των. Συστήνονται σαν αριστεροί, πλην όμως ενθουλακώνουν ασμένως και απλήστως κονδύλια προερχόμενα από ευρωπαϊκά προγράμματα ή από ύποπτες πηγές (Λέσχες ελέγχου συλλογικού αισθήματος και ροπών κοινωνιών, Σιωνιστές, Τούρκοι, διάφοροι «σύμμαχοι» καθώς και η ηλόγιστος του μωσαϊκού των ησσόνων αλλά σφριγηλών φυλών, που περισφίγγει την Ελλάδα), οι οποίες, όπως

ήδη -από τα μέχρι τώρα εκτεθέντα- έχουμε καταστήσει σαφές, στοχεύουν στην εξουδετέρωση του Ελληνισμού.

Εμείς επιμένουμε. Γνωρίζουμε, ότι όλα τα επιστητά, τα έχουν καταλάβει πριν από εμάς οι πρόγονοί μας, που τώρα πια οι ψυχές των αγωνιούν μήπως εμείς υποστούμε πνευματικό αλλοιθωρισμό. Των μη αργυρωνήτων εξ ημών η συνείδηση επιμένει στην επιστροφή μας σ'εκείνον τον παραδοσιακό και αναλλοίωτο θησαυρό, όπου θα μπορούσαμε να συμφιλιωθούμε με τους εαυτούς μας και με το εθνικό μας πεπρωμένο.

Όπως όλοι οι πριν από εμάς, πιστεύουμε στην παράδοση (λαϊκή, θρησκευτική ακόμη και επιστημονική) και την σημασία της στο να αναδεικνύει τον Ελληνισμό σαν πρότυπο, το οποίο συνιστά την αναγνωρισμένη από την Ιστορία κοινωνική ηθική και η οποία υπερνικά την επιχειρούμενη εθνική μας αλλοίωση ή ακόμη και τον μηδενισμό. Οφείλουμε να αντισταθούμε κατ'εκείνων των γνωστών μας πλέον ψευτοσοφών, οι οποίοι καταχρώνται του «διορισμού» των και αναξίως και φορτικά επιβάλλουν το πνεύμα τους και έχουν το θράσος να θέλουν να γίνονται πιστευτοί.

Αλλάς αναδράμωμε επ'ολίγον στους χρόνους της αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως. Θα παρατηρήσουμε με το διεισδυτικό ερευνητικό πνεύμα του Κ. Παπαρρηγοπούλου, ότι στους χρόνους εκείνους συνέπεσε παραδόξως να συμβιβασθεί πάλιν τι συμφέρον του ανατολικού χριστιανισμού προς το συμφέρον του νέου κυριάρχου. Το μέγα πλήθος των ορθοδόξων ουδαμώς επείθετο να αναγνωρίσει την αρχή της εν Ρώμη εκκλησίας. Αυτό τούτο ήθελε και ο Μωάμεθ Β' για να διατηρήσει την μεταξύ Ανατολής και Δύσεως διάσταση και να ψυχράνει τον ζήλον της τελευταίας υπέρ της πρώτης. Έτσι λοιπόν απεφάσισε όχι μόνο να αναγνωρίσει το ορθόδοξον Οικουμενικόν Πατριαρχείον της Κωνσταντινουπόλεως αλλά και να παραδώσει τα πηδάλια αυτού στα χέρια ανδρός, ο οποίος είχε πανδήμως αγωνισθεί κατά της ενώσεως των εκκλησιών (Γεννάδιος Β' ο Σχολάριος).

Στην πορεία του το οσμανικό κράτος (όχι έθνος) είχε την ανάγκην εργατών, παραγωγών και φορολογουμένων. Οι καθαροί Τούρκοι και οι πιστοί του Ισλάμ απέφυγαν την εγασία και ουδόλως εφορολογούντο. Όλοι οι αλλοδόξοι εδεκατεύοντο τακτικώς προς αδιάκοπον ηθική και υλική ενίσχυση του μωαμεθανικού στρατού. Όταν αργότερα υπήρξαν μαζικές τάσεις εκουσίας ισλαμοποίησης υπηκόων, τότε η ίδια η Πύλη διεπίστωσε τον επερχόμενο γι'αυτήν κίνδυνο (απώλεια φορολογουμένου πληθυσμού) και άρχισε αντιπράττουσα εκχωρώντας προνόμια στους χριστιανούς, μεταξύ των οποίων και η παιδεία του αλλοδόξου πληθυσμού με θρησκευτικό εκπαιδευτικό προσανατολισμό.

Οι καταγραφές των ιστορικών Κασομούλη, Φιλήμονος, Φωττάκου, Παπαρρηγοπούλου κ.α. συγκλίνουν στις αναφορές των περί της συμβολής της εκκλησίας στην εκπαίδευση των Ελληνοπαίδων με φανερό και -όταν απαιτείτο- με κρυφό τρόπο. Για την προσφορά και το έργο του κλήρου υπάρχουν γραπτά κείμενα ικανού όγκου, τα οποία και ασφαλώς αδυνατούμε να αναπτύξουμε, πλην δυνάμεθα να

μνημονεύσουμε μία κομβικής σημασίας λεπτομέρεια, ότι επί πατριαρχίας Κυρίλλου Λούκαρη (1624) συνεστήθη στην Κωνσταντινούπολη το πρώτο ελληνικό τυπογραφείο, το οποίο ηγοράσθη υπό του Κεφαλλήνος μοναχού Νικοδήμου Μεταξά, ο οποίος και εργάσθηκε σ'αυτό «...προς φωτισμόν του ορθοδόξου πληρώματος, υπό την προστασίαν του πατριάρχου».

Αυτή η φιλοσοφία της εκπαίδευσης, για εμάς σήμερα είναι δυσδιάκριτη. Στο πολυχρόνιο υπό την τουρκική κατοχή ιστορία του το φαινόμενο «εκπαίδευση», έτυχε μιας διασκεδάσεως σε κλάδους στοχασμού περισσότερο ευδιάκριτους, οι οποίοι παρά ταύτα διαπλέκονται με τους ρεαλισμούς της ανεχθείας, του περιορισμού, της καταπίεσεως, του εκφοβισμού και της απογνώσεως εκ της επιβαλλομένης εκ μέρους του δυνάστου προοπτικής ενός μη μέλλοντος. Το εκτελεστικό τμήμα της εκκλησίας, δηλαδή οι κληρικοί, αναλαμβάνουν αυτή την αποκλειστικότητα του εκπαιδευτού-διαφωτιστού, πολύ πριν το άνοιγμα των κανονικών σχολείων κατά τον 17^ο αιώνα.

Χωρίς εγκυκλίους και ντιρεκτίβες, οι παπάδες σε όλη την κατεχομένη ελληνικής συνειδήσεως χριστιανωσύνη εφαρμόζουν μία πρωτόγονη παιδαγωγική ανάμικτη με τις, κατά παραδοχήν, υπερισχύουσες θρησκευτικές σημάνσεις καθώς και εκείνα τα στοιχεία, που εθεωρούντο παιδευτικά αγαθά από την ώριμη γενιά στην νεώτερη με ένα περίπου ευχάριστο και αποδοτικό τρόπο, αλλά πάντοτε με την αγωνία μιας απροσδοκίτου ή καταδοτοκινούμενης επεμβάσεως από μέρους του κυριάρχου. Οι τότε παπαδάσκαλοι δεν γνωρίζουν επιστημονικές σημασιολογίες για την κοινωνιολογία της εκπαίδευσης και την εκπαιδευτική πολιτική. Ούτε είχαν κατά νου «κριτήρια» και «μορφωτικά αγαθά», ούτε «μέσα», ούτε «μεθόδους». Ωστόσο είχαν προσδοκίες.

Όταν κατά περιοχές υπήρξαν τοπικοί αγάδες, οι οποίοι στα πλαίσια ενός αχανούς και δυσκολοεξελέγκτου σουλτανάτου, ανέλαμβανον με τον δικό τους σκληρό και κατ'επωδόν απάνθρωπον τρόπο να ασκήσουν εξουσία, μεταξύ των άλλων μέτρων προσδιόριζαν και την απαγόρευση της εκπαίδευσης των χριστιανοπαίδων ή επί το επιεικέστερον εφήρμοζαν ένα είδος αποθαρρυντικής επιτηρήσεως. Σε τέτοιες περιπτώσεις λοιπόν αναδεικνύονται τα «κρυφά σχολεία» με την έννοια, που εμείς καταλαβαίνουμε σήμερα.

Αργότερα, όταν ο διαφωτισμός λαμβάνει διαστάσεις, τότε στα «φανερά σχολεία» διδάσκεται «κρυφά» η ελληνική αυτοσυνειδησία και προσδιορίζεται ο νεοελληνικός εθνοπρεπής ορίζων. Αυτή η πρόκληση επαναφέρει στην σχολική ατμόσφαιρα το συσπειρωτικό αίσθημα, που δείχνει μέσα από το σκότος τον φωτεινό δρόμο προς την ελευθερία. Είναι μία πορεία των ελληνοπαίδων ανάμεσα σε λέξεις και σημασίες, οι οποίες ενώ δημιουργούν ένα υπόβαθρο για μια νέα ταυτότητα, εν τούτοις γεννούν τον φόβο του φόβου του δυνάστου. Αυτή η διαμόρφωση εικονογραφεί την έννοια του «κρυφού σχολείου». Αυτού του μύθου, που πήγασε από μια δύσκολα να αποσαφηνισθεί «επιστημονικά» αλλά αναμφίβολα ανθεκτική παραδοσιακά πραγματικότητα. Είναι αυτή η ιστορία του «κρυφού σχολείου» ένα συγκεκριμένο

σχήμα και μια μορφή κάτω από μία παρελθούσα πραγματικότητα, που εμείς σήμερα γνωρίζουμε μόνο διαισθητικά. Τούτο ωστόσο αποκαλύπτει σ'εμάς μία συμπεριφορά προγόνων ωρκισμένων στην ιδέα της συστάσεως ενός έθνους ομογενούς. Και αυτή η εμπειρία είναι η ειδοποιός διαφορά ανθρώπων με εθνική βούληση και ημών των πραγματευομένων με αφορισμούς εκείνων, που εγνώριζαν, ότι το θεολογικό και οντολογικό τους χάσμα με τον κατακτητή τους υπαγόρευε την μία και μοναδική ωδή: «Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή...»

Εμείς σήμερα προσπαθούμε να ερμηνεύσουμε γεγονότα με τα δικά μας συστήματα αναφοράς, τα οποία προκαλούν χαοτική αντιμετώπιση και η οποία αποκρίνεται σε εξυπηρετούμενους αλλοτρίους σκοπούς και ποσώς αναλίσκόμεθα στο να αντικρύσουμε τον πυρήνα εκείνης της πραγματικότητας. Η δική μας μέριμνα πέραν της ακαδημαϊκότητας του ζητήματος κατατείνει στο να θεωρεί τις όποιες ιστορικές ή παραδοσιακές αξίες του εθνικού μας παρελθόντος σαν κεφάλαια επουσιώδους σημασίας και ουδεμιάς πρακτικής χρησιμότητας, για τούτο και πρέπει να «απαλειφθούν» και μάλιστα συνηγορούντος και του τουρκικού μπαμπούλα στο όνομα του ελληνοτουρκικού μας μέλλοντος, όλα αυτά, δηλαδή «κρυφά σχολειά», Κολοκοτρώνηδες και Παπαφλέσσες και ..και.. να τεθούν στο πυρ το εξώτερον, ωσάν κακά πνεύματα των οποίων η συντήρηση εν ζωή θα προμήνυε την οικονομοταξική μας δυστυχία. Συνεπώς, «εμείς» οι λάτρεις του «εγώ» για «εμάς» δεν είμαστε παρά οι παραγωγοί και οι καταναλωτές της ωφελιμότητας. Η Ιστορία ας παραγραφεί. Η παράδοση ας εκπνεύσει. Ας είναι καλά η ελληνοπονομευτική αργυριοδοσία. Η δυστυχία για την σημερινή Ελλάδα είναι, ότι οι Εφιάλτες έχουν αναρριχηθεί σε θέσεις καθορισμού μέλλοντος στον ιστό της διοικήσεως.

Τώρα, πριν είναι αργά, ας σημανθεί επί τέλους αυτός ο αποζητούμενος εθνικός συναγερμός πριν φθάσουμε στο σημείο να χρειαστεί να ξανανοίξει το «κρυφό σχολειό» με εμάς πλέον τους προδωμένους, σαν μαθητές. Οι άλλοι, δηλαδή αυτοί, περί των οποίων ομιλούμε, δεν πρόκειται να τιμωρηθούν από την νέα τάξη, διότι σαν προδότες, που ήταν θα συνεχίσουν να είναι τέτοιοι και οι οποίοι θα μεριμνήσουν να εγγραφούν στην κατάσταση συσσιτούντων του εχθρού.

Αυτά αντί επετειακού για την 25^η Μαρτίου 2007.